

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVIŠEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 211.

Part I.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, DECEMBER 23rd, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI

Governer Cooper bo zahteval večje davke od državne postavodaje

Columbus, Ohio, 21. dec. Governer Cooper je danes naznanil posebni komisiji, ki izdeluje načrte glede novih davkov, da bo država Ohio, na podlagi ljudskega glasovanja, ki se je vršilo lansko leto v novembru mesecu, dobila za \$15.000.000 več davka kot doslej. Računa se, da se do danes niso plačevali davki v državi Ohio od nepremičnin ki so vredne do \$1.500.000.000. Po novem letu bo treba plačati tudi od teh nepremičnin davke. To se zlasti tiče spremembe v davku glede hiš in posestev, delnic in bondov. Kako se bo ta sprememba glede davkov izvršila, je v rokah governerja, ki je imenoval posebno komisijo 120 mož, ki bodo izdelali načrt tozadevno. Pričakuje se, da bo nova davčna reforma znižala deloma davke na hiše in posestva, toda zvišali se bodo davki, oziroma novi davki se bodo upeljali na bonde in delnice, katerih davkov doslej v Ohio še nismo poznali.

Odnegli za \$250,000 vladnega žganja

New York, 21. dec. Iz Cosmopolitan skladišča, kjer vlada hrani žganje, so nepoznani roparji danes ponoči odnesli za \$250.000 vrednosti žganja. Roparji so prevrtili skoz 12 palcev debel zid, da so prišli do dragocene pijače.

* Kongres je imenoval raziskovalca Byrd-a za podadmirala.

ZAHVALA.

"Ameriška Domovina" se tem potom prav iskreno zahvaljuje vsem slovenskim in hrvatskim trgovcem v Clevelandu in okolici, ki so prispevali s svojimi oglasi, da je božična izdaja "Ameriške Domovine" izšla v tako povečani obliki. Vsako leto in tudi tekom leta se slovenski trgovci spominjajo svojega lista in radi oglašujejo v njem. In gotovo naši slovenski naročniki ne bodo pozabili teh trgovcev ter bodo radi kupovali pri njih, ker vemo, da jim znajo naši trgovci ravno tako izvrstno in točno, poleg tega pa pošteno postreči kot vsakdo drugi, z razliko, da se na naše trgovce lahko zanesete vsak čas, dočim vas pri tujcih v slučaju potrebe ne poznajo. Obenem pa moramo izreči iskreno zahvalo našim tisočerm naročnikom, ki vztrajajo z nami že tako dolgo vrsto let, ki redno plačujejo naročnino, in zlasti še iskrena zahvala vsem novim naročnikom tekom zadnjih par mesecev, odkar je časopis postal dnevnik. Vsem, prav vsem: iskrena zahvala in obenem pa srčno voščilo za vesele, zdrave in srečne božične praznike!

Sin je ustrelil očeta v prepiru radi dedščine od strani bodoče neveste

V prepiru radi dedščine je bil te dni ustreljen od svojega sina 51 letni Dominic Cristina v Clevelandu, ki stanuje na 2172 E. 69th St. Oče se nahaja smrtno ranjen v Charity bolnici. Streljal ga je njegov sin Tony Cristina. Pretekli petek zvečer se je razvil pogovor očetom, sinom in med hčerjo glede poroke hčerke, ki bi se imela vršiti v bližnji bodočnosti. Ko se je začelo govoriti glede dedščine se je oče Cristina zelo razsrdil. Nikakor ni hotel ničesar slišati o dedščini in je izjavil, da je to zadeva njegovega zeta. Sin Tony se je raditega tako razsrdil, da je potegnil revolver in štirikrat ustrelil na očeta. Po tem streljanju sta sin in hči zaeno z materjo zapustila hišo in pustila težko ranjenega očeta samega. Slednji se je s težavo splazil do telefona in je poklical policijo. Ko je policija dospela in upeljala preiskavo, je dobila v zadnji hiši, kjer je stanoval Cristina kotiček, ki je držal 50 galon, poleg tega pa štiri galone žganja.

Anglija je sprejela sovjetskega poslanika

London, 21. dec. Gregorij Sokolnikov, novi ruski poslanik v Angliji, je danes v prestolni dvorani St. James kraljevega dvora, izročil svoje poverjenstvo od sovjetske vlade angleškemu prestolonasledniku. Boljševiški poslanik se je pripeljal v državni kočiji z vsem mogočim sijajem. Oblečen je bil v dvorno obleko in spremljan od številnih uradnikov. Kralj George sam ni hotel sprejeti ruskega poslanika.

Sijajen napredek slovenske tovarne v Clevelandu

Poroča se nam: Direktorji prve slovenske tovarne, oziroma livarne v Clevelandu, The Euclid Foundry Co., so na svoji seji ta mesec razpisali šest procentov dividende na vse delnice, ki so izdane do 31. decembra 1929. Ta dividenda bo plačljiva 15. februarja, 1930. To je letos že druga dividenda, katero je razpisalo to slovensko podjetje. Prihodnja letna delničarska seja se vrši dne 23. februarja 1930, v Slov. Narod. Domu na St. Clair Ave. Je pač vesela novica, da to slovensko podjetje, ki je edino svoje vrste v Ameriki, tako lepo napreduje, znamenje, da sme Slovenci v Clevelandu vsega zmožni, ako smo edini, delavni in iskreni med seboj.

Važna seja.

Nocoj zvečer je važna seja zastopnikov in zastopnic združenih društev fare sv. Vida, to pa iz vzroka, ker pride četrta sredo, ko se seje običajno vrše, na Božični dan. — Pridite nocoj polnoštevilno na seja!

Glavna letna seja.

Delničarji Slovenskega Doma na Holmes Ave., imajo 19. januarja svojo glavno letno seja, h kateri se že sedaj prav vljudno vabijo vsi delničarji in delničarke.

Srečne in zadovoljne božične praznike želimo vsem prijateljem!

Slovenski radio program v nedeljo je bil nekaj izvanrednega. Svetozar Banovec sijajen.

Četrti slovenski radio program včeraj je bil popoln uspeh, lepši in boljši kot smo jih še doslej imeli. Začel se je z zakasnitvijo osmih minut, toda radio postaja WJAY nam je v plačilo tega dodala pet minut k naši slovenski uri, rekoč, da tako slavnega pevca kot je naš rojak g. Banovec še ni imela čast imeti na svoji postaji.

Program je začel naš slovenski trio, Messrs Kogoj, Eppich in Kolar, ki so zaigrali najnovjšo slovensko koračnico. Imeli so prav lep uspeh. Potem je pa nastopila mlada Miss Jeanette Perdan, nadarjena pianistka in pevka, ki je zapela: "Vstani, solnce moje!" Oh, kako je pela z dušo in zanosom! Ima biserni radio glas, in človek bi jo kar naprej poslušal. Pozneje je zapela pesem "Perice" in "Kaj boš za manoj hodil!" Ena je bila boljša od druge. Vsak poslušalec je imel gotovo največji vžitek. Glas Miss Perdanove je kot ustvarjen za radio. Pričakujemo, da bo mo "Netko" še slišali na našem slovenskem radio programu.

Krona popoldanskega programa pa je bil seveda naš odlični umetnik g. Svetozar Banovec, ki je zapel šest pesmi, in sicer: Je pa davi slavnica pala, Zora vstaja, dan se dela. Pa moje ženske glas, Vsi

so prihajali, Pod okence pridem. Radio postaja WJAY nam naznanja, da je dobila nad 500 telefonskih klicev radi Miss Perdanove in Banovec. Saj je celo urednik, ki je doma poslušal, dobil kakih 15 telefonov glede izvrstnega programa.

G. Banovec je pel iz vse svoje duše globoko, tako zanosno, da so njegove pesmi gotovo segle v srce vsem poslušalcem. Bil je v resnici sijajen. Koliko bi dali, če bi ga mogli slišati vsako nedeljo vsaj v par nastopih! Upamo pa, da ga še dobimo na naš radio, kakor hitro ne bo zaposljen s koncerti po drugih naselbinah. Ni čuda, da je radi njegovega nastopa radio postaja dala nam Slovincem šest minut več časa, kot smo bili upravičeni, kar je izvanredna izjema.

Tako zvan "Whoopie Lads," ki so proizvajali med časno godbo, so jako dobri. Slišati je bilo, da so izurjeni in igrajo jako temperamentno. V prihodnjici bi želeli, da zaigrajo kak slovenski napev.

Oznanjevanje je bilo jako dobro, tako v angleškem kot v slovenskem jeziku. Mr. Ralph Danilo bo postal še mojster v tej stroki. Ima simpatičen glas, zna pravo povedati ob pravem času. Splošna sodba je, da je bil nedeljski radio program izvrsten, in da

se z enakim programom lahko postavimo pred ameriško javnostjo. Trgovci, ki so povzročili, da je mogoče slovenski radio program, so sledeči: North American Trust Co., slovenska banka. "Ameriška Domovina," slovenski dnevnik, Grdina & Sons, trgovina s pohištvo in radio, John L. Mihelich Co., slovensko podjetje za prodajo parobrodskih listov in pošiljanje denarja, Frank Černe, slovenska zlatarska trgovina, radio aparati in muzikalije, Grdina Hardware, slovenska trgovina z hišnimi potrebščinami in radio aparati, Leo Lušin, prodajalec finih Durant avtomobilov in Krist Mandel, lastnik slovenske lekarne in prodajalec Majestic radio aparatov. Pripravite se za božični program prihodnje nedelje.

Bančni ropar.

Charles Rutkowski, ki je 5. februarja letos v Clevelandu ropal podružnico United Savings Co. na Lorain Ave. za \$5000.00, je bil v petek obsojen na Common Pleas sodniji na 25 let zapore. Prvotno ga je sodnik Ewing obsodil na 15 let zapore, ker je pa bandit godrnjal, da je kazen previsoka, se je sodnik razjezil in mu je naložil še 10 let. Bandita so takoj odpeljali v zapore.

Dva policijska načelnika in sodnik so krivi kršnje prohibicije

Pittsburgh, 20. dec. Na tukajšnji zvezni sodniji sta bila danes spoznana krivim kršnje prohibicije dva bivša policijska načelnika in neki mirovni sodnik. Vsega skupaj se je nahajalo pred zvezno sodnijo 21 obtožencev. Štirje so bili spoznani nedolžnim, glede nadaljnih osem obtožencev se porota ni mogla zediniti, dočim je bilo devet oseb spoznanih krivim. Bivšim policijskim načelnikom se je očitalo, da so sprejemali podkupnino od butlegerjev, in sodnik je tudi dobival svoj delež, da je pustil kršilce prohibicije v miru. Sodnik je izjavil, da bo naložil kazen onim, ki so bili spoznani krivim, 10. jan.

Za uboge matere.

County komisariji so dovolili za podporo ubogim materam za prihodnje leto \$495.000, ali za \$30.000 več kot lansko leto. Ako je mati vdova, ima nepreskrbljene otroke, in je poleg tega državljanica, in želi podporo, naj se zgleda pri mladinskem sodniku Mr. Eastmanu, v starem sodnem poslopu.

Hitrejša voznja.

Od 1. julija, 1930, naprej dobi East Cleveland hitro železniško zvezo s Clevelandom potom Nickel Plate železnice. Vlaki bodo vozili od Eddy Rd. do Union Terminal postaje, kar je na vsak način velik napredek za to predmestje Clevelanda.

Da ne boste prepozni.

Še danes jutri imate čas, da nakupite svoje božične potrebščine. Nikar ne pozabite naših slovenskih trgovcev, ki vam bodo z največjo priznanostjo in točnostjo postregli.

Mrs. Jaklič umrla.

Iz Dunaja se poroča, da je tam 5. decembra umrla Mrs. Jaklič, poznana soproga Mr. Jakliča, ki je svoje dni vodil gostilno na vogalu 61. ceste in St. Clair Ave. v Clevelandu, in ki je bil svoje dni delničar tedanjega podjetja "Ameriška Domovina." Mr. Jaklič je umrl že pred leti, in sedaj mu je še soproga sledila v večnost.

Božični pozdravi.

Med drugimi prijatelji, ki so se spomnili uredništva za Božič, smo dobili te dni tudi prijazno voščilo od mestnega managerja Hopkinsa ter od mladega slovenskega odvjetnika Mr. Jos. B. Zaveršek-a iz Phoenix, Arizona.

Nove uradnice.

Podružnica št. 15. SZZ je izvolila sledeče uradnice: — predsednica Mary Miklaučič, podpredsednica Mary Planinšek, tajnica Josephine Hočevar, 9914 Elizabeth Ave., blagajnica Theresa Ferfolia, zapisničarica Mary Pucell. Nadzornice: Mary Hočevar, Angela Volčanšek.

Iz domovine.

Mr. Jos. Krajc je dobil iz domovine žalostno vest, da je umrl v vasi Dol. Laze pri Ribnici dobro poznani Jože Petek, star 70 let. Zapušča ženo, sina in tri hčere, dva brata ter štiri sestre v starem kraju. Bodi mu lahka domača zemlja!

V Clevelandu je skrajno težavno obsoditi sleparje z mestnim denarjem.

Kot skoro vse kaže ni mogoče dobiti v Clevelandu porotnikov, ki bi obsodili sleparje z mestnim denarjem. Vsakdo ve, da se je sleparilo, vsakdo ve, da so pri raznih prodajah zemljišč mestni vladi, zaslužili gotovi ljudje stotisoče dolarjev v zadnjih dveh letih. Državni pravdnik Miller se je trudil mesec in mesec, da je sleparje spravil na sodnijo. Toda nemogoče je pripraviti porotnike, da bi sleparje spoznali krivim. N. pr. mestni councilman Potter je bil že tretjič na sodniji tožen sleparije z mestnim denarjem. Dvakrat je bil oproščen, in ko so porotniki v soboto dobili v pretres njegovo tretjo obtožbo, se zopet niso mogli zediniti. Danes dopoldne bodo porotniki nadaljevali s posvetovanjem, toda pričakuje se, da se ne bodo mogli zediniti, kar pomeni, da bosta oba obtožena, Potter in Thomas oproščena, in bo sleparija z mestnim denarjem ostala nekaznovana. Kdo je kriv?

Društvo Euclid, št. 29, SDZ.

Na Silvestrov večer bo imelo društvo Euclid, št. 29, SDZ svojo domačo prireditev in sicer v Špelkotovih prostorih v Noble, O. Vršla se bo maškeračna veselica, pri kateri se bodo dobivale lepe nagrade, ki se bodo izplačevale v cekinih po \$5.00 in po \$2.00. Pa tudi drugi dobitki bodo na razpolago. Društvo Euclid se priporoča za obilen obisk rojakom od blizu in daleč.

Dr. Coll. Slovenke, 23, SDZ.

Društvo Coll. Slovenke št. 23, SDZ je izvolilo sledeče uradnice za leto 1930: predsednica Rose Planinšek, podpredsednica Jennie Zorko, tajnica Mary Jerman, blagajničarica Frances Svetek, zapisničarica Mary Žurga. Nadzornice: Katarina Eržen, Anna Koželj in Anna Maurich. Zdravnik dr. L. Perme.

Manšni davki.

Mestni finančni direktor Stephen Rusk je izjavil, da bo znašal davek za mestne potrebščine v prihodnjem letu 74 centov manj od \$100.00 davčne vrednosti kot letos. Toda ljudem to ne bo pomagalo, kajti kar je mesto pripravilo, pa zapravi okrajna vlada, ki zahteva večje davke za prihodnje leto.

Rev. Jager v bolnici.

Sporoča se nam, da se nahaja Rev. M. Jager, pomočnik pri fari sv. Vida, nevarno bolan v Charity bolnici. Dobremu gospodu želimo, da bi čimprej okreval.

Vreme.

Tudi pri urednikih nastopi včasih vreme. Tako so te dni, ali natančno rečeno, vile rojenice prinesle ob 3. uri zjutraj v soboto Mrs. Jennie Debevec, zalo hčerko, in s tem je naš Mr. James Debevec dobil lepo božično darilo. Prav iskrene čestitke!

Zadnja pot dveh bratov na kvatrni petek

V dolgih jesenskih in zimskih večerih je bilo pri nas kaj živahnega. Moj pokojni oče so namreč šivali čevlje in skoro sleherni večer so prišli k nam v vas še sedaj živeči Flajšmanov oče. Dokler bom živel, mi bodo ostali v spominu ti večeri. Zgovorni Flajšmanov oče so pripovedovali razne svoje doživljaje, poleg tega pa tudi nebroj drugih zanimivih zgodbic.

Nekaj let pred svetovno vojno je bilo, v kvaternemu tednu pred božičnimi prazniki.

"Tone, že pred par dnevi sem ti obljubil, da ti bom povedal zgodbo zadnje poti dveh bratov na kvatrni petek. Poslušaj torej!"

Očka so kakor običajno vselej, preden so začeli kaj pripovedovati, še nebasali tobak v mali vivček, nato pa začeli pripovedovati. Kot šestnajstletnemu fantinu so se mi lasje ježili, ko sem poslušal to pripovedko.

Pripovedovali so očka takole: "V Tuhinjski dolini sta pred kakimi osemdesetimi leti (sedaj jih bo že več), živela dva neozojena brata. Bila sta oba dva zidarja. Njuna sestra je gospodinjila sama doma in obdelovala majhen kos njive, redila po enega prašiča in imela dve kozi. Kadar je mraz nastopil, pa sta prišla brata, ki sta hodila okrog za delom, domov, se malo odpočila, a na pomlad znova šla na delo.

"Neko leto je bila izredno topla jesen in se je sezona zidanja zategnila v pozno jesen, čeprav se je bližal že Božič. Ta dva brata sta takrat zidala v Ljubljani v družbi italijanskih zidarjev.

"Toda v kvaternem tednu se je vreme nanagloma sprevrglo, nastopil je oster mraz in zidanje se je ustavilo.

"Na kvaterni petek opoldne sta brata dobila plačo, nakupila še raznih stvari in jo po kratkem okrepčilu sredi popoldnava mahnila proti domu.

"Ob nastopu noči sta dospela v trg Mengeš. Ker je bila še dolga pot do doma, sta zavila v bližnjo gostilno na okrepčilo.

"Gostilničar ju je dobro poznal, ker sta pri njem že zidala, ter jima je govoril:

"Vesta kaj, Blaže in Janez, ne hodita nočjo domov! Ko se okrepčata, pojdita spat k našemu hlapcu v hlev, a jutri gresta dalje. To vesta, da ponoči ni kdo ve kaj varno hoditi, in to še tem manj po samotni. Razen tega je danes še kvatrni petek. V tem tednu, zlasti na petek, rado straši. Posebno skozi gozd, ki je pred mestom Kamnikom, bi jaz ne šel ponoči za noben denar, kajti tamkaj so videli že razne prikazni, tam je bil pred več leti ubit neki kramar, ki hodi sedaj z onega sveta nazaj iskat pomoči, posebno v kvatrnih nočeh."

"Mlajši brat Blaž je nato opozorilo menil napram Janezu: "Ti, pa ostaniva tukaj!"

"Kaj bova tu ostajala, kar pojdiva naprej!"

"Ker Blaže ni maral, da bi ga brat imel za bojazljivca, sta se odločila za nadaljevanje poti.

"V gostilni sta se brata zamudila do enajste ure, nakar sta se poslovila in odšla dalje.

"Jasna noč je bila, ko sta korakala proti Kamniku. Bila je polna luna in ob luninem svitu sta lahko hodila kakor po dnevi.

"Tako sta prišla po okrajni cesti do tistega samotnega gozda, skozi katerega je držala ta cesta in o katerem jima je pripovedoval gostilničar.

"Ko sta brata nastopila po skozi gozd, sta prav krepke stisnila v rokah svoji okovani palici in pazljivo gledala, pa tudi poslušala na vse strani. Tudi govoriti sta prenehala, kajti polasčati se ju je začelo neznana groza.

"Tako sta napravila kakih dvesto korakov, kar je potihoma izpregovoril Blaže:

"Janez, jaz pa nekaj vidim. Kaj je to pred nama?"

"Brata se za hip ustavita, pa tudi ista prikazen pred njim je pridržala korake. Ob mesečini nista mogla natanko razločiti, kaj je bilo.

"Se z večjo grozo sta nadaljevala pot. Proti njima se je počasi pomikal čuden mrtvaški sprevod. Čuti ni bilo nikake hoje teh strašotnih postav. Pred sprevodom je stopala postava, ki je nosila namesto križa velik okrvavljen drog, ki je bil videti kakor tleči kol.

"Brata sta se vsa tresoča umaknila vsak na drugo stran ceste in čisto ob kraju nadaljevala grozno pot. Videla sta še dalje, kako so štiri velike prikazni nosile neko bitje na nosilnici. Vsi so grozno ječali in vzdihovali.

"Sama nista vedela, kdaj in kako sta prišla venkaj iz gozda. Ko sta si nekoliko opomogla od strahu, sta se podala kar v tek in dirjala proti mestu. Pritekla sta do prvega kozolca, hitro zlezla po latah v shrambo za krmo in se zavila v seno.

"Naslednje jutro, ko je domači hlapec prišel na kozolec s košem po seno, je začel neko stokanje v krmi. Hitel je po gospodarja in kmalu sta se oba dva vrnila nazaj ter prav oprežno začela preiskovati, kakšen nepoklicanec se je priklatil na kozolec.

"Kmalu sta odkrila strašen prizor: Mlajši obeh bratov, ki sta ju tudi dobro poznala, je bil že mrtev, a starejši Janez je samo ječal in stokal.

"V nepretrganih stvkih so zvedeli ljudje od Janeza, kaj sta vse groznega doživela uboga brata.

"Še dopoldne istega dne je umrl tudi Janez. O skupnem pogrebu obeh bratov so ljudje potem še dolgo časa govorili."

Flajšmanov oče so skončali pripovedko takole:

"Veš, Tone, v kvatrnih nočeh se brez potrebe nihče nikamor ne podaja, kajti kvatrne noči imajo svoje čudne moči, ki jih ni treba nikomur poskušati, ampak je bolje verjeti starim in skušenim ljudem!"

Tako vsaj mislijo oče, ki so hiteli zatrjevati, da je pripovedka resnična. Grozna je res, grozna, glede resničnosti pa bi se dalo še kaj "zglihati."

Anton Stražar.

PODGANE SO NEVARNE ŽIVALI.

V vseh državah, posebno v onih, ki meje na morje, je postalo zatiranje podgan važno vprašanje. Ameriška vlada je izdala poseben zakon, ki določa, da morajo v vsako ladjo, ki prispe v Ameriko iz tujega pristanišča, pustiti strupene pline, da ugonobe podgane. Američani pravijo, da so podgane človeku bolj nevarne nego levi, tigri, volkovi ali kače. Od Kristovih časov sta podlegli okrog 2 milijardi ljudi kugi, ki jo prenašajo bolhe z okuženih podgan. Moderna zdravniška veda je glede zatiranja podgan brez moči. Podgane prenašajo tudi razne druge nalezljive bolezni. Po najnovejših ugotovitvah londonskih zdravnikov prenašajo podgane na ljudi celo revmatizem. Ameriški statistični uradi so izračunili, da odpade na vsakega moškega, ženske in otroka v Ameriki po ena podgana, in vse podgane napravijo v Ameriki letno za 200 milijonov dolarjev škodo. Škoda, ki je napravijo podgane vsako leto na svetu, znaša okrog 5 milijard dolarjev. Podgane spremljajo človeka povsod potujejo po morju s parniki, po suhem pa v vagonih od mesta. Nedavno so našli celo v nekem evropskem potniškem letalu prvo podgano, kar priča, da človek celo v zraku ni varen pred to škodljivo golaznijo.

BOŽIČNA DARILA za VSE pri Černetu

ŽENSKÉ ZAPESTNE URE

DARILO, katerega bo vsaka vesela. Vsi znani izdelki v zalogi. Cenjene prav od

\$6.95 -- \$300

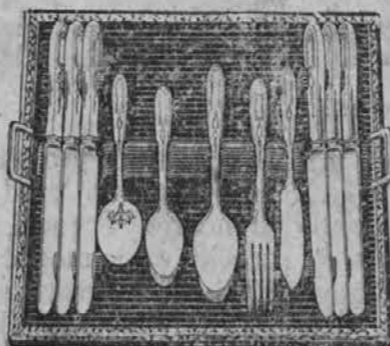
ŽEPNA URA

Primerno darilo za moža. Vse poznane izdelke v zalogi

\$8.75 -- \$175

SREBRNO DARILLO

za mater ali vašo prijateljico

Velika izbira

26 komadov za \$10 in več

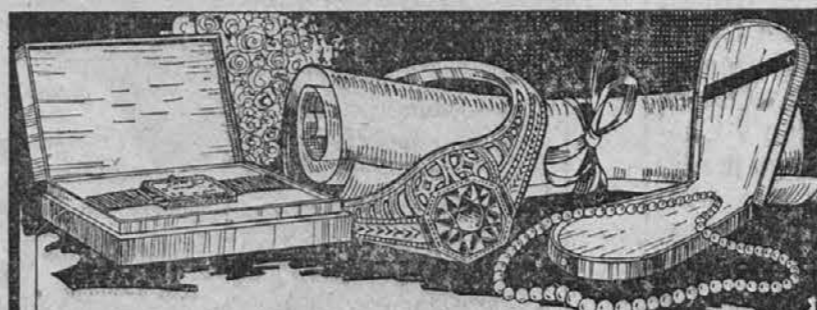
Posebno za Božič

LADIES' MESH BAGS

1/2 cena

na vseh izdelkih, tudi na francoskih

Razveselite in presenečite jo!

GIFTS THAT LAST ON CREDIT IF YOU WISH!

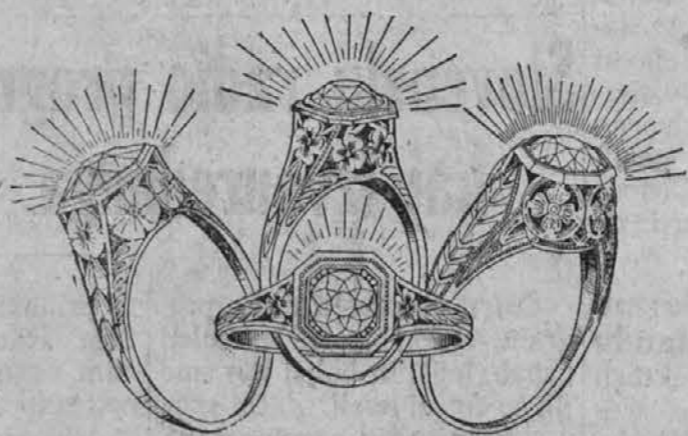
ZASTONJ DINNER SET

32 komadov

Pri nakupu \$25 ali več (v gotovini)

samo do torka zvečer

Henderson 0465

BLIŠČEČI DIAMANT

\$35.00 in več

Darilo, ki je vedno v veljavi—dar ljubezni in spoštovanja

Na lahka odplačila

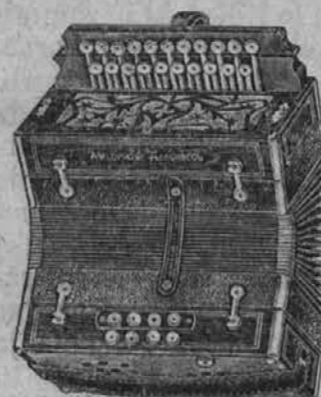
ZA SINČKA

\$4.50

\$7.00

\$10.00

\$20.00

Profesionalne Piano Accordion

Importirane 120 basov

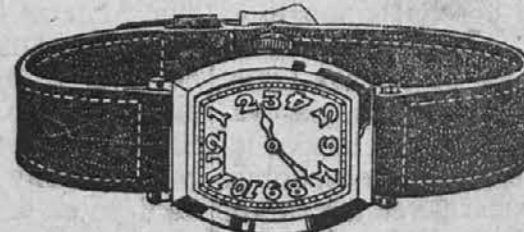
od

\$125

do

\$300

KAR SI JE ŽELEL ZA BOŽIČ

MOŠKE ZAPESTNE URE

Moderni in športni modeli BERKUS

ILLINOIS

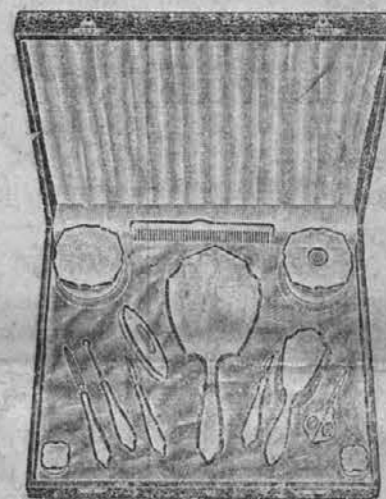
ELGIN

HAMILTON

OMEGA—Posebnost iz Evrope in druge—od

\$9 -- \$90

DARILO ZA NJO TOILET SET

Vsaka ženska si ga zaželi. Zelo primerno darilo. Velika izbira od \$6.00 naprej

RADIO

DARILO

ZA CELO DRUŽINO

Slovenski program vsako nedeljo

Majestic

Zenith

Bosch

Edison

Earl

Apex

Courier

Columbia

Peerless

Sonora

Brunswick

Sterling

Atwater Kent

Kombinacije za gramofon in radio

\$75 -- \$320

14 RAZLIČNIH IZDELKOV

Mi ga pripeljemo na dom na sveti večer

LAHKA ODPLAČILA — TOČNO DOVAŽANJE NA DOM

Frank Cerne

CREDIT JEWELRY, RADIO & MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave.

Nenaden božični dar

Okrog voglov zavija burja, cvili, piska in se zaletava v okna, da ječe podrhteva z ledenimi rožami premreženo steklo. V sobi je mrzlo in neprijazno. Jaslice v kotu za mizo so postavljene samo napol. Zamorskem kralju manjka glava, zvezda vodnica nad hlevcem je do pol repa prevlečena z zeleno plesnobo, tam pod hribom palma, ki je prejšnja leta stala ravno in s svojimi pahlačastimi listi nalik ljubečim rokam zagrinjala del hlevca, je letos nagnjena in potoglavla. Pastir, ki je prinesel detetu jagnje v dar, kleči kakor invalid pred jeslicami. Samo gole štule moli proti Jezuščku, jagnje pa se kdove kdaj med letom razgrizli ščurki.

Jernej sedi za mizo in molči, žena Lona se s tremi otroki stiska k mrzli peči in tiho moli. Včasih zakašlja in vzdihne in

grenka solza ji kane na suhljate roke. Mož se tedaj uporno ozre izza mize.

"Koj boš!" se trpko iztrga iz njega. Potem spet obmolne in skriva obraz v dlani.

Nejče, najstarejši, ki pa še ni dopolnil desetega leta, se stisne k materi. Tiho, da ne bi slišal oče, dahne:

"Mamica, ali naša hiša zdaj res ne bo več naša?"

Mati položi kazalec na usta in ga swareč pogleda, toda oče Jernej je bil že slišal. Joku slično goltanje se čuje izza mize. Otroci se prestrašijo in zaporedoma bušnejo v jok. Lona prekriža roke na prsih in se sklone nad otroke.

"Prosim te, Jernej, nehaj! Saj vidiš, da je vse zastoj."

Tudi njena beseda utone v solzah. Jernej zmedeno pogleda ženo, kakor da se drami iz otmotice.

"Da sem zajedel, zapil, malkar! Zakvartal ali zelenaril da

sem," govori kakor sam zase, "bi dejal: no, naj bo! Kriv sem—ali tako—"

Kakor nihalo maje z glavo in nadaljuje:

"Ali še veš, kako je bil sladak in kako je prosil, Lona?"

Žena trudno prikimava. Kako ne bi vedela? Ko se je Ščepek Nande pred tremi leti odpravil v Ameriko, mu je manjkalo za pot skoro toliko, kolikor je bila vredna Jernejeva domaćijca. Pa se je dal Jernej pogovoriti. Denarja ni imel, da bi mu ga bil posodil, pa se je zavezal, da bo plačal zanj, ako Nande ne bi mogel. Ona je branila, ali kaj, ko je znal Nande tako sladko govoriti. Še Mokračev Cene, Nandedov stric, se je bil zavezal z njim vred, a njemu je lahko, ko mu nimajo kaj vzeti. Bajta je bila že prej zadolžena za več nego je bilo vrednosti na njej...

Tri leta zdaj ni Nande plačal nič, še oglasi se ne več. Dolg je rasel in prerasel Jernejevo moč. Svečnica bo že videla drugega gospodarja v hiši...

Jernej zaškriplje z zobmi in predrami Lono iz otožnih misli.

"Da mi je bil vsaj brat, bi mi bilo laže, ne pa tuj, čisto tuj človek—"

Spet odmeva izza imez joku podobno goltanje.

"Do danes sem upal," zaječi Jernej in razgrne pred seboj papir, ki mu nemo kriči, da bo tri tedne po božiču njegov dom prodan na dražbi.

"Da bi ga," začne rotiti vse peklenske moči zoper Nandeda.

"Nikari ne preklinjaj pred jaslicami, zastoka žena. 'Joj, moj Bog, da sem morala doživeti tak sveti večer—"

Jernej lopne s pestjo po mizi in obmolne. Zunaj nekaj zaškriplje in zaškrtja. Lona prisluhne in Jernej se zgane.

"Hu-hoj, hoj, ljudje" se oglasi pred vrati, "odprite, če ste božiji!"

Lona trudno zamotvili iz sobe.

"Kdo pa je?"

Zunaj glas:

"Odpri, da ti vsaj lahko voščim veselo praznike!"

"Oh, Cene," se medlo in skoraž nejevoljno zavzame Jernej, ko stopi Mokrač s Polono v hišo.

"Ne bodi hud, Jernej," se oglasi Mokrač, "praznike sem ti prišel voščiti."

"Kar sebi jih vošči, jaz jih že imam," mu pomoli Jernej usodni papir pod nos.

"Ti imaš takega, jaz pa takega," se razkorači Mokrač in vrže na mizo nekakšno pisanje.

"Kar preberi!"

Jernej vzame, bere in ne verjame svojim očem.

"Kaj—da je res?"

"Kar beri!" se bohota Cene. Nande piše, da je poslal po banki dolžni znesek. Kar je čez, naj vzameta in si razdelita Jernej in Cene za sitnosti in stroške, ki sta jih imela zavoljo njega. Poslal bi bil že davno, pa ga je pregnjala nesreča. Enkrat je zbolel, drugič je izbruhnil štrajk, tretjič je bil spet dolgo brez zaslužka.

"Lona," se zasmije Jernej,

"ali slišiš, Lona?"

Vse migeta na njem, ko kaže ženi dragoceno pismo.

Lona drhti med branjem. Nečje dahne:

"Ali bo zdaj naša hiša še—naša?"

"Naša, naša," vriska v Jerneju.

Lona vzame najmlajšega v naročje, večja dva pa jo vsak z ene strani primeta za krilo. Tako pokleknejo k jaslicam in zapojajo.

Naenkrat je soba svetla in jasna in topla. Burja zunaj nima več take moči. In lep, pravljico lep je zdaj ob tako ne-nadnem daru ta sveti večer.

V dalji, sem od fare ga veselo pozdravljajo božični zvonovi.

Sredstvo zoper umrljivost
(Dogodbica)

Stari Zlobec je bil truden kakor nihče drugi v okolici. Vzlic svoji starosti—osemdeset let je že imel na hrbtu—je bil zdrav ko riba, zraven pa tudi živahen in šegav. Njegovo največje veselje je bilo, koga potegniti.

S skopuhom Glivarjem se nista mogla že od mladih nog. Šlo je radi nekega denarja, ki si ga je Zlobec od njega izposodil, a mu ga je moral dvakrat vrniti. Skopuh je prisegel, da ni prejel vračila, česar mu sosed ni mogel dokazati, ker ni imel priče. Skopuh je od takrat bolehal, kar so smatrali za dokaz, da je po krivem prisegel.

Starost ju je sicer pomirila, ni pa iztrebila starega sovraštva. Sešla sta se neke nedelje na poti iz cerkve. Zlobec ga je dohitel vsega zasopljega.

"Slab si, slab," ga je nagovoril. "Takšen si kakor sedem lačnih let v egiptovskih časih. Nahuha te bo spravila od kruha."

"Ali misliš?" se je prestrašil dedec.

"Da, da, črvi se bodo kmalu gostili s tvojim telesom. Kadar človek dobi tako barvo in prične tako hoditi, naj kar pusti opravke in moli kesanje. Mene poglej! Osemdeset let imam, pa me še dolgo ne bo konec."

"Ti si kakor pomladno jutro," ga je zavidal. "Mene pa res tako prijema, da komaj diham. Veš kaj, sosed, pozabiva, kar je bilo med nama..."

"Eh, kaj tisto! Kdaj sem že pozabil! Samo da sem zdrav, to je poglavitno."

"Res je čudno, da te nič ne zadene. No, pa nekdo te bo že prijelo!"

"Mene? Nikdar, sosed!"

"K sodnemu dnevu ne boš trobil. Večno ne boš na svetu."

"Dokler bom hotel."

"Ne bodi smešen," ga je zavrnil v rahlem dvomu.

"Kakor hočeš." Zlobec si je nabasal vivček ter je pričel kaditi.

"Nekoč boš kar na hitro obolel," ga je postrašil po kratkem molku.

"Jaz sploh ne morem oboleti."

"Čudno. Zakaj ne, sosed?"

"Tega ti ne morem povedati."

"Ali imaš na sebi kaj posebnega? Kako svetinjo ali škapulir... Morda celo Kolomanov blagoslov...?"

"Nič takega nimam, Glivar."

"Nekaj moraš imeti..."

"Imam, seveda, to se pravi, ne—ne smem povedati..."

"Povej, Zlobec, saj te ne smim izdati."

"Kdo ve, kaj ti še kdaj pride na misel...?"

"Prisežem na svoje zdravje."

"Pa naj bo. Prvi si, katere mu bom zaupal. Poslušaj! Samo tisti doseže visoko starost, komur se duša v sivih letih počez obrne. Tako se vedno zatika in ne more iz telesa po okroglih izhodih. To pa dosežemo s posebnim sredstvom, z neko čudovito tekočino..."

"Jejhata, če bi jo imel! Ali mi jo moreš priskrbeti?"

"Ne vem. Ti bi jo najbrž tudi ne maral piti, ker ima zopern okus."

"Vse sem pripravljen storiti. Saj gre za življenje."

"Dobro. Pa pridi ponjo, do jutri ti jo pripravim."

Obljubo je hotel Zlobec častno izpolniti. Pokazal se je iznajdljivega, pa tudi z različnimi odpadki, ogljem, s konci tobaka, s suhimi parklji, smolo, papriko, kislim mlekom, stari usnjem in kolomazom. Vse to je zalil z gnojnico in s petrolejem, postavil k ognju, da je dobro prevrelo in pustil, da se je ohladilo. Zatem je odlij tekočino v steklenico, na katero je napisal: "Sredstvo zoper umrljivost."

Točno kot sta se dogovorila, je prišel Glivar po zdravilo. Dal mu je steklenico z naročilom, naj izpije polovico, na kar naj se zažene v divji beg.

"Zakaj?" je vprašal skopuh.

"Zato, da bo zdravilo hitreje učinkovalo. Duša se bo prej obrnila in ko bo legla počez, je nobena stvar ne spravi v prejšnje stanje."

Mož je vzel steklenico in hitel domov. Zaprl se je v sobo, odstranil zamašek in duhal tekočino. Bila je črna in gosta, zelo ostudno je dišala. Skoro se mu je obrnil želodec zaradi ogabnega okusa. Ljubezen do življenja in sovraštvo do smrti pa sta mu stala ob strani kot zvesta pomočnika, da je izpraznil steklenico do polovice.

Kakor besen je planil iz sobe in drvel v dolino. Držal se je za trebuh, kričal in moli jeziki iz ust. Na vprašanje, kaj mu je, je odgovarjal, da ga bo razneslo. Pričel se je zvijati in valjati po tleh, učinek pijače je bil strahovit. Končno so ga prijeli orožniki ter ga zaprli zaradi pijanosti na javnem kraju.

Tudi Zlobca bi bila zadela enaka kazen, da ga ni ščitila visoka starost. Skopuhu pa je sredstvo utrdilo upanje v dolgo življenje, ker ni podlegel njegovemu učinku. —Soteščan.

ZELIM NAŠIM CENJENIM ODJEMALCEM BLAGOVESTEN BOŽIČ IN USPEŠNO NOVO LOTE!

Boss Washer

Največja ameriška senzacionalna vrednost v PRALNIH STROJIH

Vi ne morete primerjati te kvalitete nikjer, najsibo po katerikoli ceni. Taka vrednost je mogoča samo radi velikanske produkcije tega narodno znanega in narodno popularnega pralnega stroja. Zgrajen kot najfinejši avtomobil. Pridite in si ga oglejte danes!

Imamo v zalogi še 4 druge vrste pralnih strojev

Nekaj novega

Ravnokar smo prejeli najnovije New Process peči, takozvane

Magic Chief

ki so res nekaj posebnega. Vljudno ste vabljeni, da si te peči ogledate v naši trgovini. Oglejte si pri nas MANGLER likalne stroje, s katerim si boste olajšali delo pri likanju perila.

Hamilton Beach čistilci (sweepers) preje \$62.50, sedaj \$39.50

General Electric čistilec za preproge cena \$35.00 samo

Imamo tudi veliko zalogo kuhinjskega linoleja

Ti predmeti so najbolj pripravi za krasno in vporabno božično darilo. Pri nas dobite vedno najnižje cene in najboljšo ter točno postrežbo.

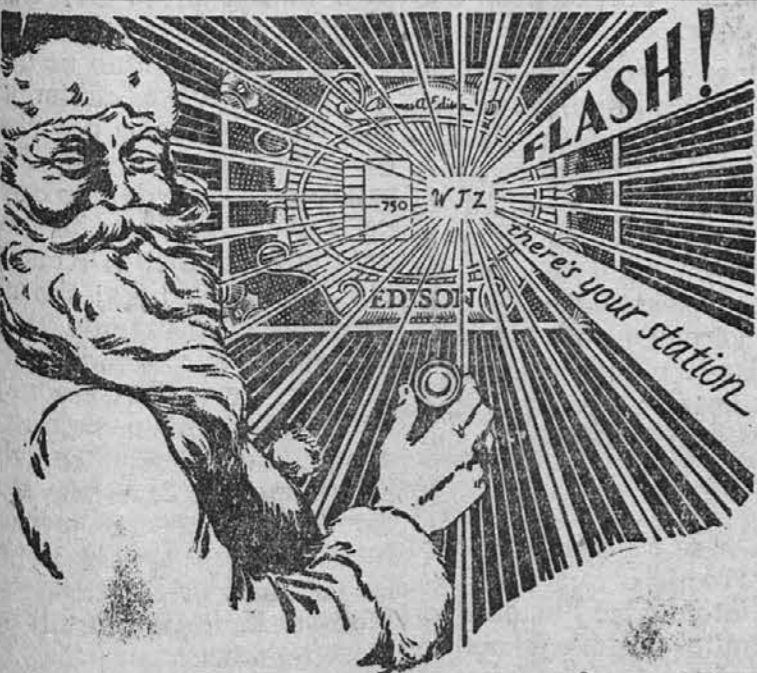
Se priporočam za obilen obisk. Pridite v našo trgovino po lepe koledarje.

Anton Dolgan

15617 Waterloo Rd. KEnmore 1264-J

DR. J. V. ZUPNIK
ZOBOZDRAVNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
V Krausovem posloju
Nad North American banko
Vhod samo iz 62. ceste
Gorovino slovensko, 18 let na
St. Clair Ave. (W. S.)

IGNAC OKORN
SLOVENSKI KROJAČ
980 E. 70th St. Tel. Florida 3992-J
Izdelujemo obleke po meri. Čistimo, likamo in popravljamo ženske in moške obleke. Se vljudno priporočamo.

EDISON LIGHT-O-MATIC RADIO

When you wish to make a princely gift—one that will be a pleasant reminder of you for many years to come—give the new Edison Light-O-Matic Radio. In this radio you have the assurance of choosing wisely, for your choice is backed up by the greatest name in science—Thomas A. Edison. Only the Edison offers Light-O-Matic Tuning, the device that announces your favorite stations with a flash of light. And the new Edison is priced as low as \$167.50

Easy Terms! Less Tubes!

Frank Černe

CREDIT JEWELRY, RADIO AND MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave. Henderson 0465

Haffner & Company

Insurance -- Real Estate
Notarski posli

Zeli vsem Slovincem in Hrvatom

vesele božične praznike in srečno novo leto.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 211. Mon. Dec. 23rd, '29.

Božični spomini

So gotovi dnevi v letu, ki so slehernemu članu našega slovenskega naroda izrazito vlti v dušo in srce. To izrazitost gotovih dnevo smo mi vsi dobili od naših staršev. Dobili smo božične vtise in spomine od naše ljube slovenske mamice in od našega strogega, toda sicer ljubečega slovenskega očeta.

Enj smo ohranili te božične spomine, katere so nam vtisnili naši starši, drugi so jih pozabili. Toda težko je kdo med nam, komur prihajajoči božični čas ne bi zopet vzbudil spominov na ona leta, ki jih je preživel v domači vasi, med starši in bratci ter sestricami, pa naj mu bo danes še tako negativno v duši.

Tisočkrat smo že slišali naše prijatelje in znanke, ki v vrvežu ameriškega življenja, v indiferentnosti namišljene svobode, v pozabljenosti na spomin matere in očeta, prihajajo vseeno skupaj na božični dan in kot jasna zvezda v megli, v kateri se nahajajo, jim prihaja spomin na mladinska leta v domovini.

So gotovi dnevi in letu. . .

Polnočnica . . . Zvonovi so se oglašili, svečano, kot nikdar sicer v letu. Snežna poljana, bela cesta pred nami, v preprostih hišicah so odsevale lučke, dekletca in fantiči, mati in oče, botri in botre, stari očetje in mamice, vse je hitelo, hitelo naprej, tja, kjer se je oglašal polnočni božični zvon, kjer se je glasila večno lepa pesmica: Pastirci iz spanja. . .!

Ni je bilo slovenske hišice in hiše v Sloveniji, ki ne bi bila poslala k božični polnočnici vseh svojih stanovalcev, razen onih, ki so bili dojenčki ali invalidi.

In božično drevesce! V svojem siju in krasoti, obloženo z darovi za mladino, kateri so žarela drobna ličica kot sicer nikoli v življenju. In jaslice, polne skrivnosti, privlačnosti in tajnega šumenja!

Spomine na vse to je vsako izmed nas prinesel iz domovine v to veliko, široko in materialistično Ameriko. Žal, da ti spomini tako radi oblede in zamrjejo med nami tekoma leta. Tljijo kot drobna iskra, komaj žareča vse leto v zatišju skrajnega kottička našega srca, toda ko se približa božični čas — tedaj izbruhnemo kot mogočen plamen na dan, da ki pi v nas in da se nehote z gorečim spominom zamislimo v domačo vasico, kjer ob polnoči brni slovesno starodavni zvon, kjer diši kadilo, kjer je snežna poljana, kjer so bele ceste, kjer koraka naš oče ali mati v spominu na nas, ki smo v Ameriki.

Spominjati se nas, mislijo na nas z vsem plamečim ognjem materinske ali očetovske ljubezni ter premišljajo, ali smo še tisti, kot smo bili, ko smo zadnjič v domovini poslušali ob božični polnočnici brnenje zvona, ko smo se zazrli v sinje nebo ter šteli neštete zvezde in mislili na vse ono, kar nam mistika Božiča vsako leto prinaša v dušo, ki se zna tako lepo umiriti ob teh spominih.

In v božični noči priznamo, vsaj trenutno, da smo še isti, da smo še Slovenci z vernim in ljubečim srcem do domovine, iz katere smo šli v tujino, in baš Božič je dan, ki nam nehote, in četudi se včasih branimo tega, prinese živo v spomin mladostna leta.

Koliko naših fantov in deklet, naših mož in žena, bi že davno prekinilo vsako zvezo z domovino, ko se zgubi v silnem morju amerikanizma, kjer je šuštenje in vrvenje, če ne bi bilo domovine, ki ima Božič nešteti sladkih, rajskih spominov, da ne bi bilo domovine, ki ima polnočnico, ki ima rajsko potrkavanje božičnih zvonov, ki tako milo, milo vabijo tja — kjer je mir, kjer je sprava, kjer je dobra volja in zadovoljnost. . .

Božični spomini, kdo bi vas mogel pregnati iz duše, ne da bi prej dušo pregnal iz sebe!

D O P I S I

Noble, Ohio. — "Hej, Janez, kam tako hitro, kam?"

"I, no, kaj ne veš, da ima društvo Euclid maškeradno veselico pri Spelkotu?"

"Če je tako, bom šel pa še jaz tja, da nas bo več."

"Pa še nekaj: veš, delili bodo dobitke tistim maskam ki bodo izbrane, namreč, najpomembnejšim, najlepšim itd. Imeli bomo tudi izvrstno godbo, da se bomo lahko vsi od kraja zavrteli: stari in mladi, zaljubljeni in skregani, prijatelji, sosede in sosede, pa tudi taki, ki so samo malo skregani. Veselja bo dovolj za vse. Bodimo veselih obrazov in začnimo Novo leto s smehom in veseljem v srcu, s pravim, odkritosrčnim veseljem. Pa tudi druge stvari bodo na razpolago, tako da lačni in žejni ne bomo."

Kakor veste, pripada društvu Euclid SDZ in ima št. 29. Društvo je ustanovljeno na popolnoma nepristranski podlagi, samo v dobrobit članstva. Naše članstvo raste počasi, pa sigurno, tako da upamo, da dosežemo v prihodnji polovici leta število 100.

Naši ljudje se vedno selijo v našo naselbino in upati je, da se naselbina zelo razširi in razmnoži. V prvi vrsti daje jamstvo za to zaslužek, dalje je tu okoli lepa okolica, zdrava podnebje in sploh vse dobre ugodnosti.

Apeliram na rojake, ki žive v naši naselbini, da se pridru-

žijo v naš krog, pa najsi bodo taki, ki še niso člani SDZ, ali pa oni, ki so že pri naši Zvezi.

Torej na svidenje na veselici! Pridite vsi, da si osebno voščimo zdravo in veselo Novo leto 1930; saj drugače si zdaj nimamo skoro kaj voščiti. Torej pridite gotovo, in če mogoče, pridite maskirani, ker boste kot maska morda deležni dobitka. Zabave bo dovolj za vse.

Poročevalec.

Pozdrav svojcem v domovini.

Prav iskrene pozdrave pošiljam v domovino svojim staršem, bratom in sestram in vsem sorodnikom, kakor tudi vsej Dolenjski in Gorenjski. Prav tako pozdravljam tudi vse znanke in prijatelje širom Amerike ter jim voščim veselo božične praznike ter srečno in veselo Novo leto.

Vsem želim v Novem letu obilo sreče in napredka, posebno pa svojim sožupljanom v Šmarjeti na Dolenjskem. Ostajam vašč — Polde.

Leo Keglovic,
Green Rd.

WarrensVille, O.

U. S. America.

V domovino, rojstni kraj, solzno ozira se oko. . . tam je zibelka mi tekla, mi mati pela prav ljubo.

Globoko, daleč v tujini še priprosti sin živi; pozabil ni še rodne grude, ko domotožje ga teži.

Ko spomin se mi pojavi, prelepih, krasnih mladih let, slovenski sin tedaj ne zabi, kaj ga gnalo je po svet'.

Zapustil krasno domovino sem, ko bilo mi je dvajset let, šel daleč v mrzlo sem tujino, pogledat širni, daljni svet.

Sprejmi moje zdaj pozdrave, krasna mi, dolenska stran! Saj ti mene si rodila, zato sem hvala ti dolžan!

Maple Heights, O. — Že je minilo precej časa, kar se je oglašil zadnji dopisnik iz naše naselbine, akoravno vedno čakam, kdaj se bo kdo oglašil kar se tiče slovenskega radio programa. Program imamo vsako nedeljo od 2 do 3 ure popoldne in moram priznati, da so bili do sedaj še vsi programi izvrstni.

Tu pri nas imamo precej hiš, ali ko pride nedelja, jih je pa premalo in so še te vse premajhne. Prihodnjo nedeljo bo treba vse radie pobrati in jih nesti kam ven, da bo zadosti prostora za vse. Priporočal bi tudi, da bi včasih na radio katero domačo rekli, da bi imeli vsi skupaj užitek.

Direktorij Slov. Narodnega Doma v Maple Heights sklicuje delniško sejo za dan 5. januarja 1930, ob 2. uri popoldne na 25901 Raymond St. Pismo se pozameznikov ne bo vabilo na to sejo, zato naj se vsak delničar brez naknadnega obvestila odzove temu vabilu. Prisostvovati letni delniški seji, je dolžnost vsakega delničarja. Torej se vsi udeležite te delniške seje prvo nedeljo v januarju.

A. R.

OD SOČE DO JADRANA

Boj proti slovenskemu tisku. Na poročilo bivšega komisarja o stanju Zadrufne zveze v Gorici, v katerem se skuša naprtiti odgovornost za povsem zavoženo gospodarstvo fašističnih komisarjev na prejšnje slovensko načelstvo, je odgovoril goriški "Novi list" z natančnimi podatki in dokazal s številkami, da je fašistični komisar zase del zvezo za časa njenega največjega razmaha, ko je zveza

že prebrodila težko povojno krizo. Iz odgovora je razvidno, da je komisar po enem samem letu uničil zvezo in njen kredit. "Novemu listu" je odgovoril od oblastev imenovani predsednik zveze, fašistični poslanec Caccese. V predzadnji številki "Novoga Lista" najdemo zopet odgovor na Caccesejev članek. Na podlagi citatov iz polemike je Novi List dokazal, da je poslanec Caccese trditve Novoga Lista enostavno potvarjal. Kakor mu je boljše kazalo. Ker si ni poslanec Caccese vedel drugače pomagati iz zadrege, je v svojih člankih v "Isonzo" zavedel polemiko s povsem gospodarskega polja. Kjer gre beseda le številkam in so potvorbe težke, na čisto politično, da lahko z dobro krite postojanke fašističnega poslanca napada odgovorne urednika Novoga Lista, poslanca Besednjaka in list sam. Poslanec Caccese je posebnost na svojim sožupljanom v Šmarjeti na Dolenjskem, ki ga je priobčil Novi List in poiskal iz njega samo tista mesta, kjer je govora o težkem gospodarskem stanju v nekaterih krajih. S tem je hotel poslanec Caccese dokazati, da slika Novi List Italijo kot deželo revščine in sicer po navodilu iz Ljubljane in Beograda. Napad proti Novemu Listu je izšel istočasno tudi v "Popolo di Trieste", ki se doslej ni vmešaval v polemiko. Ta list ob tej priliki izrecno poudarja, da je njegova zasluga, da so bili vsi dosežani slovenski listi v Italiji zatrti. S tem je "Popolo di Trieste" tudi že povedal, kam meri poslanec Caccese.

Uradno poitalijančevanje priimkov gre naglo izpod rok, predvsem v Istri in na Tržaškem. Dekreti kar dežujejo s prefektur in fašistični tisk niti ne poroča več o vseh. Če že listi pišejo o tem, nikdar ne navedejo, kje so bila imena uradno popravljena, torej proti volji prizadete osebe; s tem skušajo listi zavesti javnost, da bi mislila, da so dotične stranke same prošile za izpremembo imena. Te dni so bili izpremenjeni vsi Jurca v Giorgi in Cink v Zini. Tako je prejel tak odlok tudi msgr. Josip Jurizza, župnik v Rojanu, znan iredentist iz avstrijskih časov. Za njegovo delovanje je so Italijani kmalu po okupaciji nagradili z odlikovanjem "viteza kraljeve krone." Vse njegove zasluge niso nič izdale in prefekt je menjal tudi njegovo ime, ki je dišalo preveč po slovenskem izvoru. Prav tako je prejel tudi g. Andrej Cink, dekan na Opčinah pri Trstu, ukaz, da se mora poslednji podpisovati Andreja Zini. Kdo se prefekturnemu odloku ne pokori, se kaznuje z globo od 50 do 10.000 lir.

Aretacije. Na dan obletnice komunistične revolucije so bile ceste v goriški okolici, posebno proti Mirni in Kronbergu posute s komunističnimi letaki. "Dol fašizem! Živel komunizem! Živela avtonomija narod. manjšin!" to so bila glavna gesla na letakih. V zvezi s tem, je goriška policija zaprla okoli deset fantov z Vogrskega in drugih bližnjih vasi.

Radi Radeckijevih sablje. Novi vipavski komisar Di Palmo je te dni dal preiskati skoro vse hiše v Komnu in v okolici. Rezultat te velikopotezne policijske akcije je bila aretacija nekaterih domačinov. Pred sodiščem se bodo morali zagovarjati: mesar Josip Dugulin iz Gorjanskega, ker so našli pri njem staro pištolo; Josip Trampuž iz Kostanjevice, ker je hranil staro avstrijsko sabljo, in Karel Trampuž iz Kostanjevice, pri katerem so našli "svetlo nikljestvo sabljo."

Izseljevanja ni konca. Te dni se je odpeljalo s Cosulichem parnikom "M a r t h a Washington" v Argentino več sto Primorcev in Primork. Neznosne gospodarske in predvsem politične razmere silijo ljudi v svet. Kmetijstvo je že več časa v popolni krizi, nedavno je šlo v konkurz še Brunnerjevo podjetje, ki je preživljalo več tisoč družin v Podgori in Ajdovščini, v krizi so tudi Cosulichove ladjedelnice v Tržiču; nič boljše ni v rudnikom v Idriji. Zda se izseljujejo v Argentino celo ženske. Doma ostanejo sami starci in starke. Na Vipavskem so vasi brez deklet! Naj omenimo samo Prvačino in Gradišče. Z Gradišča služi sto deklet in žena v Egiptu. Izpodkopani so moralni in gospodarski stebri nekaj tako čvrstega ljudstva. Števílo izseljencev v Južni Ameriki bo kmalu doseglo 20 tisoč, v Jugoslaviji živi danes okoli 70.000 Primorcev. Na izpraznjena mesta prihaja tujec, podprt od oblasti.

Nov policijski ravnatelj v Trstu. Na mesto ustreljenega policijskega ravnatelja Schillacija je bil imenovan dr. Orlandella. Kakor znano, je Schillacija ustrelil sežanski policijski komisar Saliola, ki ga je Schillaci kazensko premestil nekam v Italijo, ker da se v Sežani ni obnesel. Pravijo, da je bil Saliola v Sežani precej priljubljen, ker je skušal vsak incident poravnati doma. Takšno postopanje pa je bilo proti navodilom tržaškega policijskega ravnatelja, ki je bil znan kot "energičen" mož.

Promocije. Na bolonjski univerzi so bili promovirani: Fran Rutar iz Ljubinja in S. Grahli iz Kobarida kot živnozdravnika ter Boris Mašera iz Gorice kot jurist. Na tržaški trgovinski univerzi pa so položili izpit doktorja trgovinskih in gospodarskih ved, Josip Janež iz Tolmina, Ivo Bone iz Sv. Križa na Vipavskem in Jos. Planinšek od Sv. Ivana pri Trstu.

Nova cerkev. Goriški nadškof je nedavno posvetil novo cerkev v Sv. Petru pri Gorici.

IZ ŽIVLJENJA PRISELJENCA

Stal je sredi gneče pred dolgo mizo v naturalizacijskem uradu. "Hitro podpisite," se je zadel nad njim nestrpn pi-sar. Podpisal je. Sedaj pa so ugotovili, da njegov državljanjski papir ne velja. Odrekel je vednost napadni deželi. Sedaj je treba začeti zopet vse znova — isto križevno pot prošelj, izpitov, prič in priseg. In tako bo treba čakati še morda leto dni. Družina v starem kraju pa med tem željno čaka, da bi mogli priti k možu, k očetu.

Drug dogodek. "Nezakonito prišel in podvržen deportaciji." Tako stoji v pismu, ki ga je dobil. Vendar bi lahko svečano prisegel, da je bilo vse v redu z njegovim prihodom v to deželo. Sledijo tedni strašnih skrbi in noči brez spanja. Kajti gre za obstoj, bodočnost, defo, družino. — Končno je bila stvar razjasnjena in poravnana. Bila je kriva le velika čerka L, ki se je zdelo priseljenškemu pisarju zdelo kot S. Lahko je zabresti v debelih knjigah priseljenških zapiskov.

Ta dva dogodka sta povzela, slučajno izmed nešteti sličnih dogodkov, iz zapiskov Flis-a (Foreign Language Information Service). Značilna sta za razne zanke, ki pretijo nedolžnemu človeku, ki skuša zavzeti svoje mesto na novih, ameriških tleh.

Odkar je Flis začel delovati, se je nanj obrnilo za po-

Če verjamete, al' pa ne...

Ta-le je priletela pa iz Col-linwooda. Pa naj bo za bo-žično številko, ker je tako originalna.

Cenjeni g. urednik, če ver-

moč, nasvete in informacije, približno sto tisoč ljudi. Prihaja starejši človek z vso obvezano glavo. Hoče nasvet o kompenzaciji radi nezgode. Žene z otroci v naročju . . . mož v stiskah, morda bo deportiran. Vrste mladih korenjakov s tetoviranimi prsmi in rameni mornarjev, ki hočejo urediti svoj "status." — Drugi hočejo izvedeti, s kakšnim parnikom in kedaj so prišli, kako naj dobijo dolžno jim meздо, pravno pomoč in tako dalje.

Mnogi izmed teh problemov so splošno zanimivi. Flis jih priobčuje v časopisih v obliki vprašanj in odgovorov. Morda ste čitali te odgovore in našli pouk v njih. Morda ste čitali tudi druge članke, spisane od Flisa in iz njih izčrpali nekaj koristnega, članke o ameriških zakonih, navadah, zgodovini, priložnostih, gospodarskih razmerah.

Flis se nikdar ne obotavlja boriti se za pošteno in pravično ravnanje s tujerodci. — Pred letom se je Flis boril za uzakonitev postave, ki olajšuje združitev družin. Letos se je združil v borbi, da se omogoči legalizacija prihoda onih ki ne morejo pokazati, da se zakonito prišli.

Pred dvema mesecema je bil Flis vsled pomanjkanja zadostnih sredstev primoran odvrtni mnogo ljudi, ki so se nanj obrnili za pomoč. Upati je, da ta kriza ni le začasna. Mnogo je odvisno od tujerodcev v Ameriki, in tako tudi od Slovencev. Ako želite, da jugoslovanski urad Flisa in posebej njegov slovenski oddelek nadalje obstoji po koncu tega leta, naznanite nam. Glasujte "da." Glasovanih vam ne povzroči veliko truda. Le odtrgajte svoj naslov, ki je nalepljen na tem časopisu, oziroma na ovitku, v katerem prejimate ta časopis, in pošljite ga Jugoslovanskemu uradu (Slovenski oddelek FLIS, 222 Fourth Ave. New York City. Lahko tudi napišete mesto tega svoje ime na košček papirja in pošljite ga na isti naslov, toda ne pozabite zapisati "SLOVENE," kajti eaki naslovi prihajajo od vseh skupin. Ako premorete in mislite, da je toliko vredna pomoč, ki ste jo dobili od Flisa, priložite tudi en ali dva dolarja. To bo pomagalo nabrati \$1500, potrebnih za nadaljevanje slovenskega dela v prihodnjem letu. Ostalo bodo prispevali Amerikanci.

Na vsak način pa pošljite svoj glas — z denarjem ali brez njega.

"Mr. FLIS."

NAŠEL TISOČ KG RIMSKEGA DENARJA

Iz Sofije poročajo, da je kmet Todorov v vasi Devnja pri Varni naletel na rimske najdbe, ki ga bodo napravile za bogatega človeka. Ko je kopal v svojem vinogradu, je naenkrat zadel z motiko na kamenit predmet. Bila sta to dva kamenita lonca, polna zlatega, srebrnega in bakrenega denarja iz rimske dobe. Muzejski uradniki so ta denar stehali in ugotovili, da tehta čez 1000 kg. Vrednost tega denarja pa bodo dognali strokovnjaki.

jateme, al' če ne!

Vsa čast in priznanje vam za izvrstni recept glede izdelovanja klobas. Čudom pa se moram čuditi, kje so naši lovci? Ako mi je prav znano, imamo kar tri lovske klube. Toda vsi molče, ko svetujete rabo puškinih cevi pri izdelovanju in gačenju klobas. Meni se zdi, da baš za tem grmom tiči oni zajec, katerega naši lovci zaman čakajo, da bodo imeli dober izgovor, da niso mogli streljati, čes, da so jim ženske puške pokvarile. Zatorej bi svetovala našim gospodinjam, naj vendar za božjo voljo ne rabijo puškinih cevi, kadar delajo okusne krvave klobase. Jim bom rajši povedala, kaj rabim jaz. To je meni povedal neki star mož, in tudi jaz bom povedala o tem, ker se dotično stvar laglje dobi kakor puškino cev. Sicer vem, da je mnogo naših lovcev, vendar tega nimajo pri vsaki hiši. Vsaj pri nas ni te stvari.

Jaz torej absolutno ne maram rabiti puške, rabim pa zato lep, popolnoma nov škorenj, kateremu je treba odrezati stopalo, tako da vam ostane "štabala" ali "bota," kakot pravijo Notranjci in Kraševci. Ker se pa tukaj škornji težko dobe, pa vzemite "rubber boots," kar bo tudi dobro služilo. Čreva je treba najmanj teden dni namakati v mlačni vodi, da se potem lahko raztegnejo, če bi bila slučajno preozka. To je tudi hitrejšo, kajti tisto svinjarijo, ki jo imate pripravljeno za klobase, lahko kar naenkrat stresete notri.

Upam, da bodo vse naše gospodinje, ki mislijo delati klobase, vpoštevale ta nasvet.

Ampak eno ste pa le pozabili, g. urednik. Namreč to, kako se naglo pomije posoda, kadar se delajo klobase. To mi je pa povedal nek izkušen pečlar. Pravi: vse drugo je orajt, samo preveč posode je bilo za pomivati. Pa sem zložil vse skupaj v banjo, prižgal plin, odprl pipo in pustil, da je gorka voda tekla na posodo, jaz pa sem se podal k svojim prijateljem, kjer smo marjašali do druge ure zjutraj. Ko priidem domov, je bila pa posoda lepo čista. Za plin in vodo tudi ni bilo treba mnogo plačati. To je dober svet tudi za gospodinje, ker pomivati posodo res ni prijetno delo.

Zdaj pa še eno, ki je najvažnejša. Kadar imate čreva natlačena s tisto mešanico od žaganja, morate klobase najprej skuhati, in potem speči. Vsaj tako delamo pri nas. V drugem oziru pa imate vi prav, g. urednik. Ko sem namreč zadnjič delala in kuhala klobase, sem dobila goste, in se mi eden ponudi, da bo pomagal. Naložim klobase v posodo in ga prosim, če že hoče narediti kaj zame, naj nese klobase ven, da se ohladi. On pa me začudeno pogleda ter pravi: "Tega pa že ne! Vroče klobase, pa ven?! Prehladile se bodo!" — Sama nisem vedela, kaj naj storim. Verjela sem mu in pustila klobase lepo v kuhinji. Ker namreč dotični medicino študira, zato mora že vedeti, kaj komu škoduje. — Torej vidite, g. urednik, da je vaš recept v vseh ozirih izvrstnejši, kar vsem našim gospodinjam toplo priporočam. Samo puškinih cevi nikar ne rabite. Zda pa, g. urednik, ko ste to prebrali, vas prosim, da najboljšo ohranite zase, ostalo pa vrzite v koš.

Pozdrav!

Vaša nagajivka.

Kot božično voščilo vsem bralcem in bralkam te kolone, vzdihnem prav povožno in iz dna srca: Oh, ko bi ga zdajle imel eno flaško kanadčana!!!

1929	DEC.	1929
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

25. — Slov. kat. izob. dr. Orel, Božična predstava v avditoriju S. N. D.
 28. — Dr. Spartans št. 198 SSPZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.
 29. — Društvo Danica 34 SDZ., velika plesna veselica v S. D. Dvorani na-Prince Ave.
 29. — Dram. zbor Abrašević, predstava v avditoriju S. N. D.
 31. — Društvo Lilija priredi zabavni večer v Slov. Domu na Holmes Ave.
 31. — Klub društev S. N. D., novoletna veselica v obeh dvoranah S. N. D.
 31. — Pevsko društvo Jadran, plesna prireditev, v S. D. Domu.
 31. — Društvo Euclid št. 29 S. D. Z., maškeradna veselica v Špelkotovih prostorih v Noble, Ohio.

JANUAR

4. — Društvo 'Spartans,' št. 198, SSPZ. Ples v spodnji dvorani SND.
 5. — Liga skupnih društev K. S. K. J. priredi zabavo popoldne in zvečer v Slov. Domu na Holmes Ave.
 5. — Debata md urednikom "Radničke Borbe" in loranskim župnikom Srbske pravoslavne cerkve. Avditorij SND.
 11. — Slovenska Zadruga Zveza priredi veselico v Slov. Domu na Holmes Ave.
 11. — Društvo Napredne Slovenkenke, št. 137, SNPJ. — Ples v spodnji dvorani SND.
 12. — Euclid Rifle and Hunting Club, srnjakova večerja v Slov. Domu na Holmes Ave.
 12. — Skupna društva fare sv. Vida. Avditorij SND.
 12. — Dekliška Marijina družba v Euclid Village, ples v dvorani sv. Kristine.
 12. — Dramatično društvo Krka, predstava v S. N. Domu na 80. cesti, ob 8. zvečer, v korist cerkvi sv. Lovrenca.
 18. — Društvo Eastern Star priredi zabavni večer v Slov. Domu na Holmes Ave.
 18. — Skupna društva SSPZ. Ples v spodnji dvorani SND.
 19. — Društvo Zorislava, igra v šolskih prostorih na Bliss Rd.
 19. — Društvo Slovenski Sokol, telovadba in ples v SND.
 25. — Ženski Klub Slov. Doma priredi zabavo v Slov. Domu na Holmes Ave.
 25. — Društvo "Jugoslav Camp," št. 293, W. of W. ples v spodnji dvorani SND.
 26. — Društvo Balkan priredi igro v Slov. Del. Dvorani na Prince Ave.
 26. — Društvo Loyalites, S. N. P. J., priredi "Snow Dance" v Slov. Domu na Holmes Ave.
 26. — Dramsko društvo Ivan Cankar. Predstava v avditoriju SND.
 26. — Slov. ženska zveza št. 32, maškeradna veselica v šolskih prostorih na Bliss Rd.

FEBRUAR

1. — Društvo Svobodimiselne Slovenke, št. 2, SDZ, ples v spodnji dvorani SND.
 1. — "Silvester Mask Club," ples v avditoriju SND.
 2. — Društvo Lilija priredi igro v Slov. Domu na Holmes Ave.
 2. — Dramsko društvo "Abrašević," predstava v avditoriju SND.
 8. — Društvo sv. Katarine št. 292 Z. S. Z., maškeradna veselica v Grdinovi dvorani.
 8. — Društvo "Comrades," št. 566, SNPJ, ples v avditoriju SND.
 8. — Društvo "St. Clair Grove," št. 98 W. of W. Ples v spodnji dvorani SND.
 9. — Slov. Soc. Klub, št. 27,

JSZ. Predstava v avditoriju S. N. D.
 13. — Društvo George Washington, št. 180, JSKJ. Ples v spodnji dvorani SND.
 15. — Društvo Vipavski Raj št. 312 S. N. P. J. priredi zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
 15. — Društvo Lunder Adamič, št. 206 SSPZ. Ples v spodnji dvorani SND.
 16. — Dramsko društvo Triglav. Predstava v avditoriju SND.
 22. — Društvo "Cleveland," št. 126, SNPJ. Zabava v avditoriju SND.

MARC

1. — Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14, SDZ. Ples v spodnji dvorani SND.
 2. — Dramatično društvo Krka, predstava v S. N. Domu na 80. cesti, ob 8. zvečer, v korist Narodnega Doma.
 2. — SDZ. Obe dvorani SND. Predstava in ples.
 8. — Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37, JSKJ. Ples v spodnji dvorani SND.
 9. — Bavarsko pevsko društvo. Avditorij SND. Koncert.
 15. — Društvo Vodnikov Venec, št. 147, SNPJ. Ples v spodnji dvorani SND.
 16. — Društvo "Comrades," št. 566, SNPJ. Predstava v avditoriju SND.
 22. — Društvo Napredne Slovenke, št. 137, SNPJ. Ples na čast vsem Pepetom in Pepcam v spodnji dvorani SND.
 23. — Slov. Kat. Izob. društvo "Orel." Predstava v avditoriju SND.
 29. — Pevsko društvo Zarja. Zabava s petjem v spodnji dvorani SND.
 30. — Dramsko društvo Ivan Cankar. Predstava v avditoriju SND.

APRIL

6. — Dramsko društvo Abrašević. Predstava v avditoriju SND.
 13. — Društvo Kristusa Kralja. Predstava v avditoriju S. N. D.
 20. — Glorija Strnič, koncert v avditoriju SND.
 26. — Društvo Lipa, št. 129, SNPJ. Zabava in ples v spodnji dvorani SND.
 27. — Slovenska Mladinska Šola, SND. Otroška pomladna predstava v avditoriju SND.

MAJ

4. — Dramatično društvo Krka, zaključna predstava v S. N. Domu, na 80. cesti, ob 8 uri zvečer.
 3. — Društvo sv. Cecilije, št. 38, SDZ. Ples v spodnji dvorani SND.
 4. — Pevsko društvo "Blau Donau." Koncert v Avditoriju SND.
 11. — Slov. kat. društvo Orel. Predstava v avditoriju SND.
 11. — Piknik S. N. Doma v Maple Heights, na farmi pri Gorišku na Green Rd.
 18. — Dramsko društvo Triglav. Predstava v avditoriju SND.
 25. — Društvo Kristusa Kralja. Predstava v avditoriju S. N. D.

JUNIJ

15. — Društvo Bled št. 20 S. D. Z., piknik na Goriških prostorih na Green Rd.

JULIJ

13. — Piknik S. N. Doma v Maple Heights, v Maple Gardens.

Oglašji v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Sveta noč vrhu Pohorja

Ribniško sedlo ni sedlo; sedlo, ki tvori prehod iz Dravske v Mislinjsko dolino, leži nekoliko bolj spodaj, tam, kjer kamenje, poraslo s smrečicami in grmovjem, popotniku razodeva pobožne želje pohorskega ljudstva, da bi tu sezidali cerkvice. Ta želja se ni mogla izpolniti, toda sedla se je vendarle prijeloznačilno in zaslužno ime "Pri cerkvi." Kopa, ki se zove Ribniško sedlo ali pravilneje Jezerski vrh, okrogla in stožčasta kakor ugasel ognjenik, moli in kipi proti nebu, proti blede luni, zvezdam in zvezdicam iz vseh tajnosti in skrivnosti, ki jih je razgrnila okrog nje sveta noč, božična noč.

Jasna je noč, da se vidi daleč na okoli preko pohorskih vrhov, kop in grebenov, preko Višavja, Črnege vrha, preko Velike in Male kope, preko Roglje in Velikega vrha na ves čarobni kras dostojanstveno molčečih Savinskih planin, na veličastno resnost Karavank s Plešivcem, Obirjem in Košuto; pa tudi na oni prelepi, svet, kjer možje in ženske, mladeniči in mladenke, otroci našega rodu in naše krvi na nam ugrabljeni grudi pred razsvetljenimi jaslicami popevajo svojo starodavno božično pesem še vedno v svojem materinem jeziku:

"Pastirci na polju..." Jasna je tu gori sveta božična noč, da se vidi doli v polmrak zavita dolina, skozi katero nosi božične pozdrave Drava iz dežele naše Gospe svete nam in vsem bratom doli do Beograda in še dalje; jasna je, da se vidijo razločni in odločni obrisi Kozjaka, našega zvestega obmejnega čuvarja. Čim više se dviga luna, tem jasnejši, pa tudi tem krasnejši postaja ves svet, ki nas obdaja.

Malo in lahno potegne veter z dveh, treh strani, iz dveh dolin in preko grebenov, in že začujemo ubrano zvonjenje zvonov in njihovo očarujoče pritrkavanje. Močda segajo sem gor zvoki, zgibani v cerkvi sv. Bolfenka pod Veliko kopo ali v cerkvi sv. Antona in sv. Primoža. Morda. Pa ti ne zvonijo, ne donijo tako lepo! Ne! To so zvonovi, ki zvonijo vsakemu pravemu planincu dobro slišni tik pod nami, tik pod Jezerskim vrhom, tam doli pri "Cerkvici." Že prihajajo posetniki polnočnice sem gori k "Cerkvici;" na novo pozvone zvonovi in kmalu nato se razlega pobožno petje iz "Cerkvice," ki je še niso mogli zgraditi Bogu vdani Pohorci.

Za čas, za trenutek vse utihne. V "Cerkvici" je očitno ves narod zatopljen v pobožno molitev; tudi mi tu gori na Ribniškem sedlu smo zatopljeni v molitev, vsak v svojo, v občudovanje božične noči, ki leži okoli in okoli nas.

Pohorski vrhovi, zlasti Velika in Mala kopa, se v svojih orjaških senčnih obrisih vsi po vrsti vidijo nad Dravsko dolino in nad predgorjem, ki se razprostira med glavnim gorskim grebenom in Dravo, nad Orlico in nad Rdečim bregom. Čim globlje v dolino sega pogled, tem daljše, tem temnejše postajajo njihove sence. Kakor kresnice v vroči poletni noči se pomikajo skozi nje svetle, ognjene rdeče žive pike v različnih vrstah, a v vsaki vrsti vse usmerjene v isto smer; to so plamenice, ki kažejo pobožnim Pohorcem pot v rožensvensko cerkev na Ribnici, da tam, stari možje in stare žene, odrasla mladina in cele otroci, v ledeno mrzlem božjem hramu s toplim občutkom za pojejo svojo božično pesem.

Tik pod nami, na nasprotni strani "Cerkvice," spi vkovan in uklenjen v tisoč ledenih verig sivo bradat orjak Jezernik v mrzlih vodah Ribniškega jezera. Okoli njega in tudi okoli nas je razprostrt beli prt snežne odeje. Le tu pa tam je slišati, če veter zopet potegne

močnejše, zamolklo ječanje mladih smrečic.

Tam blizu jezera, tik pred Jezernikovim gajem, pred njegovim grajskim vrtom, ki ga tvori nizko, zimi in mrazu že davno prilagojeno ruševje, se dviga samotna smreka, pokonci stoječa, od vrha do najnižjih vejic, segajočih do tal, s snegom pokrita; ne samo s snegom, tudi z božičnimi darili za Jezernika in za nas.

Dragocena, težka so in zele mnogo jih je; zato se njene vejice šibijo do tal. Pa se utrga z nebeškega svoda zvezdica in v srebrno svetlem loku blizu nas nekje pade na zemljo, zapuščajoča za sabo sled, segajočo od Pohorskih vrhov gori do nebes. Tako lepa in skrivnostna si sveta božična noč na vrhu pohorja! Dr. F. M.

DNEVNE VESTI

Obpravna proti Potterju se bliža koncu

Pretekli petek so bile zaslišane zadnje priče na Common Pleas sodnji v tožbi, katero je naperila država Ohio napram councilmanu Potterju in mestnemu clerku Thomasu. Oba dva sta zanikala vsako krivdo, da bi sleparila z mestnim denarjem. Gre se radi nakupa mestnega zemljišča na St. Clair-Coit Rd. Za to zemljo je mesto plačalo 83 tisoč dolarjev, dočim je bilo v resnici vredno le \$52.000. Nekdo je zaslužil pri prodaji \$31.000. Councilman Potter je pri zaslišanju neprestano trdil, da on ni kriv, pač pa je mestni manager Hopkins sam določil ceno dotičnega zemljišča. Enako trdi tudi Thomas. Država pa je potom državnega pravdnika dokazala Thomasa, da je njegova žena vložila \$1550.00 v gotovini na banko drugi dan potem, ko je bil svet plačan. Thomas ni mogel povedati, kje je dobil denar.

Kerenski pride v Nemčijo kot priča proti Trotzkyju

Berlin, 20. dec. Naznanja se, da dospe v kratkem v Berlin Aleksander Kerenski, vodja ruske vlade pred boljševiško revolucijo, in ki sedaj biva v Parizu, da nastopi kot priča v neki tožbi proti bivšemu ruskemu boljševiškem diktatorju Trotzkyju. Neka tiskarna je dobila naročilo od Trotzkyja, da tiska njegove "Spomine." Trotzky se je obvezal za gotovo svoto, da pušti tiskati samo v tej tiskarni svoje "Spomine," toda ko je zvedel, da je tudi Kerensky oddal naročilo isti tiskarne, je Trotzky umaknil svojo pogodbo, in sedaj ga dotična tiskarna toži.

* Nevarno je zbolel Emile Loubet, bivši predsednik Francije, star 90 let.

Išče se mož,

star nad 21 let, ki govori slovensko in angleško, in ki je vajen med ljudmi. Najbolje, da ima svoj avtomobil, toda ni neobhodno potrebno. Pišite na urad našega lista. Le pismene prošnje se bodo upoštevale. Naslovite: Salesman, Box 25, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O. (215)

Išče se mož,

star nad 21 let, ki govori slovensko in angleško, in ki je vajen med ljudmi. Najbolje, da ima svoj avtomobil, toda ni neobhodno potrebno. Pišite na urad našega lista. Le pismene prošnje se bodo upoštevale. Naslovite: Salesman, Box 25, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O. (215)

NAŠ URAD.

V torek, 24. decembra, bo naš urad zaprt ob 12. uri opoldne in ostane zaprt do četrka, 26. decembra, do 8. ure zjutraj. Kdorkoli ima kaj naročil, je lepo prošeno, da se zglaš pred 12. uro v torek, 24. decembra, ker pozneje bo urad zaprt in se ne bo moglo postreči. V sredo, 25. dec. ne izide "Ameriška Domovina." Izide pa v četrtek, 26. dec. kot po navadi. Prosimo, ča se to upošteva.

MALI OGLASI

Priporočilo

Čenjenim slovenskim gospodinjam se priporočam zlasti sedaj pred prazniki za obilen obisk moje grocerijske trgovine. Imam v zalogi vse, kar rabite za izvrstne potice, in druge dobrote, ki pridejo na mizo ob Božiču. Vedno sveže blago po zmernih cenah. Naročila dovažam na dom. Se priporočam.

Jos. Modic

1083 East 62nd Street. Tel. Endicot 8905. (212)

Prodaja se trgovina

z grocerijo, slaščičarno, šolskimi potrebščinami, nekoliko mešnice; ravno nasproti bo v kratkem postavljena velika šola (High School). Je jako dober prostor. Zamenja se tudi za hišo. Pokličite po telefonu: — KENmore 2973. (210)

Naprodaj je

lot na vogalu. Nahaja se na E. 197. cesti in Arrowhead Ave. Jako poceni. Lot meri 50x108. Lot se prodaja po zelo nizki ceni, ker zapusti lastnik mesto. Voda, tlakana cesta, elektrika in plin. Za pojasnila vprašajte na 19703 Keewanee Ave. (212)

Slovenska šivilja

se priporoča za izdelavo ženskih oblek, od najbolj priprostitih, do najfinejših. Enako izdeluje tudi suknje po največji modi. 1007 E. 64th St. (211)

Išče se

priletna žena, da bi kuhala za dva človeka in opravljala enaka hišna opravila. Plača po dogovoru. Vpraša se na 1007 E. 63rd St. (208-X)

71 let skušnje

naše trgovine vam zagotavljajo pravi premost za vaš furnec, peč ali grelnik po pravi ceni.

The Yates Coal Co.

HEnderson 0280. MAIn 7878. GARfield 1900.

Thur.-Sat.-Tue.

Dvorane

se dajo v najem, in sicer dve, za vsakovrstne zabave in ples, lepo okinčane. Posebni "Club Rooms" se nahajajo v tretjem nadstropju, ki se oddajo za male domače privatne zabave po primerni ceni. Več podrobnosti ri

Frank Mervar

5921 Bonna Ave. Henderson 7123.

Ordrto do 8. ure zvečer.

(Dec. 19. 21. 24. 26. 28. 31.)

BRAZIS BROS.

FINE OBLEKE IN VRHNE SUKNJE PO \$14.50
 6905-07 Superior Ave. (M. Thu. S.)

What a Chance for Pictures!

THE family picnic. Everybody has a good time. What a chance for pictures that everybody will enjoy! Kodaks are handy to carry and easy to use. Get one and keep it with you this summer. You have a complete line to choose from here, including the Modern Kodaks—they get good pictures even when the sun doesn't shine.

Load up with Kodak Film

F. BRAUNLICH

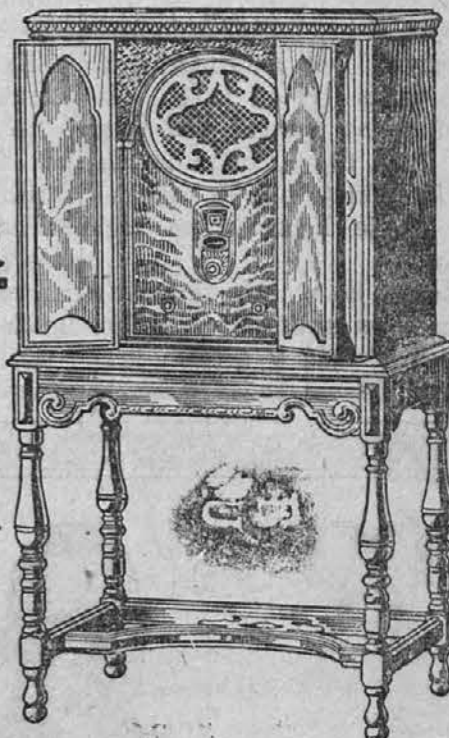
LEKARNA vogal 53th St. Clair Ave

* 2000 Japoncev se je pretekli teden naselilo v Braziliji.

NO A-C HUM - NO OSCILLATION
 Hear Voices and Music Only
 on the
 New and Greater
 Majestic RADIO

with
**Power
 Detection**

Uniform
 Amplification
 Automatically
 at any point
 on the Dial

Model 92—\$146.00 brez tubov
 Model 91—\$116.00 brez tubov
 Model 101 comb.—\$245.00 komplet

BOŽIČNO DARILO, KI JE ZA VSO DRUŽINO—TO JE

Majestic RADIO

MALA SVOTA NAPLAČILA—ENO LETO IMATE ČAS ZA PLAČATI

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Rd. KENmore 1282

Lekarna odprta do 11. ure zvečer.

Telefon: KENmore 0031

V SPOMIN

prve obletnice smrti našega ljubljene, pokojnega očeta in moža

FRANK KOVAČIČ-A

Umril je dne 22. decembra 1928 v Bedford, O., v najlepši moški dobi, v starosti 36 let.

Večni Stvarnik naj plačilo

zdaj ti svoje podeli;

v raju svetem zarja milo

naj na veke Ti žari.

Zalujoči otroci in žena.

Vesele božične praznike ter veselo novo leto želim vsem Slovencem

LOUIS KOŽUH

1121 E. 61ST ST.

—Prvovrstna čistilnica vseh različnih oblek—

A. J. ŽUŽEK ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
 Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

Miškov dar

Ko se je zmračilo, je prinesla mati Jela slame pod mizo (običaj iz Hrvaškega Zagorja), in lepo postlala deci, oče Mato pa je vzel košarico, naložil na dno narezane repe, nanjo pa potem od vsake vrste žita, kar so ga Topolovi premogli, prgišče zrnja. Na to je položila mati hleb belega kruha in zasadila vršiček v zlat papir ovitega zimzelena. Tako je bila božična postelja za deco pripravljena.

"Ajte, deca, pomolite in ležite počivat," veli nato mati deci, ki se težko loči od jaslic. Zapored so se spravili pod mizo vsi: Ivek, Slava, Miško in mala Milica, ki je bila še tako neuka, da je kobacala po vseh starih.

Medtem ko sta oče in mati z ujem Ivom kramljala za pečko, je deca vladala v svojem kraljestvu. Menili so se o Majki

Bistrički, o malem Bogu in o jaslicah. Vsi so si želeli lepih sanj, kar se spomni Miško:

"Ej, pa pojme, mamica, zakaj nismo še nič naredili: pi-pi-pi-pi?"

Res, to so pozabili. Miško tudi ni miroval, dokler ni mati vzela košare z mize in ga posadila vanjo, da je z visokim glaskom zaklical:

"Pi-pi-pi-pi, pi-pi-pi-pi—"
To mora biti. Sicer kokoške ne bi bile pridne in ne bi nič več nesle jaje . . .

"Jaz bom sanjal o nebesih," je odločil Ivek.

"Jaz bom angel nocoj," si je izbrala Slava.

"A jaz bom plaval v zraku in pel, 'Slava Bogu!'" je ponosno zatrdil Miško, medtem ko je Milica s prstom v ustih kobacala po slami in modrovala sama zase modrosti, ki jih je razumela samo ona.

Ko je Miško zaspal, so ga prenesele sanje v Betlehem. Vi-

del je žarko razsvetljava nebesni svod, videl trume angelov, ki so pluli izpod neba in prepevali. Rdeča lička so se pozibala Mišku v blaženem nasmehu in večkrat je zadovoljno vrisnil v radosti. Naenkrat je obstal pred hlevcem, ki je bil ves kakor zlat od svetlobe. Z vseh strani so prihajali pastirji molit in se klanjat čudežnemu Detetu. Nosili so mu darove: lepa bela jagnjeta, ki so se meketaje dobrikala majki Mariji in njenemu Sinu. Tako lepo je bilo in tako toplo prijeto, da se je Miško jel sramovati, ko je prišel brez daru. Pa se spomni vejice zimzelena z zlatimi jagodami in naglo zdrinja domov. Kakor bi trenil, izdere vejico iz kruha in hušči, pa je že spet v Betlehemu. Hitro šine v hlevac in hoče pokloniti Jezusu svoj dar, ko ga nenadoma zgrabi močna črna roka. Miško se ozre in zatrepeče, kajti pred njim stoji v škrlatno oblačilo odet črn kakor oglje črn človek. Zlata in z dragulji posejana krona se mu lesketa na glavi, ko zarohni nad Miškom.

"Kaj hočeš, mali?"
"Jezusu prinašam dar," zadržti Miško, a oni:

"Ne poznaš, kdo sem?"
"Eden izmed treh kraljev z Jutrovega," spozna Miško.

"In veš, zakaj sem te prijel?" ostro vpraša črni kralj.

V silnem strahu se zlaže Miško: "Ne vem!"
Ej, dobro je vedel, a si ni upal priznati: mamice ni nič prosil, če sme nesti darilo. Sam ga je vzel, zato se srdi kralj z Jutrovega —

"Tako," zagrmí nadenj jutrovski modrec, "zdaj mi še lažeš! Ajdi!"

In ga hoče nagnati v noč. Miško zajoka, odskoči in — tako silo tebebi z glavo ob mizo, da naenkrat izginejo sanje. Čisto predramljen čepi na slami pod mizo in res joka, kajti udarec, ki si ga je žadal v spanju, je bil tako hud, da mu vse brni po glavi.

"Kaj plakaš?" ga pridejo tolažiti mati. Ko se Miško popolnoma zave, začne praviti svoje sanje.

"E, vidiš Miško moj, kaj sem ti pravila," reko mati, ko slišijo vse do kraja, "zakaj ne ubogaš! Veš, kolikokrat sem ti kaj ukazala, pa si se mi izmaznil. To ti je sedaj božje plačilo za neposlušnost—"

"Oj, mamica," osramočen objame Miško mater, "nikoli več ne bom tak! Samo nocoj ostanite malo pri meni, da me zopet ne prime črni kralj."

Mamica ga polagoma pomiri in sede na slamo kraj njega. Polglasno mu zapoje o božjem Detetu. Miško posluša, posluša in zatisne oči. In je spet angel v snu in nese Jezusu svoj mali dar . . .

Polnočnica mrtvih

Bolj kakor drugikrat se človeku primeri, da zadremlje pri polnočnici v božični noči. Or glanje in lepo petje ga nehote uspavata, iz telesa vstane drug človek in pohiti na krilih čarobnih sanj nekam daleč v neznanost . . .

Nekaj takega se je pripetilo Vrškovecu Poldetu iz Podoreha. Sedel je v klopi pod korom, kjer ga je proti koncu polnočnice zazibal spanec. Ljudje so hiteli iz cerkve; nihče se ni ozrl v mračen kot ter ga predramil. Meznar je pogasil luči in zaprl vrata.

Ko se je Polde čez nekaj časa prebudil, je bila cerkev bajno razsvetljena. Slovesno je zvenelo izpred oltarja petje božičnih psalmov iz grl duhovnikov, katerih ni mogel poznati ne po glasu ne po obrazu. Cerkev je bila napolnjena do zadnjega kotička, nikakega premikanja, kašljanja in šumenja ni bilo čuti v božjem hramu.

V klopi blizu njega je sedel neznanec, zatopljen v molitev. Polde ga je zvedavo ogledoval,

nakar ga je potihoma nagovoril. Mož se je zresnilo lice; pritisnil je na usta kazalec v znamenje, da mora molčati.

Na stopnici ob stranskem oltarju sta klečali postarni ženci tako, da sta gledali druga drugo, kakor bi si radi nekaj povedali. Z roko pa sta si tiščali usta ter si onemogočali govorjenje.

Nedaleč od njega je stala visoka ženska z zavezanimi očmi. Zvedavo se je ozirala okrog sebe, toda zaveza ji je branila pasti radovednost. Kljub prizadevanju je ni mogla strgati z obraza.

Začela se je maša. Slovesno so zabučale orgle in zadonele vesele božične pesmi. Ljudstvo je spremljalo vsako mašnikovo kretnjo: radovalo se je ob glorijski, verno je ustalo pri evangeliju in ob povzdigovanju se je ponižno trkalo na prsi.

Po končani slovesnosti je mašnik blagoslovil vernike, ki so začeli odhajati iz cerkve. Častitljiv cerkveni dostojanstvenik je stopil pred vrata z velikim kosom mesa, ponujajoč ga vsakemu odhajalcu, toda nihče ga ni hotel sprejeti, vsak je s studom odklonil njegovo ponudbo.

Ko so se razšli, je tudi Polde hotel oditi. Pritisnil je na kljuko glavnih vrat, a je strahoma odskočil, kajti vrata so bila zaklenjena. Isto se mu je godilo pri stranskih vratih, nikjer ni mogel iz cerkve. Preplašen je bežal v zakristijo in odprl omreženo okno, najbližje župnišću. Župnik je hodil po motno razsvetljeni sobi, v levici je držal molitvenik in v desnici svetel križec, duhovno orožje proti nočnim prikaznim. Z duhovi je imel gospod dokaj opraviti; vaščani so ga opazovali v poznih urah, kako je kropil okrog sebe in nekoga odganjal.

Nocoj pa Poldeta ni zanimalo njegovo počenjanje, zavpil je na vse grlo, naj mu odpre. Glas je razodeval obup in grozo. Župnik je zaslutil, da se je nekaj prigradilo. Brez pomišljanja je odprl nizka vrata zakristije.

"Ali si ti, Polde?" ga je spoznal v odsevu luči iz župnišča.

Povedal mu je, da je zadremal pri polnočnici in ostal v cerkvi, ko je meznar zaklepal vrata. Glas se mu je tresel, trepetal je po vsem telesu.

"Ali si kaj videl ali slišal?" ga je vprašal duhovnik.

Polde mu je razložil vse po vrsti od prizora do prizora. Župnik ga je verno poslušal.

"Bil si pri polnočnici mrtvih," je rekel pomenljivo. "Tisti, ki se niso prav udeleževali polnočnic v življenju, hodijo nazaj iz večnosti, popravljati svojo malomarnost. Mož, ki je ob tvojem nagovoru položil prst na usta, se je v življenju v cerkvi razgovarjal in sedaj opravlja pokoro s strogim molčanjem. Slično sta se postarni klepetulji shajali ob nedeljah pri maši, kjer sta opravljali in obrekovali. Zdaj si morata tiščati usta in molčati. Ženska z zavezanimi očmi je pasla v cerkvi radovednost; zakrila pogled z neprozorno zavezo."

"Kaj pa duhovnik z mesom?" ga je Polde prekinil.

Župnik se je zamislil. "To je tisti duhovnik, ki je prvi jedel v petek meso," mu je pojasnil po kratkem poudarku in odšel v župnišče.

MIŠ RAZBILA ŽENSKI SHOD

O priliki zadnjih občinskih volitev na Angleškem, je imela gospa Grundy, kandidatinja delavske stranke, shod, na katerem je volivkam razvijala svoj program. Naenkrat se v zborovalni dvorani pojavila miška. Ko so jo zborovalke zagledale, so pričele v velikem strahu kričati in bežati skozi vrata. Malo število pogumnejših s kandidatino na

čelu je ostalo v dvoranj in gospa Grundy je dejala: "Jaz sem že delj časa opazovala miško, pa nisem niti zbežalati zakričala." Te besede so dosegle čisto drug namen, ka-

kor je ona želela. Tudi ostale njene "hrabre" volivke so začele vpiti ter zapuščati dvorano. Ostalo je le še par žensk, ki so pa tudi že začele postajati nemirne. Gospa Grundy

je končno smatrala za umestno, da zaključi shod. Angleški listi zagotavljajo, da je to čista resnica — sicer pa zelo radi verjamemo . . .

Vesele božične praznike

in veselo ter srečno novo leto

vsem našim prijateljem, odjemalcem in znancem

Zahvala za pretečeno naklonjenost. Priporočamo se za isto v bodočnosti. Vidite, da je narodno in zavedno, držati se domačih podjetij, v istih je najzanesljivejše kupovati vse, kar potrebujete. Naša firma v oziru prodajalen za pohištvo, kakor tudi pogrebnege zavoda, ljudem podaja dobro postrežbo in jim prihrani mnogo denarja.

A. Grdina in Sinovi

6019 St. Clair Ave.

Glavni telefon po 28. decembru bo: HENDERSON 2088

Slovenska Delavska Zadrúžna Zveza

je edino podjetje te vrste v Clevelandu, ki je pod popolno kontrolo delavskega razreda. Je podjetje, ki stremi za ekonomsko povzdigo našega naroda. Ste li član tega velekoristnega delavskega podjetja? Ako še niste, zakaj niste? Zelíte mogoče informacije? Na uslugo so vam v vseh naših trgovinah.

CENTRALA: 667 E. 152d St. EDdy 2661
PODRUŽNICA ŠT. 2: 16721 Waterloo Rd. KENmore 1248
PODRUŽNICA ŠT. 3: 6102 St. Clair Ave. ENdicott 1629

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VSEM SLOVANOM

Zadnji čas je

da si nabavite božična darila, katerih zaloga je še velika, za žene, može in otroke.

Srajce, kravate, obleke za dečke, obleke za deklice, spalne suknje (Bathrobes), nogavice, svilene spodnje obleke za žene in dekleta, rokavice, ovratnice, svilene nogavice za žene in dekleta.

Predno greste drugam, pridite k nam in prepričani bodite, da boste ravno tako ali še bolje postreženi, kakor v tujih trgovinah.

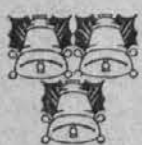
Brezplačno dobite tudi lep stenski koledar pri nas.

Želimo vsem našim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto.

John Rožanc

15721 Waterloo Rd.

Collinwood

VESELE

BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO. Želim vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem. Zahvaljujem se sedanjim odjemalcem in se priporočam tudi drugim. Gledal bom vedno, da bo vsak pošteno postrežen v vseh ozirih.

HARMONIKE

mojega izdelava so priznane od igralcev, kot najbolj trpežne in fino izdelane, kar izpričujejo zahvalna pisma, katera vedno dobivam.

Sedaj, za praznike, sem si nabavil veliko zalogo importiranih harmonik za vaše otroke, za božično darilo. Cene so od \$3 do \$425. Velika zaloga drugih muzikalčnih instrumentov kakor orglice, violine, banjo, kitare, ukeleli.

POZOR!

Še je čas, da zamenjate vaše stare VICTOR plošče za nove, in sicer je do 1. januarja nepreklicno zadnji čas; torej poberte vaše stare plošče, katere več ne igrate, ne glede koliko so stare ali izrabljene, samo da so cele. Za vsako dobite 10 centov kredita za novo ploščo. Tako prilliko ne boste nikdar več imeli.

NOVE COLUMBIA IN VICTOR PLOŠČE

- 25124 "V šmilhelu jaz hišico imam," J. Lausche-M. Udovich
- 25117 "Lunca je videla," J. Lausche-M. Udovich
- 25133 "Selško veselje," J. Lausche-M. Udovich
- 25123 "Sinoci je pela," mešan zbor Domovina
- 23016 "Oj drev, pa gremo snubit jo," mešan zbor Domovina
- 73002 "Kadar imajo vsi Jožeti god," Adria pevec
- 25125 "Dober večer, ljubo dekle," Banovec in Šubelj
- 25119 "Moja Rosa je križavna," Banovec in Šubelj
- "K oknu pridem," Ropas in Šubelj
- "Snoč sem pri eni hiši bil," Banovec in Šubelj

NOVE HRVATSKE PLOŠČE

- 1141 "Hrvaška božičnica"
- 1140 "U sej vrijeme dotičta"
- "Rodinstvo Kristovo," crkveni tercet
- "Djeva dnes"
- 1138 "Maksa na bortu u Detroitu," I. i II. dio
- 3012 "Te tvoje crne oči"
- "Oj oblaci"
- 3026 "Velika žena," Adamov Co.
- "Mala žena," Adamov Co., komična
- 3027 "Soldat čira u Zagrebačkom Bircuuu," I. i II. dio, kom.

BESEDILO

za vse plošče, za katere sta dosedaj peli naši umetnici Mary Udovich in Josephine Lausche, dobite samo pri meni ZASTONJ!

ZASTONJ dobi vsak krasen koledar.

Anton Mervar

6919 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

SVETLOBA IN SENCA

Povest

Spisal dr. Fr. Detela

I.

"Ali se čebelar branite, oče?" je nagovoril mladi Tetrev starega Klančarja, ki je sedel z dolgim muhalkom na kolenih pred ulnjakom in gledal po dolini, ki jo namaka tiha Temenica.

"Ker imam muhalko, mi sliši?" je dejal Klančar in se odmaknil na klopi, da je pri sedel okroglični, dobrodušni Tetrev. "Ena dva sršena, ki mi hodita po čebeli, bi rad pobil. Gnezda jim ne morem najti, da bi jih zazidal ali izteknil, da bi jih zadel ali poparil. Čebele imajo zdaj največ dela in tako pridne so, da se hočejo končati. Nekatera pride tako obložena, da kar na brado ne more. Ta grdo mi jih pa lovi."

"Za čebele bo letos dobra letina," je menil Tetrev. "Ajda že tako diši, kakor da bi med trgal."

"Ej, Tetrev, dokler so ljudje črno ajdo sejali, je bilo boljše; siva ni zatorej. Torej ti si se pa srečno rešil svojega posestva?" je dejal Klančar in napol pomilovalno, napol porogljivo pogledal brezskrbnega soseda.

"Hvala Bogu, dobro se je prodalo," se je pohvalil Tetrev. "Prej se iz dolgov in skrbi nisem več ven videl; sedaj sem pa bruhal z denarjem na dan in zamašil upnikom na usta. Ostala mi je lepa koca, dela malo in skrbi nič."

"Ej, dela ti tudi prej nisi imel, ali pravzaprav imel si ga, ampak ogniti si se ga znal. Lahko bi bil obdržal vse, kar si imel, če bi se bil količkaj gibal."

"Čemu pa, in če bi bila vsa vas moja, ves Klanec? Otroci nimam in zdaj sem oddal še psa Judeža vašemu Tonetu. Ta mrha me noče več poznati. Ko sem šel mimo vaše hiše, je strašno pogledal."

"Hud je, ker si mu dal tako čudno ime."

"Judež? Ker me je pa vedno izdajal in ni bil nikoli zanesljiv. Če sem le posedel malo pri Rožmanu ali se nekako iztegnil v senco, je že rekla ona: Murče, kje je gospodar? Pojdiva ga iskat! — In povsod me je izvohala ta izdajalska žival. Zdaj pa imam mir. Zena hodi pomagat k Rožmanu."

"Ti pa za pričo po sodišču, kaj? Da se ti le ljubi!"

"Saj ni zastoj in doma nič ne zamudim."

"To je res. Ti utegneš zmeraj, in ker si povsod zraven, si za pričo kakor nalašč. Za koga pojdeš zdaj najprej pričati?"

"Za Žagarjevega Gašperja. V nedeljo sta pri Rožmanu on in njegov prijatelj, pomoljeni Miha, par breških fantov otkla."

"Miha je bil odnekaj norac; Gašper je pa znorel, odkar je prišel od vojakov. Doma se mu mati sama ukvarja, on pa sedi po zaporih in plačuje odškodnine."

"Saj bo zdaj precej priženil, oče. Vašo Mano bo vzel, kakor sem slišal."

"Tako pravijo," je dejal Klančar in prijel za muhalko. Velik sršen se je bil zaletel proti ulnjaku. Starec je previdno postopil in zamahnil in sršen se je že premetal po tleh. "Grda mrha, sedaj mi ne boš več hodil morit," je dejal in pohodil razjarjenega roparja. "Glej ga, spaka! Dve čebelici sem tudi zadel. Sirotici, saj vaju nisem nalašč," je pobiral čebelice, ki so se valjale pred pisanimi panji na tleh, in jih lahko polagal na brado, da so

mogle zlesti skozi žrelo. Da bi ga katera pičila, se ni bal, zameril bi ji tudi ne bil, ker je vedel, da ga ni nalašč ali iz hudobnosti. "Gašper je tudi tak sršen," je dejal in sedel k Trevetu. "Če bi bil jaz z Mano, ga ne vzamem, in če bi bil pozlačen."

"Če dobi dobro ženo in lepo doto, se bo morebiti poboljšal."

"Kako pa! Lepa dota, ta mu diši! On bi zapravljaj in postopal, žena pa delala in stradala doma. Takšni ste, moški. Ti, Tetrev, da ti po pravici povem, si samo toliko boljši, da se ne pretepaš."

"Tega nisem jaz nikoli spogal," je dejal Tetrev in si pogladil mehke roke. "Vaš Tone se pa tudi ženi; Kržanovo Jeričo bo vzel, sem slišal."

"Ti, Tetrev, pa res vse vidiš in vse slišiš. Ali si še za kaj drugega na tem svetu? Ampak moj Tone, to je pa drug mož. Jaz ga ne bom hvalil, ker ga vsi poznate. Od zore do mraka vedno pri delu. Ali ga slišiš, kako žaga in struži? Takšnega mizarja ni. In glej, koliko ima lesa pripravljene! Orehovega, javorovega, hrastovega, črešnjevega. Jerica Kržanova je pridna in dobra ženska; vendar pa naj Boga zahvali, kadar dobi Toneta."

"Res je to; res je pa tudi, da nima vsak daru za delo. Jaz sem prešibak. Verjemite mi, da večkrat poskušam, a hitro me prevzame. Od mladih nog se mora človek držati dela. Jaz sem pa prej vedno mislil, da mi ne bo treba, in kaj hočem zdaj, ko sem že čez trideset! Kaj pa, oče, tista jabolka, ki tam v travi leže, ali smem jaz pobrati? Prazen pridem nerad domov."

"Poberi v božjem imenu. Počakaj, ti bom še malo natresel."

Tetrev si je napolnil ruto in žepa in se obrnil počasi navzdol proti svoji koči na koncu klanske vasi. Klančar ga je spremljal z očmi skoraj do doma. Zakaj njegova hiša je stala nad vasjo, tako da se je naravnost videla ura na zvoniku domače cerkve in od bližnjih poslopj v vasi skoraj vse strehe.

"Čemu živi tak človek?" si je dejal Klančar, ogledal še ulnjak in odšel skozi vrt v hišo.

Mizarnica je bila odprta, in sin Tone, krepak fant širokega, rjavega obraza, je stal pred stružnico in počasi, kakor nevede pulil ostružke iz stružca in poslušal sestro Mano, ki se je v kuhinji ogorčena razvnela, kakšno krivico delajo ljudje Žagarjevega Gašperja, kako ga obrekujejo, ko je vendar priden in dobrodušen fant; seveda, če mu zabavljajo drugi, če ga napadajo, se mora braniti.

"Meni se zdi, Mana," je dejal Tone počasi, "da ga ti ne poznaš prav. Ali ni povsod prepri in pretep, kamor pride on?"

"Ker ga drugi ne puste pri miru," ga je zagovarjala Mana. "Da je nagle krvi, to je res, a je tudi dobrega srca."

"Zakaj pa materi nagaja?"

"Njegova mati je najsitnejša ženska vse fare."

"In kako grdo ravna z živino! Kako pretepa konje!"

"Ali veš ti, Tone, da midva tega ne umejeva? Pri nas nimamo konj in to žival je gotovo treba v strah prijeti. Saj brez strahu še mačka ni pridna. Toda jaz ga prav nič ne zagovarjam. Takšen je, kakršen je; le to pravim, da mu je treba samo poštene in dobre žene."

"Jaz se le bojim, Mana, da bo z ženo ravno tako grdo ravnal, kakor zdaj z materjo. Ti se nama smiliš, Mana, očetu in meni."

"Usmiljenje pa že takšno!" je dejala Mana in se obrnila

tako urno, da se je prevrnil in razbil lonec na ognjišču.

"Če nočeš stati, pa leži!" je dejala odločno in pobrala črepinje.

"Poglej, Mana," se je oglašil oče, ki je pravkar vstopil. "Kako bi te zdajle pretepel Gašper, če bi bila ti njegova žena! Jaz in Tone te bova pa vedno rada imela, in če nam vse lonce pobiješ."

"Ker nič ne poznate Gašperja, zato mi branite," je zahtevala Mana.

Oče pa je rekel, da ji ne brani nič, samo odsvetava. "Sicer pa, če ima Gašper poštene namene, naj pride podnevi, da se pogovorimo; kaj lazi ponoči okrog hiše, da ga mora Judež poditi!"

Jazbečar Judež je dremal ves ta čas mirno na kupu ostružja v veži in potrpežljivo ravnodušno poslušal besedovanje. Semtertja je napol odprl razumno oko in pomilovalno pogledal Toneta in očeta, ki morata prenašati toliko sitnosti.

Mana je ostala nevoljna kakor tista dekleta, ki najprej same odločijo, koga bodo vzele, potem pa hodijo za svet vpraševati in se jeze, če kdo ne razume šale in ne svetuje tako kakor same žele. Oče in sin pa sta bila žalostna, ker sta Mano rada imela in bi jo komaj najboljšemu možu privoščila, nikor brezsrčnemu lenuhu, ki bo sproti zapravljaj, kar bo ona s krvavimi žulji prislužila.

Dan se je bil nagnil in Tone je premišljeval, ali naj bi šel še na delo, ali pa v vas h Kržanovim. Neodločen je stopil na prag in pogledal, kako pozno da je že. Za njim je prilezel Judež, pomahal z repom in pogledal gospodarja, kaj da namerava.

Izpred hiše je peljala pot na eno stran po ravnem med njivami proti gozdu, na drugo pa se je zavila in spuščala proti vasi. Tonetu se je zdelo, da se ne izplača več pričeti dela.

"No, Judež, ali greva?" je dejal, stopil v sobo, snel klobuk s klina, ogrnil suknjo, izbral v hramu nekaj lepih jabolk in se obrnil.

"Pozdravi Jerico!" mu je zaklicala sestra. Judež se je zleknil s zadnjimi nogami, zleknil s sprednjimi, zavezal in pomigal z repom, pred vrati se je napol obrnil in čakal, kam da pojde Tone; zakaj nepotrebnege pota ni hotel delati. Potlej je hlačal ob Tonetovi strani navzdol na svojih kratkih, krivih nogah, kakor da bi se spakoval in pretiraval, tem smešnejši, ker se je tako resno držal. Po bližnjici sta šla za hišami, ki so se skrivale za sadnim drevjem, čez pokopališče, ki obdaja podružniško cerkev sv. Andreja, mimo hiše cerkvnika in čevljarja Brica do Kržanovega doma, kjer sta Toneta sprejela gospodar in gospodinja in ga pridržala, češ, da se mora Jerica vrniti vsak čas.

To je bilo res. Jerica se je peljala na vozu detelje z njive proti domu. Poleg voza je korakal hlapec Miha, ki je služil že dolgo let pri Kržanovih in si kar misliti ni mogel, da pojde Jerica od hiše. Zdelo se mu je, da ni še dolgo, kar jo je pestoval. In ko je bila shodila, kako je moral paziti, da je ne pohodi, ker mu je bila vedno pred nogami in ga vedno motila s svojim čebljanjem in povpraševanjem. Na večer ga je dramil, naj ji kaj pripoveduje. Pozneje mu je nosila malico na njivo, mu izmikala pipo ali žveplenke, natikala njegov težki klobuk na svoje svetle lase in med smehom zopet popravljala, kar je bila zagrešila. Nikoli ga ni zasmehovala, nikoli ga ni imenovala pomoljenega Miha. Siromak,

sicer čvrst in pogumen fant, je imel vsled nesreče v otročjih letih izkrivljene noge in ni se mogel otresti žaljivega priimka. V vednih bojih z zabavljivimi vrstniki si je bil utrdil telesno moč in samozavest; ostalo pa mu je v srcu grenko čuvstvo nezadolženega trpljenja in rodilo izzivalno prepirljivost. V večnem strahu, da mu bo kdo zabavljaj, je zabavljaj Miha sam, in kjer je slutil hudobno nameru, je imel nabrušen jezik in stisnjeno pest. Tako je postal najljubši, najzvestejši tovariš Žagarjevemu Gašperju in oba skupaj strah mirnim mladeničem in pohujšanje vsej vasi.

Posebno hud je bil Miha na Jerične sunbce. Ponoči bi bil vsakega odpodil; a začeli so prihajati podnevi, da jim ni mogel do živoga. Tako je krevljal ob vozu in razkladal Jerico, kako neumna je, če se omoži, ko so moški tako samopašni. Zgledov nesrečnih zakonov je imel vse polno pri rokah. Kako prijetno pa da živi samica, če ima kaj denarja; čim bolj se stara, tem bolj ji strežejo. Je-

rica se je muzala na vozu in ugovarjala, da bi bil Klančarjev Tone tudi tako samopašen.

(Dalje sledi)

—

VESTEN ŽELEZNIČAR.

V današnjih časih, ko je v zasebnem in javnem življenju tako redek čut dolžnosti, je razveseljivo, če čujemo o slučaju z glavnemu uslužbenke vestnosti, čeprav gre pri tem samo za preprostega železničarja. V Baslu so pri železnici nastavili novega pomožnega delavca. Njegov predstojnik mu je ponovno zabičeval, da mora biti predvsem zelo vesten. Vestnost je glavna stvar v železniški službi. Neka dne so mu dali v roko posodo olja in ga poučili: "Pojdite ob tračnicah in vlijete na vsaki krivulji kapljico olja!" Mož je odšel, vlijal olje in se ni več prikazal. Po treh tednih je njegov predstojnik prejel sledečo brzojavko: "Sem v Belinzoni, pošljite olje!"

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO ŽELIM SVOJIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

Kakor vsako leto, tako imamo tudi letos stenske kalendarje za vse prijatelje in odjemalce.

V zalogi imamo jako veliko izbero ženskih sliperjev, posebno široke, jako finega izdelka. Zmerne cene. Velika izbira čevljev in sliperjev za moške, dečke in deklice.

Velika in posebna izbira sliperjev, ki so jako pripravi za božična darila prijateljem in znancem.

Se priporočam

Frank Suhadolnik
6107 St. Clair Ave.

Majestic RADIO

Again the public benefits from new production economies

Day in and day out, for months, Majestic has been producing and selling up to 6,000 complete radio sets each day. With 15,000 employees, Majestic operates 8 great plants on a scale of efficiency which has constantly amazed the entire world of industry. Continually improving production methods, without in any way relaxing on quality, Majestic has now effected tremendous new economies to be passed on to the public, in

Sensational new low prices on the latest Majestic Models

Come in and get yours today, and we will equip it with Majestic tubes, insuring finest quality of tone and amazingly true reproduction.

Famous Model 91
Formerly \$137.50
Less Tubes
NOW \$116.00
LESS TUBES

Famous Model 92
Formerly \$167.50
Less Tubes
NOW \$146.00
LESS TUBES

Majestic RADIO 245

in gramofon kombinacija kompletno z tubom

FRANK CERNE

CREDIT JEWELRY, RADIO & MUSIC HOUSE
6033 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 0465

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
 Spisal ALEXANDER DUMAS
 za "Ameriško Domovino"
 A. ŠABEC.

— Madame, stavlil v a m bom nek predlog, — je rekel kralj. — Mesto, da pričnete samotariti, kakor ste pravkar dejali, se nam morate čim večkrat pokazati. Sicer vem da je grof Guiche ljubezniv človek, toda čeprav nisem jaz tako duhovit kakor je on —

— O, sire, — je rekla Henrijeta, — vi igrate vlogo ponižnega in skromnega.

— Ne; so slučaj, ko mora celo sam kralj izprevideti in si priznati, da najde pri gotovi osebi manj dopadenja kakor kdo izmed njegovih kava lirjev.

— O, tega sami ne veruje te! — ga je prekinila.

— Nu, bodi temu že kakor koli, želel bi, da ne tratite svojega časa s tujimi kavalirji, temveč da se držite kolikor mogoče v naši družbi. Vi ste solnce dvora. Vsa svetloba in ves sijaj prihajata od vas. Madame, danes bova sklenila zvezo, — je nadaljeval kralj toplo. — Pustiva preteklost in živiva sedanjost, ta sedanjost pa ste vi.

— Prav, ali sam Bog ve, kako trdna bo ta zveza? — Ali vam naj prisežem? — je vprašal kralj.

— O, poštene in iskrene prispege ne zametam, — je odgovorila.

Kralj je pokleknjal k njenim nogam ter jo prijel za roko. Z nepopisno sladkim in srečnim smehljajem mu je lady Henrijeta ponudila obe roki, kateri si je Ludvik pritisnil na svoji vroči čelo, nato pa jih začel strastno poljubljati. Zatem je naglo vstal in odhitel iz sobe. Dvorjani so opazili, da ima zardela lica in iz tega so skleпали, da je imel buren razgovor z mlado vojvodinjo. Gospod Lorraine, ki je vedel bolje, pa je dejal: — Gospodje, če je kralj jezen, je bled. . .

Ko je opazil Ludvik zvečer v dvorani med ostalimi dvorjani in dvorjankami mlade grofa Guiche-a, je stopil k njemu in mu dejal: — Glej, glej, vi tukaj, gospod grof? Nisem vas opazil dozdaj. Kajne, zdaj je čas žetve? Goto-vo boste naredili veliko vesele svojim najemnikom v Normandiji, če pridete zdaj mednje in se osebno nekoliko pobrigate za žetev. — S temi besedami je kralj obrnil nesrečnemu grofu hrbet.

— Grofu Guiche-u se je stemnilo pred očmi. Nato se je vzravnal ter stopil h kralju: — Ali sem prav umel, veličanstvo? — je vprašal.

Kralj ga je pogledal preko rame z ledenohladnim pogledom in rekel: — Govoril sem o vaših posestvih in o letošnji žetvi.

Grofu se je oznojilo čelo. Z zbeganim pogledom seje ozrl okoli sebe ter opazil madame Henrijeta, ki je smeje se kramljala z gospo Noailes. Družba se je razšla in grof Guiche je ostal sam. . .

Tedaj je stopil h Guiche-u Raoul ter ga vprašal: — Nu, kaj nisem imel prav? — Prav si imel, — je zamrmral Guiche.

— In kaj pravi ona k temu? — je vprašal Raoul.

— Ona? — je ponovil grof Guiche in stisnil pest. — Ona se smeje. . .

krasni vrtovi in grajski parki so sličili, zlasti ponoči, v svoji bajni razsvetljavi, pravcati pravljini deželi. Fouquet je namreč izročil kralju zahtevane štiri milijone, ki jih je Colbert vporabil za prireditve te slavnosti. Toda v svoji presenečenju je Colbert opazil, da se ta denar prav tako hitro razkaja, kot ugaša hitro umetalni ogenj rakete. Vsak raketni dež, ki se je pojavljal v nepopisno pestrih mavričnih barvah, je stal do 100.000 lir, vsaka razsvetljava ribnikov 30.000 lir, in prav tako ogromne vsote so požirali kostimi gozdnih bogov, nimf, favnov in satirov, ki so nastopali tekom teh slavnosti. Skratka: Colbert je kmalu opazil, da bo kljub vsej štedljivosti blaga in a kmalu prazna.

Madame Henrijeta je bila kraljica vseh slavnostnih priredb. Z nepopisno gracio in dostojanstvom je sprejemala deputacije davno izumrlih narodov: Skitov, Kavkazijcev, Hunov, Patagoncev itd. Ona je bila Diana vsakega posameznega lova. Kralj je izrabil vsak trenotek, da ji je mogel dvoriti in ji zatrjevati svojo ljubezen. Njen mož, vojvoda Filip, ni sploh več štel. Pravtako se je tudi zdelo, da kralj ni poročen z Marijo Terezijo, špansko infantinjo, marveč z lady Henrijetto.

Nihče ni mogel biti več v dvomu, da je postala lady Henrijeta prva dama na dvoru. Natihem so jo imenovali kraljico. Njen mož, vojvoda Filip, je moral z žalostjo konstatirati, da je prišel z dežja pod kap. Izprevidel je, da je postala po negnanju grofa Guicheja, njegovega drugega tekmeča, njegova stvar še veliko slabša, kakor je bila prej. Grofu je vsaj lahko stopil javno nasproti, zdaj pa mu je stopil na pot sam kralj — njegov lastni brat. In kaj more storiti napram njemu? Sicer pa je prihajala madame Henrijeta vsak večer od slavnosti tako utrujena v svoje sobane, da ni mogel nikoli z njo izpregovoriti resne besede. . .

Ko se je hotel nekega večera kralj baš odpraviti k svojemu bratu, je stopil k njemu lakaj ter mu izročil pismo. Ludvik je naglo pretrgal ovoj in čital:

— "Prosim, pridite takoj; povedati vam imam tisoč stvari. — Vaša svakinja."

V petih minutah je bil kralj pri madame Henrijeti. Toda našel je ni v njenih sobanah, ker je odšla s svojim spremstvom na vrt, pod pretvezo, da bodo lovili nočne metulje. Madame je sedela na klopi sredi velike trate, odkoder je bila sicer daleč naokrog vidna, vendar se ji ni bilo bati baš vsled tega tam nobenih nepoklicanih prisluškovalcev. Kralj je šel naravnost k nji ter se ji globoko priklonil.

— Moje pismo vas je presenetilo, sire? — je povzela vojvodinja.

— Ne samo presenetilo, celo prestrašilo, — je odgovoril kralj. — Sicer pa vam imam povedati važne stvari, — je pripomnil.

— Važne stvari? Važnejše, kakor jaz vam? — je vprašala Henrijeta. — Nemo- goče! Pomislite, moj mož me danes zvečer ni pustil k sebi.

— Tudi moja žena mene ne, — je odgovoril Ludvik. — Mesto nje me je sprejela

moja mati, ki mi je naredila lepo pridigo. Toda, naj ob kratkem povem: Moj brat je ljubosumen name.

— Ampak za to mu vendar nisva dala nobenega povoda, — je dejala lady Henrijeta. — Vsaj jaz ne.

— Vojvoda Filip vas dolži koketnosti. Zdaj se ne more pomiriti.

— Ne morem pomagati, — je rekla madame. — Žalostno dovolj, da ne smeta niti svak in svakinja med seboj govoriti, ne da bi se jima bilo takoj bati opravičljivih jezkov.

Ob teh besedah je Henrijeta pogledala kralja s tako nežnim in zapeljivim pogledom, ki bi moral očarati tudi najmrzlejšega moža.

— Zame ste vi samo svak in brat, — je nadaljevala; — če držim vašo roko, ne občutim pri tem ničesar, kar bi občutila ženska, ki ljubi, temveč —

— Oh, molčite! — je rekel Ludvik. — Neusmiljeno me mučite.

— Kako to? — je vprašala naivno.

— Saj ste pravkar rekli, da ne občutite ničesar zame. Kaj mislite, da sem iz kamna? O, Henrijeta! Vsi najini pogovori, najini tajni pogledi, stiski najinih rok — torej vse to —

— Bodite previdni! Vaš dvorni mojster, Saint-Aignan gleda sem.

— Saj res, — je vzkliknil Ludvik ježno. — Nikjer ni odkritosrčnosti! Človek bi mislil, da ima prijatelja, pa izprevidi, da je ta človek samo špijon; mislil bi, da ima dobro prijateljico, pa spozna, da je to samo sestra.

— Toda saj vendar veste, da je moj mož ljubosumen, — je zašepetala ter pogledala Ludvika z žarkim pogledom. — Vi ste seveda vzvišeni nad tem in nihče si ne bo upal kaliti miru vaše hiše.

— Saj sem vam že povedal, da je tudi moja žena ljubosumna, — je rekel Ludvik. — Nje nikoli drugače ne vidim kakor z objokanimi očmi.

(Dalje sledi)

Vesele božične praznike želim vsem prijateljem in znancem, posebno pa mojim odjemalcem, in se jim priporočam še nadalje za obisk moje trgovine.

Pozdravljam tudi vse one prijatelje in znance, katere sem obiskal, ko sem bil v krasni Sloveniji, oziroma v moji rojstni domovini. Pošiljam tudi vsakemu božično številko dnevnika Ameriške Domovine prijateljem, in sicer: Martinu Živič, Antonu Znidaršič, Branimiru Kozinc, Frančišku Potočar, Matiji Učjak, Martinu Pajdaš, Josipu Vodopive, Rozi Kerin, Francu Živič, Ivanu Černoga, Janezu Pleterski, Francu Kink, Janezu Toplišek, Roku Krošelj, Jakobu Sotošek, Ivanu Pašič, Ivanu Lah, Alojziju Zorenč, Ivanu Kramer, Josipu Bogovič. Vsem odjemalcem in prijateljem želim tudi zdravo in srečno novo leto

Vaš

GEORGE KUCHAR
 TRGOVEC-GROCIERIST

3846 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, OHIO, U. S. A.

LUDVIK GUSTINČIČ
 4526 St. Clair Ave.

SLOVENSKA GROCIERIJ

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim odjemalcem

Se priporočam!

WATERLOO DRY CLEANING CO.
 FRANK TREBEC, lastnik

15805 Waterloo Rd. KENmore 1275

Čistimo, barvamo, likamo in popravljamo ženske in moške obleke

Vesele božične praznike in srečno novo leto

Kupite ji za božično darilo fino svileno spodnje perilo

Pravkar smo dobili veliko izbero najfinejšega, svilenega spodnjega perila, v najnovejših, modernih vzorcih, kot: chemises, slips, brassiers, bloomers, kimone, trikosni pajamas seti, najlepše spalne suknje in drugo. Velika in popolna izbira in cene so posebno znižane za božični nakup.

\$1.95
 in več

ROČNE TORBICE

Darilo, ki se ga vedno hvaležno sprejme. Cena od \$1.00 in višje.

NOGAVICE

Svilene nogavice napravijo vedno porabno darilo. Cena od \$1.00 naprej.

ŠERPE

so vedno jako lepo darilo. Velika izbira v barvah in vzorcih. Cena od 95c in višje.

ŽEPNI ROBCI

Kupite ji ducat žepnih robcev, za kar se vam bo prav lepo zahvalila. V zalogi najrazličnejše barve in cene.

PARFUMI

v raznih dišavah za razne prilike: za šport, za promenado in za v gledišče. V krasnih steklenicah. Cena 50c in več.

Pridite v našo trgovino in izberite darilo za svojo ženo, mater, sestro ali dekle

GRDINA SHOPPE

6111 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

KUPITE BOŽIČNA DARILA pri Mandel's

TO JE TRGOVINA, KI IMA POLNO ZALOGO DARIL ZA VSAKEGA

ZA MATER:
 Električni percolators
 Električni toasters
 Električni likalniki
 Električni zvijači las
 Električni vacuum Cleaners
 Majestic radios

ZA VAŠO DEKLE:
 Parfumi in parfum seti
 Steklenica za parfum
 Toaletni in maničure seti
 Kompakti, kamere,
 Parker samopojniki in peresni seti
 Pisalni papir in kuverte

ZA OTROKE:
 Igrače. Knjige. Dollke in razne igre

ZA NJEGA:
 Denarnice in zavoj za ključ v božičnih zavojčkih
 Krtače za lase
 Kašilna stojala. Posode za cigare.
 Pepelnike.
 Cigare in cigarete v božičnih zavojčkih
 Prižigalniki za cigarete
 Pipe. Tobak v posodah. Vacuum steklenice in drugo.

Božične razglednice — drevesne lučke — okraski — papir in zlate ter srebrne vrvice za božično drevesce

Mandel Drug Co.
 15702 Waterloo Rd.

Našim odjemalcem

se zahvaljujemo s hvaležnostjo za njih naklonjenost ter jim želimo

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

V novem letu 1930 bomo še bolj postregli vsem, ki obišejo našo trgovino.

KUPUJTE ZGODAJ. Dnevi hitro beže do Božiča, in vsak je poln načrtov in pripravljanja.

Tudi naša trgovina se je pripravila za praznike, in posledica je, da dobite pri nas polno zalogo blaga in daril. Kupujte SEDA J, in vzemite si čas za izbirati, ter ne čakajte velikega navala zadnji dan.

Frank Wachcic

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA
 725 E. 152d St.

Dve mladi ameriški Slovenki o vtisih v stari domovini

Prvič v domovino mojih staršev

(Miss Ljubljana)

Vsa srečna sem bila, ko so mi moji starši obljubili, če bom pridna, da bom šla z njimi v stari domovino na obisk. Ko sem z lepim uspehom graduirala višjo šolo, Longwood Commerce High School, sem dobila lepo darilo od mojih staršev, katerega ne bom nikdar pozabila.

Sele po 24. letih svoje poroke state se ata in mama zmisli, da bi šla z otroci na "honeymoon." Mnogo prijateljev se je bilo zbralo na našem domu, na 1315 E. 53. cesti, ko smo odhajali proti domovini. Ni bila lahka ločitev, ko smo morali pustiti doma še tri brate, mnogo prijateljev in zancev.

Vsi so nas spremili na postajo, kjer so zopet tekle grenke solze ob ločitvi, saj je bila to moja prva pot iz rojstne domovine v domovino mojih staršev.

Mr. Mihaljevič nam je preskrbel dobro kabino na parniku France. Imeli smo prav dobro večerjo z njim v prvem razredu, kjer je bilo zbranih tudi več njegovih prijateljev. Navzoči smo bili: moj brat Rudy, sestra Rezika in pa jaz.

Mr. Mihaljevič nam je tudi razkazal vse znamenitosti po New Yorku, za kar se mu prav lepo zahvaljujemo in ga priporočamo vsem, ki žele potovati v stari domovino.

O polnoči pa so zatrobile piščali, mogočni parnik se je zazibal in odpeljali smo od naše drage Amerike. Vožnjo smo imeli prav lepo, čeprav smo včasih tudi klicali sv. Urha na pomoč. Peti dan smo že videli angleško obal, in šesti dan smo dospeli v Havre. Od tu smo se odpeljali z brzovlakom do Pariza, kjer smo se na postaji sešli z nekaterimi drugimi Clevelandčani, kot: Mr. Geo. Kuharjem, Mrs. Mary Kuhar, njeno hčerko Miss Mary Kuhar, ki so potovali nazaj proti Ameriki.

Ogledali smo si prekrasni Pariz, ki ga ni mogoče opisati. Iz Pariza smo se odpeljali skozi Basel, Zurich, St. Johan, Salzburg, Innsbruck, proti domovini. Med potjo se nisem mogla nagledati silnih švicarskih snež-

nikov, ki so segali prav pod nebo. Še nikdar nisem videla kaj takega.

Kmalu smo pridrdrali na Jesenice, kjer so nam prijazni slovenski financarji prešnofali vse kovčke. Sitnosti pa ni bilo nobene, in kmalu nato smo dospeli v Ljubljano.

Takrat je prvič stopila na slovensko zemljo ameriška Miss Ljubljana. S ponosom sem si ogledovala belo Ljubljano, katero ime so mi nadeli ameriški Slovenci.

V Ljubljani smo se prav fletno imeli. G. Jaka Gorjanc me je vpisal v tekmovanje harmonikarjev na ljubljanskem velesejmu, ki se je vršil 8. septembra 1929. Sodniki pri tem tekmovanju so mi prisodili prvo nagrado in dobila sem krasno diplomo in kip leva, kar me bo za vedno spominjalo na lepe dneve, katere sem užila v beli Ljubljani.

Iz Ljubljane smo se peljali do postaje Preserje, od koder smo nadaljevali pot proti Rakitni. Gospod Tegel nas je peljal na parizarskem vozu gor v prijazno rojstno vasico moje ljube mamice. Tu so nas že pričakovali, in voz se ustavi pred Kečlovo hišo. Tu nas je pozdravil oče moje mamice, ki nas pa žali Bog, ni videl, ker je slep.

Nato smo se vsi skupaj podali v Logarjevo gostilno, kjer sem videla lepo zraščene rakitniške fante in čvrsta dekleta, s katerimi smo se takoj sprijaznili in smo takoj eno zapeli.

Jako se mi je dopadlo v Rakitni in okolici. Z bratom in sestrom smo prehodili vse rakitniške hribe in smo jih takoj prekrstili v Rocky Mountains. Vse nas je zanimalo, saj je bilo to nekaj novega, za nas mlade Amerikance. Kaj rada sem nesla malico na njivo delavcem, ko so kosili, orali in opravljali druga poljska dela.

Videla sem tudi, kako so prinesli novorojencu pogačo. Pa ne samo materi, ampak vsak v družini jo je dobil. Pri Logarju je bil Jože, ki je tudi pogačo dobil in jo je skrnil v škrinjo na

izbo. Meni je pa skrivoma rekel:

"Pepca, če hočeš imet pogače, kar vadam si jo, saj veš kje je." In jaz sem šla in sem mu celo ukradla, ker je bila tako dobra, da se je kar v ustih topila. Čestitam Marjetkini materi, ki so jo spekli. Hvala tudi Micki in ta mladi materi, ki so

ro in mlado, in tudi mi smo se veselili z njimi.

Od tu smo se odpeljali na lepo Dolenjsko, v Zdenko vas, k sorodnikom mojega očeta. Tu sem videla zopet mojega strica Jožeta, ki je bil že prej enkrat v Ameriki, dalje strica Naceta in strica Gregorja iz Soteske. Obiskala sem tudi cerkvico

tu pustili ljudje za spomin, ko so ozdraveli.

Iz dalje nas je pozdravljala mogočni Triglav s svojo belo kapo.

Odpeljali smo se zopet v Ljubljano, kjer smo obiskali g. in gospo Gorjanc, ki nam je skuhala prav okusno župco, da

Kako sem se počutila v Sloveniji

(Piše 15-letna Vida Jane Shiffrer)

Domovina naših očetov, naših prednikov—Slovenija—kako sem jo bila vesela, ko sem jo zagledala! To je očetnjava delavnih kmetov in delavcev, ki se trudijo in mučijo tekom tedna in se veselijo ob nedeljah ter hvalijo Boga za vse dobrote, ki so jih prejeli od Njega.

Mogoče je, da naši ljudje v domovini niso bogati, zdravi so, toda siromašni, vendar so veseli. In kdor mogoče ni zdrav, je bogat, vendar vsi nekako živijo življenje, kot ga ne poznamo v Ameriki.

Vaš oče ali vaš stari oče, vsi vaši predniki so bili skoro gotovo siromašni ljudje. Rojeni in vzgojeni so bili mogoče v priprosti koči, ki se je pa njim zdelo kot paradiz, kajti to je bil njihov dom. Bili so ravno tako hvaležni za vse, kar so imeli, kot smo mi hvaležni v Ameriki za to, kar imamo.

Mi v Clevelandu v resnici nismo imeli nikdar prilike občudovati prekrasno naravo, kakor je bilo to mogoče našim staršim in prednikom. Mi Clevelandčani, ki se nahajamo v središču tovarnih in delavnic ter nebotičnikov, in v središču vsega družega, kar je združeno z ameriškim velemestom, niti sanjati ne moremo, kako veličastno sliko je naredila mati narava iz Slovenije. Tu so beli snežniki, krasna jezera, od katerih se pripogibljejo s tresočimi vejami mehke vrbe—azurno nebo, deloma prepleteno s počasnimi oblaki—tu se vije zelena reka skozi ozko dolino in deli gore od planin—sij solčnih

gom in lepa Ljubljana se nam je izgubila izpred oči... Sedaj pa pošiljam lepe pozdrave čez hribe in doline in čez široko morje, v kraje, kjer sem preživela tako srečne čase. Veseli in srečne božične praznike vsem sorodnikom in prijateljem in vsem čitateljem Ameriške Domovine, kateri list se mi najbolj dopade in sem se ravno iz tega lista navadila slovensko čitat in pisat.

"Klanjam se," vaša Miss Ljubljana.

(Dalje na 2. strani)

Josephine, Rudolph in Theresa Sternad

nam spekli tako dobro torto za odhodnico, stari materi pa za orehovo potico.

Videla sem tudi, kako fantje ponoči hodijo z lojtrami dekletom pod okno. Kadar je bil pa ogenj, ni bilo pa nobene lojtre nikjer.

Enkrat mi je Tončka požehala perilo, jaz sem ga šla pa h koritu izpirat. Pa sem se vsa oškrofila, ko sem mahala z njim po perivniku.

Ob Mali maši se mi je zelo lepo in milo zdelo, ko so šli fantje ob dveh zjutraj potrkavat v zvonik, da so nam naznanili, da je ta dan velik praznik. Na praznik je tu vse veselo, sta-

sv. Antona nad Zdenko vasjo in sem vlekla za zvonček ob 3. popoldne na petek ter v soboto popoldne ob štirih. V nedeljo smo šli k sv. maši na Videm. Tudi na sejmu sem bila v Vidmu in sem videla tam mnogo zanimivih reči.

Od tu smo obiskali tudi Bled, raj slovenske zemlje. Tu so se mi vtisnili v dušo spomini, katerih ne bom nikdar pozabila. Podpisala sem večkrat svoje ime v starem gradu in slikala sem račke, katere lastuje kraljevič Peterček.

Potem smo se podali na Brezje k Mariji Pomagaj. Tu sem videla veliko bergelj, ki so jih

smo se počutili prav, kakor doma.

Toda, kakor je vsakih lepih reči konec, tako smo se morali tudi mi pripraviti na odhod iz domovine mojih staršev. V Ljubljano so prišli številni prijatelji, strici, tete, sestrične in bratrance iz Zdenške vasi in iz Soteske. Spremili so nas na kolodvor, in tam sva z bratom Rudytom igrala celo uro, dokler ni pridrčal vlak, ki nas je imel odpeljati iz lepe Slovenije.

Poslovlili smo se pristrčno, marsikatera grenka solzica je kanila na lice. Zaigrala sem še enkrat na harmoniko: Stoji, stoji Ljubljana... še en z Bo-

Prijazno vabimo rojake, da postanejo vlagatelji na naši banki z Novim letom!

The North American Trust Company

Možje, ki jih vsi poznate, vam garantirajo, da bo vaš denar shranjen varno na tej banki!

Louis Lavtizar

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

1193 E. 60th St.

FLorida 3468

Se priporočam za nakup raznih
potrebščin za praznike

Želim vsem odjemalcem vesele božične
praznike in srečno novo leto

Louis Mayer

SLOVENSKA TRGOVINA
S FINIMI ČEVLJI

7508 St. Clair Ave.

Se priporočam rojakom in jim želim
vesele božične praznike in
srečno novo leto

ŽELIM vesele božične praznike in srečno
novo leto vsem mojim odjemalcem, in se
jim prav lepo zahvalim za njih podporo
skozi preteklo leto. Želim tudi ostalim, da
se zavedajo, da podpirajo svoje rojake v
vseh ozirih. Priporočam se za vsakovrstna
naročila. Pri nas dobite vedno sveže
pecivo. Naša posebnost je

BIRTHDAY & WEDDING CAKES

Jos. Deželan

6124 Glass Ave.

SLOVENSKA PEKARIJA

ANTON BARTOL
SLOVENSKA GROCERIJA

1425 E. 55th St.

FLorida 8411-R

Pri meni dobite najboljše blago za praznike
Želim vsem rojakom vesele božične
praznike in srečno novo leto

Kako sem se počutila v Sloveniji

(Nadaljevanje iz 1. strani)

prinesli tja naši ljudje, ki so imeli zaupanje v Marijo in ki so ozdraveli na njeno priprošnje.

Brezje samo je čudovito lep kraj. Nahaja se na visoki gori nad reko Savo. Stolpi krasne cerkve se lahko vidijo na milje daleč, vse skupaj je zavito v zelenje. V resnici skrajno romantičen kraj.

* * *

Med najlepše kraje naše domovine pa moram šteti na vsak način naš Bled. Teško je z besedo izraziti, kako krasen je Bled. Tu imate veličastno jezero, sinje modro kot pomladansko nebo. V sredini jezera se nahaja otok, in na otoku sijajno-preprosta cerkva. Vi zapeljete v mal pristan na otoku. Iz pristana vas vodijo stopnjice proti cerkvi. In če boste šteli te stopnjice, boste pronašli, da jih je ravno 99.

V cerkvi sami dobite mnogo krasnih slik. Opazila sem tudi vrh, s katero potegneta za mal zvon. In kadar primete za vrh, se oglasi zvon, in kot so mi pripovedovali, se izpolni vsaka želja, katero imate, kadar pozvonite s tem zvonom.

Na otok se pride z malimi gondolami ali čolnčki. S temi čolnčki se lahko vozite tudi vse naokoli po jezeru. In kdo se ne bi čudil sijajnim prizorom, ki jih človek lahko opazuje tekom te vožnje! Sijajna kopalšča vsepovsod, in nad vsem se dviguje starodavni grad kot čuvar tega naravnega bisera matere Slovenije!

Bled je tako sijajen prostor, da ni čuda, da si ga je sam jugoslovanski kralj Aleksander izbral za svoje poletno bivališče. Skoro tik ob robu jezera ima kralj svojo veličastno vilo. Tu se nahaja vilo kraljeva družina tekom poletja, in mali prestolonaslednik, princ Peter, ma vsak dan svojo zabavo z labodi, ki plavajo po jezeru.

Bled je svetovno poznano letovišče. Tu dobite letovišnike iz skoro vseh dežel naše zemlje. Poznano je po vsem svetu, in prepričana sem, da ima Bled jako veliko bodočnost.

In takoj v bližini Bleda je še ena skrivnostna okolica—prekrasni Vintgar, ki tvori pravzaprav ozko dolino med dvema gorskima skupinama, in preko te doline se pretaka urno kot morski galeb—Savica. Savica je kristalno čista, voda skrajno okusna. Po nekaterih krajih je Vintgar miren in tih kot nedolžno jagnje, dočim po drugih divja in šumi, kot bi se razvnela vse strasti narave. Ponekod je Savica globoka, da ji ne morete videti do dna, zopet drugje ji lahko z roko sežete do dna. Mahoma zgine ta čudoviti hudournik pod zemljo. Vi korakate naprej, deset, petnajst minut, ko plane vodica zopet z vso silo na dan in tvori najbolj ve-

ličastni vodopad, kar sem jih še kdaj videla v življenju. Voda se blišči v tem vodopadu, da je bela kot mleko, vendar kristalno čista. In nad tem vodopadom je zgrajen most, od katerega lahko opazujete to bogato, krasno igro narave. In če skušate govoriti, ko opazujete ta kristalno čisti hudournik, tedaj se trudite zaman, kajti šumenje padajoče vode je tako silno, da se zgubijo vaše besede kot v vetru.

* * *

Moja mama je bila rojena v Kamni Gorici na Gorenjskem, skoro blizu Radovljice. Jaz in mama sva odpotovali proti rojstni hiši mamice, da se seznanim s prijatelji in sorodniki matere iz mladinskih let.

Kamna Gorica je mala vas, toda sijajni hribi in gore v okolici povzročajo, da je prostor najbolj prijazna domačija. Vaščani se preživljajo s tem, da izdelujejo žeblje, in so znani po svojem izbornem izdelku. Stroji, katere uporabljajo pri tem, dobivajo gonilno moč od vodne sile. Mislite si veliko mlinsko kolo, zadaj za delavnico. Kadar je dosti vode, se kolo vrti, ki poganja pri tem velik držaj, ki odpira in zapira velik meh, in ta meh vzdržuje žareč ogenj. V ogenj spuščajo male jecklene palčice, navadno šest palcev dolge, kjer jih držijo, dokler ne postanejo belo-žareče, nakar te palčice z roko spravijo v lego in položaj, kot zahteva naročilo za žeblje. Pomislite koliko morate trpeti in delati, ako želite napraviti na dan 50 funtov žebjev! Mi v Ameriki delamo vse to z elektriko.

Nekdaj je živila v Kamni Gorici bogata družina, ki se je imenovala Toman. Družina je imela krasno vilo, okoli katere se je razprostiral lep vrt. Pred nedavnim je to posestvo kupila neka tврdka, ki je spremenila vilo in posestvo v dom za državne delavce, ki so bolni in ki iščejo zdravja v krasni gorenjski naravi. Vem, da ima Kamna Gorica še lepo bodočnost, in vila družine Toman bo mnogo k temu pripomogla.

Na Dolenjskem se nisem dosti mudila. Poznano mi je le Novo mesto, Straža, Toplice in še nekaj krajev, katere sem površno opazila, ko sem gledala ven v naravo pri oknu vlaka. Pa tudi na Dolenjskem je prijetno, narava je sijajno bogata, krasne divje cvetlice, zeleni gaj, modri potoki! Tudi več visokih hribov imajo na Dolenjskem, toda ne takih kot sem jih opazila na Gorenjskem.

Novo mesto se nahaja na Dolenjskem in ima še precej prebivalstva. Tudi industrija je razvita v tem mestu. Nahaja se v mestu precej uradov, in zdi se mi, da so prebivalci jako zadovoljni.

Vas Straža je pa majhen

kraj. Naštela sem 38 hiš. V Straži cvete jeklarska in lesna industrija, skoro na enak način kot v Kamni Gorici. Straža leži ob reki Krki, toda vodne sile ne dobivajo od te reke, ki teče jako počasi. Blizu Straže se nahaja visok hrib, katerega zovejo Turška gora. Hrib je poln vinskih trt, tupasem posajen z malimi kočami, katere rabijo viničarji ob času trgatve. Tu se prideluje sladki mošt, iz katerega pozneje nastane vino, po katerem je Dolenjska stran tako dobro znana.

Toplice so jako prijazen prostor na Dolenjskem. Tu imajo mineralne toplice, ki so skoro svetovno znane. Vodo zbirajo v posebnih basenih, v katerih se ljudje kopljejo za svoje zdravje. V vasi se nahaja vse polno invalidov in bolnih ljudi. Voda v Toplicah je zlasti priporočljiva za zdravljenje revmatizma. Meni se zdi, da je ta vas podobna našim Hot Springs v Arkansasu ali pa Colorado Springs.

Obiskala sem tudi Polhov Gradec, ki se nahaja blizu Ljubljane. Nekateri pravijo, da spada Polhov Gradec pod Gorenjsko, ker se nahaja tako blizu Ljubljane. Obiskala sem to vas, ker je rojstni kraj mojega očeta, in sem bila prav vesela, ko sem se tam sestala z sorodniki mojega očeta.

Je to v resnici prijazen prostor, obkrojen vse naokoli od visokih hribov, in Polhov Gradec se sam nahaja na prijaznem griču. Kot pripovedujejo ljudje, se je nahajal na tem griču svoje dni močan grad, v katerem je stanovala ponosna kraljica. Nekoč se je ta kraljica šaljivo izjavila, da je več vredna kot sama Mati Božja, tako pripoveduje pravljica pri ljudeh. V kazen za svoje ošabne besede je bil njen grad tekom noči uničen. Danes kličejo prostor, kjer se je baje to pripetilo "Stari grad," in seveda bo gotovo vsakdo takoj ugani zakaj.

Osem sto metrov nad tem hribom se nahaja druga gora, in na vrhu te gore se nahaja mala cerkva, ki je posvečena sv. Lovrencu. Vsako leto, ko se obhaja god tega svetnika, prihaja sem stotine ljudi. Imeli smo srečo, da smo tudi mi prišli tja ravno ob "žegnanju." Vladovalo je krasno vreme, vendar smo opazili, da se od daleč bliža nevihta. Nismo se mudili še eno uro na vrhu visokega hriba, ko je udarila strela iz oblakov. Grmelno je in treskalo, kar se v hribih še vse drugače sliši kot sicer na ravnini. Mislite si lahko, da smo jo kmalu ubrali v dolino.

* * *

Jugoslovanska vlada je zelo različna od naše ameriške vlade. Mi imamo državno in zvezno vlado, dočim Jugoslaviji načeljuje kralj. Glavno mesto Jugoslavije je Belgrad. Je to

(Dále na 3. strani)

Frank Kužnik

TRGOVINA Z OBLEKO IN FINIM
OBUVALOM

Se priporoča rojakom

Želi vsem vesele božične praznike in
srečno novo leto

3525 E. 81st St.

Jos. Ferlin

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

15416 Saranac Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo
leto vsem odjemalcem

Se priporoča slovenskim gospodinjam
za nakup raznih potrebščin za praznike

M. Vraneza

17105 Grovewood Ave.

Tel. KENmore 0170

Se priporoča za nakup raznega blaga
na jarde, spodnjega perila, nogavic,
srajc in obuvala za moške in ženske

Vesele božične praznike in srečno novo leto

MATT KOBAL

1166 E. 74th St.

ENDicott 1249

GROCERIJA IN MESNICA

Se priporočam rojakom in jim želim
vesele božične praznike
in srečno novo leto

Božični Klub

je najbolj priljubljen način za mlade in stare, da si tekom leta hranijo denar v malih svotah, in nekaj tednov pred Božičem vam dostavi banka polno svoto v čeku na vaš dom.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

je izplačala letos hranilcem Božičnega kluba skoro \$125,000, in že so se oglasili novi tisoči, ki bodo začeli s tem načinom hranitve. Požurite se, da ne boste prepozni za Božični klub.

VALENTIN HABJANSLOVENSKA PEKARIJA
7512 St. Clair Ave.Se priporoča za dobro pecivo za praznike
Želim vsem rojakom vesele božične
praznike in srečno novo leto**ANTON PRIJATELJ**

SLOVENSKA GROCERIJA

6724 St. Clair Ave.

Se priporočam slovenskim gospodinjam
za praznike za nakup raznih potrebščin
Želim vsem odjemalcem vesele božične
praznike in srečno novo leto**JOHN CERNEK**

SLOVENSKA PEKARIJA

6906 St. Clair Ave.

Voščim vesele božične praznike in srečno
novo leto vsem odjemalcem in se jim
priporočam še za bodoče**FRANK OBERSTAR**

GROCERIJA IN MESNICA

14401 Thames Ave.
GLenville 2726Se priporočam za praznike in želim
rojakom vesele božične praznike
in srečno novo leto**JOS. MODIC**SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

315 E. 156th St.

Želim vsem odjemalcem vesele božične
praznike in srečno novo letoSe priporočam za nakup božičnih
potrebščin**Kako sem se počutila v Sloveniji**

(Nadaljevanje iz 2. strani)

prijazno mesto z mnogimi, veličastnimi zgradbami. In v resnici je v mestu skoro vse tako praktično in moderno kot skoro v naših ameriških mestih. V Belgradu imajo velike parke, okrašene z mnogimi spomeniki, vodometi in cveticami. Imela sem priliko videti kralja Aleksandra in tudi njegovo soprogo kraljico, ki je hčerka romunske kraljice Marije, o kateri dobro veste, da se je pred par leti mudila v Ameriki.

Jugoslovanski denar ima drugo veljavo kot pa naš ameriški denar. Dinar je standard denarna veljava v Jugoslaviji. En dinar je vreden eno petino našega dolarja. Narejen je iz niklja ter nosi profil kraljeve glave.

Povedala in napisala sem vam, kakor sem znala in kar sem vedela. Vem, da iz tega dopisa ne boste mogli dognati,

Laž ima kratke noge

(Andrew Žagar)

Bilo je v času jeklarskega štrajka. Bilo je takrat res fletno, ker ni bilo treba skrbeti, kaj bo tovarna zabučala, vsaj za nas ne, ki nismo bili še poročeni, ki smo bili še "ledik in frej." Toda to veselje ni trajalo dolgo, kmalu se je začela delati tema po žepih in treba je bilo iti za delom. Takrat se je delo lahko dobilo in smo se iz bosov kar norčevali. Ker so pa slabo plačevali, smo delali kvečjem po par tednov pri enem gospodarju.

Eden mojih prijateljev je šel v tovarno vprašat za delo. Obljubili so mu delo takoj, in fant vpraša po koliko mu bodo plačali na uro. Rekli so mu, da bo dobil prvi teden po 45c na uro, drugi teden pa po 50c.

"All right," je rekel moj prijatelj, "bom prišel pa drugi teden."

Tudi jaz sem tiste čase premenil svoje delo najmanj štirikrat vsak mesec. Končno sem pa le dobil delo, ki je bilo lahko in snažno, in do smrti mi bo žal, da sem ga pustil. Zakaj sem ga pa pustil, je pa stvar ta:

Bilo je v zimskem času in delo sem dobil v neki železni tovarni. Izdelovali smo razne, zelo natančne dele za stroje. Me ne so imeli radi, ter so mi vedno radi pokazali, česar sam nisem znal. Imeli smo veliko dela in treba je bilo delati skoro vsak večer čez uro.

Mene je takrat bolj veselilo petje, kot pa delo (no, pa saj to je še danes). Vedno in vedno sem prosil predelavca, da me je pustil zvečer domov, da sem šel k pevskim vajam. Seve, nisem mu povedal, da hodim k pevskim vajam, zato me nekega večera vpraša, zakaj da nočem delati čez uro.

kakšna je danes Jugoslavija, kakšna je naša prvotna domovina Slovenija. In vendar, ako potujete po vsem svetu, tako lepega kraja ne dobite kot je Slovenija. Da vam odkrito povem, bi jaz prav rada ostala v Sloveniji, ako bi imeli tam iste udobnosti kot jih imamo mi v Ameriki. Na primer, kje dobite v Sloveniji plin, da bi ga rabili za kuhinjske svrhe? Prepričana sem, da izmed 5000 družin v Ljubljani nima niti 100 jih plin v hiši, dočim ima v Ameriki največji siromak plin v svoji hiši.

In končno naj pripomnim, da, četudi je v resnici velik užitek potovati po svetu, pa vendar slajše ni nikjer kot doma. Kaj, pravite, da ne? Samo poskusite in poslovite se od Clevelanda za pet ali šest mesecev, pridite nazaj, pa boste videli in čutili, kako prijazen je naš Cleveland!

"Saj bi rad delal," mu odgovorim, "pa moram domov, ker imam vaje pri orkestru."

"Kakšen instrument pa igraš?" me vpraša predelavec.

"Jaz igram na violino," se moško odrežem.

Pa me je pustil, da sem šel domov. Drugi dan pa pride predelavec z nekim človekom do mene, pokaže name in reče onemu:

"Tukaj je fant, ki zna igrati na violino."

"Ali res?" me vpraša ta.

Meni so pričela lica rdeti, pa se vseeno skorajžim in mu pritrdim, da znam. In tukaj sem pa padel notri. Ta človek me ni več spustil iz rok. Vpraševal me je vsa mogoča vprašanja: kakšno violino igram, prvo ali drugo, itd. Takrat sem bil pa v škripcih. Kdaj sem se jaz slišal o prvi ali drugi violini? Še nikoli v svojem življenju ne! Toda nekaj moram odgovoriti, zato sem rekel, da igram prvo.

"Kakšne strune pa, E ali G?"

O, joj! Čimdalje bolj se stvar zamotava. Kar na slepo srečo mu rečem, da imam oboje strune: E in G. In takrat me je šele popadel. Rekel je, da on izdeluje violine in da ima ravno sedaj eno gotovo, pa da mi jo bo prinesel, da jo poskusim, kakšna da je.

"Kar jutri jo bom prinesel," je rekel. Toda drugi dan je bila Pepelnica, pa sem se izgovoril, da v postu jaz ne igram. To je pomagalo, da mi je dal mir za en teden. Čez teden pa zopet pride in me nadleguje, da bo na vsak način prinesel violino, da jih bom en par zaigral opoldne, ko je odmor.

"No, pa prinesi," mu rečem, da se ga iznebim. Bilo je na

petek, in zvečer smo imeli pevske vaje pri Kogoju. Zvečer po tožim Kogoju, v kakšnih škripcih da sem. Obljubim mu \$100, če me navadi zaigrati na violino "Na Marjance." Kogoj je rekel, da je to nemogoče, ampak svetoval mi je, naj tako navijem strune na violini, da bodo kar strune popokale. Tega pa nisem hotel storiti, ker bi se bil preveč slabo postavil na ta način.

Drugi dan bi moral igrati. Vso noč se mi je sanjalo, da igram na violino najlepše polke in valčke. Zjutraj grem ves v skrbeh v tovarno. Da bi si tisti sitni človek le nogo zlomil, da ne bo prinesel violine, si mislim. Pa komaj začnemo delati, ko stopi v naš oddelek moj predelavec in pa tista griža z violino pod pazduho. Meni se je kar tovarna zavrtela pred očmi. Najraje bi se bil udri v tla. Oh, le kaj bo? se sprašujem.

Ne more biti drugače, si mislim, da poskusim zadnje sredstvo. Stopim k predelavcu in mu rečem, da danes ne morem delati, ker moram iti nekemu svojemu prijatelju za pričo za državljanski papir. Oni drugi pa, ki je imel violino, me pelje v kot in mi pokaže violino. Pobrkam nekoliko po strunah in se zelo pohvalno izrazim o nji.

"Le škoda," mu rečem, "da danes ne morem zaigrati nanjo, ker moram iti v mesto za pričo."

"Jej, pa res?" obžaluje sitnež. "Pa tako daleč sem prinesel violino, pa še v takem vrenju."

"Saj sem ti rekel, da jo ni treba še nositi," mu odgovarjam jaz. "Saj sem ti rekel, da še počakaj nekaj dni. Jo pa kar tukaj pusti do jutri. Vam bom pa jutri eno zaigral, da boste videli, kaj se pravi igrati na violino," se baham jaz.

"All right," pravi, "pa počakajmo do jutri."

Jaz pa ven iz tovarne, in nikdar več nisem videl tiste violine, ne tistih ljudi, ki so čakali na moj koncert. Takrat se je izkazalo, da ima laž kratke noge.

Deček in ptica

Premražen sem, kljunček si v perje tiščim.

Kaj gledaš me, deček, debelo? Na vejici v burji in snegu medlim, ti v sobi igraš se veselo.

Z grmičev in z drevja obrabi so sad, požeta je ajda, pšenica. Od hiše do hiše preganja me glad, a tebi smehlja se potica.

O, vrzi za božič na okno mi vsaj drobtinico kruha in zrno! Zato pa poslušal, ko topli bo maj, boš pesmico mojo srebrno.

JOS. PETRICHSLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

17406 Grovewood Ave.

Se priporočam za praznike in želim
vsem rojakom vesele božične
praznike in srečno novo leto**COLLINWOOD DRY CLEANING & DYEING CO.**LEO KAUSEK FRANK KOVACH
lastnikaIzvrstno čiščenje, likanje in popravljanje
oblek — Vse po zelo zmernih cenah
Vesele božične praznike, srečno novo leto

15210 Saranac Rd. GLenville 4746

JOHN SKOF

SLOVENSKA MESNICA

1170 E. 174th St.

Se priporočam za praznike in želim vsem
cenjenim rojakom in rojakinjam vesele
božične praznike in srečno novo leto**EAST 66TH ST. DAIRY**SLOVENSKA MLEKARNA
NICK SPELIC, lastnikSe vljudno priporoča Slovincem in
Hrvatom, in želi vesele božične
praznike in srečno novo
leto vsem

FLorida 2171-W

Tel. FLorida 6997-W

JOSEPH PERPAR

PAPIRAR IN BARVAR

5805 Prosser Ave.

Se zahvaljujem za preteklo naklonjenost
in se priporočam še zanaprej
Voščim vesele božične praznike in
srečno novo leto vsem odjemalcem**ČEKOVNI PROMET**JE EDINI PRAVILEN NAČIN V DANAŠNJEM ČASU, DA PLAČUJETE SVOJE RAČUNE IN SPLOH VODITE SVOJE GOSPODARSTVO.
ČEK JE OBENEM VAŠ REZIT, DA STE DOLŽNO SVOTO GOTOVO IN POŠTENO PLAČALI.**The North American Trust Company**IMA FINO UPELJAN SISTEM ZA ČEKOVNI PROMET. PRIPOROČAMO VSEM TRGOVCEM, DA SE POSLUŽIJO TEGA SISTEMA,
VSEM DRUŠTVOM KOT TUDI POSAMEZNIKOM, DA VODO IMELI SVOJE RAČUNE V REDU.

FRANK PETROVČIČ
SLOVENSKA MLEKARNAželi vsem odjemalcem vesele božične
praznike in srečno novo letoZahvaljujem se za preteklo naklonje-
nost in se priporočam še v bodoče

682 E. 162d St. Eddy 1105-R

FRANK LAVRICH
SLAŠČIČARNA

15601 Holmes Ave.

Voščim vesele božične praznike in
srečno novo leto

Eddy 6866

J. VIDENSEKSLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

486 E. 152d St.

Vesele božične praznike in
srečno novo leto

Se priporočam

JOS. J. JANES

SLAŠČIČARNA IN REAL ESTATE

18203 Waterloo Rd.

KEnmore 3109-W

Želim vsem rojakom vesele božične
praznike in srečno novo leto**JOS. JANZEVICH**

SLOVENSKA MESNICA

Se priporočam vsem odjemalcem za
nakup vsakovrstnega mesa,
šunk in klobasŽelim vsem skupaj vesele božične
praznike in srečno novo leto

542 E. 152d St. Eddy 5832

Izlet v Kanado

(Spisala Cerkničanka)

Če mi odstopite nekoliko pro-
stora v listu, pa vam bom pove-
dala, kako sem letošnje poletje
potovala v Kanado.

Bilo je meseca avgusta, ko
smo se z več sorodniki domenili,
da se odpeljemo v Kanado na
Delavski praznik (Labor Day).
Nameravali smo obiskati tam
naše sorodnike, ki se nahajajo
v Kirkland Lake, Ontario. Od-
ločili smo, da se odpeljemo z
vlakom.

Nekaj dni pred odhodom pa
se je moj mož skesal, da ne gre.
Dobil je vsepolno izgovorov.
"Ti le pojdi," mi je rekel, "saj
imaš brata tam. Pa ne pozabi,
da mi prineseš nekaj 'odpust-
kov.'"

Sedaj bi se bila pa še jaz
kmalu premislila. Saj veste ka-
ko je, če človek ne gre celih 17
let nikamor: Kako se je težko
pripraviti doma. Toda ko-
rajža je zmagala, pa sem kar
odločno rekla, da grem.

Na dan odhoda je šel moj
mož na delo prej, predno sem
šla jaz na vlak. Zato sem mu
hitela naročevati to in ono, da
naj pazi na hišo, kaj naj si sku-
ha, da naj pazi, kadar bo mleko
kuhal, da naj zapre poprej vr-
ta, da mu ne bo ušlo. Vsak dan
naj pod ledenico pogleda in
vzame vodo strani, da ne pride
povodenj v kuhinjo. Pa da naj
bo priden, če hoče, da mu bom
prinesla "odpustkov."

Potem mi jih je pa še on ne-
kaj povedal: Da naj se obna-
šam, kakor se omoženi ženi spo-
dobi in da naj nikar ne poza-
bim, da imam v Clevelandu mo-
ža in sinčka. Naročil mi je po-
zdrave za vso žlahto v Kanadi
in mi je končno ponudil roko v
slovo. Jaz sem ravno pomivala
neko posodo in sem imela vse
moke roke, zato mu ponudim
kar komolec. On potrese komolec
za slovo—pa je bilo vse bridko
slovo storjeno. Potem si je pa
lahko mislil: No, sedaj sem pa
zopet prost za nekaj časa!

Potem je bilo pa treba še
marsikaj pripraviti za moža in
za sinčka, da ne bosta gladu
umrla, ko mene ne bo doma.
Tako sem imela še vse polne
skrbi in dela polne roke na vseh
koncih in krajih. Ravno sem
bila z vsem gotova, ko pride
moj sorodnik in me vpraša, če
sem že gotova. Vprašam ga,
kje da ima ženo, pa mi odgo-
voril, da se je skujala. Izgo-
varja se, da je predaleč, da ne
more pustiti otrok samih, itd.

"Če bi bil še tvoj mož doma,
bi mu naročil, naj stopi včasih
k nam, da jim ne bo dolgčas."

"Saj res," mu odgovorim.
"Tako bi imel tudi moj mož
krajši čas. No, pa saj njemu ni-
kdar dolgočasno. Ko pride z
dela domov, vzame v roke
Ameriško Domovino, potem se
pa zagleda vanjo in ga ni za
spraviti proč, dokler vse ne pre-
bere."

"Ti, Franca, pa si vzela kaj
seboj za popotnico? Moja žena
mi je ponujala celo štruco kru-
ha, naj jo vzamem seboj, da ne
bom lačen po poti. Za piti da
bom že tam dobil. Samo gle-
dam naj, da se preveč ne oštra-
mam, da mi ne bodo lasje gle-
dali izpod klobuka. In da bom
brez skrbi radi las, sem pa še
klobuk doma pustil. Sedaj se
pa le hitro napravi, Franca. Pa
malo se napudraj, da boš bolj
mlada zgledala, da se bom po-
stavil s teboj."

"Samo če bi kaj poudra ime-
la pri hiši," mu odvrnem, "pa
ga tudi prahu ni pri hiši."

"Veš kaj, kar z moko se malo
potresi. Če se ne znaš sama, te
bom pa jaz malo poštupal."

"Ti me pa že ne boš pavdral,"
mu rečem, in v naglici vržem
po obrazu nekaj moke, pa jo
je več padlo po laseh kot pa po
obrazu. No, si mislim, sedaj
sem pa res mlada, ko sem si na-
pravila sive lase. Hitro se zopet
umijem in se odpravim brez
moke na pot.

S žalostnim srcem se poslo-
vim od ljubega sinčka, potem
se pa odpraviva klicat še najine
druge sorodnike, ki so imeli iti
z nama v Kanado. Ko prideva
tje, so nama povedali, da bodo
šli raje z avtomobilom, pa da
se bomo že v Kanadi sešli. Tako
sva odšla kar sama na vlak na
105. cesti postaji in se odpeljala
proti Buffalo.

Drugo jutro pridemo v Utica,
N. Y. Tam sva morala presesti,
in ker je imel vlak oditi šele
čez nekaj ur, mi reče moj so-
rodnik:

"Nedaleč od tukaj je nasel-
bina Little Falls, kjer žive so-
rodniki moje žene. Če hočeš, se
peljeva tje, da ne bova tukaj
čakala."

Jaz privolim, nakar vzameva
taksi, in v trideset uri sva bila že
v Little Falls. Tam je naselje-
nih dosti naših rojakov, ki ima-
jo lepe hiše, nekateri pa farme.
Sorodniki so nama dobro po-
stregli, da sva bila zopet spo-
sobna za nadaljno pot. Zal na-
ma je bilo, da se nisva mogla
tam dlje časa ustaviti. Potem
se odpeljeva na Upper Lake,
pa sva preslišala, kedaj je kli-
cal naš vlak in tako sva vzela
enega proti Montrealu. Pred-
no smo prišli čez mejo so prišli
na vlak tisti firbični gospodje,
ki hočejo vse videti vse zvedeti.

Povedati sva morala kam se
peljeva, koliko časa misliva
ostati v Kanadi, in taka podob-
na vprašanja. V nedeljo do-
poldne se pripeljeva v Mon-
treal, Quebec. Tam sva zvede-
la, da morava čakati do večera.
da dobiva najin vlak, ker vlaki
v Kanadi ob nedeljah nimajo
dobrih zvez. Torej zopet smola.

"Saj se mi ni zastoj sanjalo
še doma, da grem na božje
pot," sem se kregala. "Če bova
na vsaki postaji čakala na vlak.

bova prišla ravno do Božiča na
najin cilj."

Stopila sva malo po mestu,
pa ker sva bila lačna, sva le
bolj gledala po restavrantih.
Upala sva, da dobiva kaj dobre
pive in pa kakšnih "arcnij."
Pivo sva res dobila, "arcnije"
se pa v Kanadi ne dobe ob ne-
deljah. Vseeno je popoldne
kmalu minilo in šla sva zopet

Ponoči je bila vožnja zelo
dolgočasna in spanec nas je
mučil. Kar sede sem malo za-
dremala, pa me je iz spanca
kmalu zbudil najlepši koncert,
ki si ga morete misliti. Pogle-
dam okrog sebe in vidim, ozi-
roma slišim, kako vsi sopotniki
vlečejo dreto, zraven pa smrč-
jo, da je kar vlak potresavalo.
Seve, tudi moj sorodnik ni bil
med zadnjimi. Zdelo se mi je,
da je bil on nekakšen "banda-
firar" pri tem koncertu. Potem
pa nisem mogla več zaspati.

Noč je minila in kmalu smo
mogli opazovati skozi okno ka-
nadske pokrajine. Zemlja je
tukaj jako neobljudena, in po
več ur nisimo videli drugzega kot
gozd in jezera vmes. Neki so-
potnik nam je pripovedoval, da
je bil tam pred nekako 35 leti
velik gozdni požar, ki je uničil
vse lepe gozdove. Sedaj kroži
nad gozdovi vedno zrakoplov,
ki pazi na požare in takoj na-
znani, če se pripeti kaj takega,
da se takoj ogenj pogasi.

Po dolgi vožnji dospemo kon-
čno do naše zadnje postaje,
Svastika. Od tukaj smo se od-
peljali z busom do Kirkland
Lake. Na tem potu smo dohi-
teli naše Clevelandčane, ki se
se vozili z avtomobilom. No,
vseeno so svojo mesedo dobro
držali. Stopila sva z busa in
prisedla k njim. Še kakih deset
minut vožnje, pa smo bili na
mestu.

Kako veselo in pristrčno je bi-
lo svidenje z našimi sorodniki
v tako daljnem, tujem kraju!
Ker je bilo že proti večeru, smo
se, seve, najprej vsedli k ve-
čerji, ki je bila prav fina. Po-
stregli so nam poleg dobre ve-
čerje tudi z raznimi kanadski-
mi dobrotami, po katerih sme
prav pridno segali. Po večerji
smo hoteli pa vsi imeti prvo be-
sedo, ker smo imeli eden dru-
gemu dosti za povedati, ker se
nisimo videli že mnogo let.

Ko smo si nekoliko dopove-
dali svoje veselje, je prišel go-
dec Jeršin, ki nam je take za-
godel, da smo se vsi zavrteli.
Po plesu smo pa zapeli, da je
odmevalo tja čez kanadske
ravnine.

Ker je bilo tam več Cerklja-
nov, smo večkrat ponovili tudi
cerkniško, ki se glasi:

Ko b' Cerkniško jezero
vince bilo,
ga cerkniški fantje
do kaplje spijo.

Vse je bilo veselo, samo še
Jakata z Rožnika nam je manj-
kalo. Če bi bil on vedel, kako
se tukaj dobro zabavamo, bi bil
gotovo priletel sem v zrako-

(Dalje na 5. strani.)

JOHN BRUSS

SLOVENSKA GROCERIJA

544 E. 152d St.

Se priporočam slovenskim gospodinjam
za praznike in želim vsem
vesele božične praznike in
srečno novo leto**LOUIS GREGORICH**SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

1171 E. 74th St.

Se priporočam za nakup potrebščin za
praznike in želim vsem rojakom
vesele božične praznike in
srečno novo leto**JOHN LADIHA**SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

1242 E. 74th St.

Vesele božične praznike in srečno novo
leto, ter se priporočam za praznike,
ker imam v zalogi sveže, fino blago**FRANK BRANDULA**

SLOVENSKA SLAŠČIČARNA

7513 St. Clair Ave.

RAndolph 3524

Želim vesel Božič in srečno novo leto
vsem prijateljem in odjemalcem**JOHN ASSEG**SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

15638 Holmes Ave.

Eddy 8139

Vsem rojakom vesele božične praznike
Srečno novo letoSe priporočam za nakup fine grocerije
in mesa**Denarne pošiljatve**STOTISOČE DOLARJEV POSLJEJO NAŠI ROJAKI VSAKO LETO
SVOJCEM, SORODNIKOM IN PRIJATELJEM V STARO DOMOVINO
IN NOBEN CENT TEH POŠILJATEV SE DOSLEJ SE NI ZGUBIL, KER
SO POSLALI POTOM**The North American Trust Company**TA SLOVENSKI DOMAČI HRANILNI ZAVOD IMA IZVRSTNE
DENARNE ZVEZE Z NAJBOLŠIMI BANKAMI PO VSEM SVETU,
IN KAMORKOLI POSLJETE DENAR, STE LAHKO PREPRIČANI, DA
BO TOČNO IN POŠTENO IZPLAČAN.

Acme Dry Cleaning and Dyeing Co.

Slovensko podjetje!

Čistimo, likamo in popravljamo moške in ženske obleke

FRANK JUREČIČ, lastnik

Želim vsem vesele božične praznike in srečno novo leto!

Vogal 152. ceste in Holmes Ave.
Glenville 5374

Anton Svete

Želim vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto!

Grocerija, candy, cigare, cigarete, mehke pijače, izvrsten sladoled. Se priporočam za obilen obisk. Točna postrežba! Pripeljem tudi na dom, ako naročite!

1184 E. 60th St. RAndolph 7254

Louis Oswald

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

Najboljše, kar morete dobiti v groceriji in mesnici na Grovewood
Se priporočam in voščim vesele božične praznike in srečno novo leto!

17201 Grovewood Ave.

ANTON NOVAK

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

5301-03 St. Clair Ave.

Želim vsem cenjenim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto
Se priporočam še v bodoče

Izlet v Kanado

(Nadaljevanje iz četrte strani)

plovu, da bi bil tudi on deležen kanadskih dobrot.

Drugi dan bi si bili radi ogledale tamošnje zlate rudnike, pa ni bilo mogoče. Zato smo se pa odpravili k slikarju. Bilo nas je šest Clevelandčanov, šest pa Kanadčanov, pa godec je moral biti tudi zraven. Mislim, da smo se vsi fejš držali, čeravno nismo imeli ogledala, da bi se bili notri pogledali.

Ogledali smo si tudi mesto, ki kaj hitro napreduje. V tamošnji okolici so sami rudniki, kjer so zaposleni naši ljudje. Slovenskih fantov je tam precej, manjka pa jim deklet. Če pride kaka slovenska deklica v tiste kraje, jo jako hitro vprežejo v zakonski jarem.

Čas nam je v veseli družbi kaj hitro potekel in treba se je bilo odpraviti proti domu. Tretji dan se odpravimo na postajo, kamor so nas spremili vsi naši sorodniki. Težko je bilo slovo od dragih sorodnikov, ki se nismo videli toliko let in se moramo po kratkem snidenju zopet ločiti. Ali se bomo še kdaj videli?

Lepa hvala vsem za prijazno postrežbo in za veselo zabavo, ki smo jih imeli v vaši družbi. Kdaj vam bomo mogli vse to povrniti?

Nazaj grede sva imela več sreče z vlaki, in sva bila drugi dan že v Ottawa, Que., to je tam, kjer delajo postave za Kanado.

Moj sorodnik je šel v brivnico, da je zopet zgledal kot pošten Amerikanec, potem sva si dala pa še čevlje zbijsati, da se še danes svetijo. Nakupila sva nekaj spominčkom in potem sva se pa odpeljala proti Clevelandu. Jaz sem imela nekaj "odpuškov" za moža, pa sem jih skrila pred financarji kar

Spomini na Božič v domovini

(Ivanka Sodja)

Bilo je leta 1908, ko smo se odločili, da gremo pogledat staro domovino, da vidimo zopet naše drage starše in sestre. Tisti čas se je tukaj itak zelo slabo delalo, po dva ali tri dni na teden. Plačevali so pa kar z nekimi papirji. Vem, da se še marsikdo spominja na tiste čase.

Iz tega vzroka smo se podali meseca oktobra na pot preke luže. Nič kaj prijetno ni bilo potovati na jesen s tremi malimi otroci. Na morju smo bili 22 dni in smo komaj čakali, da bi prišli v Trst. No, je bilo pa svidenje bolj veselo. Na pomolu v Trstu sta naš čakala sestra in svak. V Trstu smo ostali štiri dni, nakar smo odpotovali k staršem v Begunje pri Cerknici.

Nikoli ne bom pozabila svidenja z mojo mamico. Obe sva jokali, ko sva se objemali. To

pod klop. Vse so prebrskali, odpuškov pa le niso dobili.

V petek sva bila že v Clevelandu, pa se je meni tako mudilo z vlaka, da bi skoraj videla svojega ljubega možička in sinčka, da sem pozabila odpuške v vlaku pod klopjo. Le kaj bo rekel moj mož, ko pridem pred njega brez odpuškov!

S težkim srcem se bližam domači hiši, in ko stopim v hišo me možiček prijazno sprejme. Po lepem pozdravu mu dam nekoliko kamnov, kjer je bila zlata ruda. On pogleda tiste kamne, potem pa mene, in jezno reče:

"Kaj pa naj s tem? Saj to ni za požrt. Ves teden je bilo tako vroče v Clevelandu in sem se tolažil, da mi prineseš kako pijačo, sedaj mi pa to kamenja kažeš. Kar sama ga jej!"

Jaz ga pa tolažim, da mu prineseš za gotovo odpuškov, kadar grem zopet v Kanado. Ampak, če bo pa preveč jezikal, naj gre pa kar sam po nje, saj ve kje je Kanada.

Ta dopis se je razvlekel v cel roman, in moj mož se jezi, češ, da vse potrobeljam, da ne znam ničesar zase držati. Jaz pa pravim, da se mora vse tako zapisati, kakor se godi. Če pa uredniku ni všeč moj dopis, naj ga pa v koš vrže, ne bo nič zamer.

Ja še eno Marjanci Kuharjevi za uho! Ali sem ti jih sedaj zadosti napisala, ko si me vedno drezala, naj kaj napišem z mojega potovanja? Toda tudi ti se moraš večkrat oglasiti, ker tvoje dopise radi čitamo.

Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine, in jim želim srečne božične praznike in srečno novo leto.

Mož mi je dovolil, in tako sem prišla domov ravno na kolone.

To je bilo zopet veselje doma! Mamica so rekli, da se jim zdim prav taka, kot takrat, ko sem bila deklica. Vsekako, ko so videli otroke okrog mene, so videli, da je sedaj drugače.

Na sveti večer sve z mamico delali jaslice v kotu, na mizo so pa postavili "župnik" ali podprtnik, katerega so z lepim prtom pokrili. Na konec mize so pa postavili knjigo "Življenje vseh svetnikov" in rožni venec. Taka je navada po naših krajih.

Ko je zazvonilo zvečer, so šli mamica z blagoslovljeno vodo in so poškopili po vseh sobah, ostala družina je šla pa v cerkev prepevat božične pesmi. Ko smo prišli domov iz cerkve, smo posedli okrog peči, ter smo čakali na polnočnico.

Pri polnočnici sem jokala vesela, ko sem zopet slišala mile božične pesmi v domači farni cerkvi.

Oh, blaženi časi, kje ste? Nikdar več se ne povrnete.

Prišedši od polnočnice, smo se vsedli okrog mize, mamica so nam pa postregli z klobasami. Spati se nam ni ljubilo, pa smo se kar pogovarjali, da je prišla peta ura zjutraj, nakar smo se odpravili k maši v podružnico v Bezuljak. Tam je bilo v cerkvi zopet tako lepo božično petje, da bi se ga človek nikdar ne naveličal poslušati.

Kot blisk so minili dnevi v domači hiši, in kar prestrašila sem se, ko sem dobila od možička, ki je bil ostal pri svojih starših, pismo, da jo bo popihal kar sam v Ameriko, če ne pridem takoj k njemu. Ni kazalo drugega, da sem pobrala šila in kopita in šla zopet na Dolenjsko.

Kako težko in grenko je bilo slovo od dragih domačih! Oče in mati sta grozno jokala in, seve, tudi jaz se nisem na smeh držala. Rekla sta: Nikdar več se ne bomo videli na tem svetu! Imeli so prav. Mamica so že v grobu pet let, oče pa še žive.

Toda človek je zato ustvarjen, da prestaja križe in težave na tem svetu. Najhujše rane se prebolijo.

Nazaj v Ameriko smo prišli meseca februarja, kjer v tej naši novi domovini prav srečno in zadovoljno živimo.

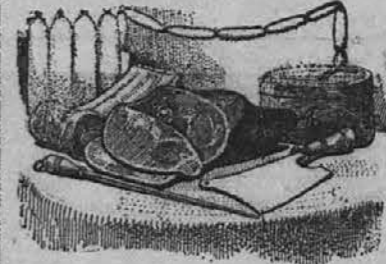
Želim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem čitateljem tega lista!

Albin Čebular:

Je v topli sobi smrečica . . .

Je v topli sobi smrečica; na njej ob sveči svečica, srebrni sneg in zlata pena, pod njo darilca so svilena.

Drevo božično je iskrece, ob njem prepolno rajске sreče. ob njem nam v dušah je sladko, kot nam je v toplih dneh samo

Ludwig Raddell

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

15802-04 Waterloo Rd.
Kenmore 2686

Se priporočam za praznike, in želim vsem odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

Frank Race Jr.

SLOVENSKA MLEKARNA

1028 E. 61st St. HEnderson 1786

Pri nas dobite dobro mleko in fino smetano

Vesele božične praznike in srečno novo leto

Anton Gubanc

DRY GOODS STORE

16725 Waterloo Rd.

Se priporočam Slovencem in Hrvatom

Želim vsem skupaj vesel Božič in srečno novo leto

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi

JOS. LIKAR

6718 St. Clair Ave., Cleveland, O.

EDINI SLOV. CERKVENI SLIKAR V AMERIKI

Izvršujem razne napise, slike in gledališke zastore

Hranilne vloge

so gotovo najbolj varne v domačem slovenskem zavodu, kjer vodijo kontrolo možje vam poznani, katerim lahko zaupate, ker so vse svoje življenje izkazali se vredni zaupanja.

The North American Trust Company

sprejema vaše hranilne vloge in jih obrestuje po štiri procenote. Vaš denar se zopet posoja drugim rojakom, brez vsakih bonusov, da si pridobijo lastno hišo, in tako imate dobiček vi in vaš prijatelj.

John Potokar
 LASTNIK PRVE SLOVENSKE
 IZDELOVALNICE MEHKIH PIJAC
 6511-19 St. Clair Ave.
 Tel. Henderson 4629

Želim vsem Slovencem in Hrvatom vesele
 božične praznike in prav srečno
 novo leto!

Spomini mladostnih dni

(Spisal J. Resnik)

Ko pridemo v starejša leta, se kaj radi spominjamo nazaj v mladostne dni in obujamo spomine iz naših mladih let. Nikdar pa se v letu tako ne spominjamo nazaj, kot ravno v tem svetem, božičnem času. Spominjamo se, kako smo kot otroci sedeli pri gorki peči in poslušali dobrega očeta in skrbno mamico. V spomin nam pride, kako smo pripravljali jaslice. Že teden dni pred Božičem so oče nakupili raznobarnega papirja, iz katerega smo, po otročji modrosti, izrezovali zvezde in zvezdice, katere smo potem prilepili pri podobah na okvir.

Iz podobic smo izrezovali pastirčke, ovčice in, seveda, tudi volk in osliček sta morala biti zraven, da so vsi skupaj ogrevali Jezuščka v štalici.

Ko smo v kotu, v zato pripravljenem prostoru, postavili hlevček, ter ga obložili z zelenim mahom, smo postavili vse polno pastirčkov in črede živine okrog. Kako smo potem občudovali svojo modrost! Tako nam je prav hitro potekal čas božičnega večera. Oče so že hodili z velikim molkom v roki po hiši, ter nas priganjali, naj hitro skončamo, da odmolimo še rožni venec, potem pa gremo k polnočnici.

Menda nisem šel nikdar v življenju tako radostno in v veseljem k maši, kakor ravno k polnočnici. Vsaka fara ima svoj poseben kraj pri cerkvi, kjer se vaščani ustavijo, se oddahnejo od dolge hoje in se pogovarjajo o vremenu in o tem, ali onem. Tudi pri nas smo imeli tak prostor pred takozvano Klamšinovo štaljo. Jaz, takrat še pastir, sem rad stopil v hlev, posebno če je bilo zunaj mrz, in s hlapcem sva bila dobra prijatelja. Stari Lipe, tako smo ga imenovali, je vedel vedno kaj lepega povedati.

Tako smo se pred nekako 35 leti zbrali pri njem v hlevu na sveti večer, jaz in nekaj mojih sovrstnikov. Lipe nam je ponosno razkazoval živino v hlevu. Znano je bilo daleč na okoli, da je Klamšinova živina najlepša, najbolj rejena in najbolj "glajštana." Ko smo si vse ogledali, ga prosim, naj nam pove kako zgodbo iz svojega življenja.

Stari Lipe pogleda na svojo, kot repa debelo uro, in pravi: "No, do polnočnice imamo še pol ure časa. Morda še ne veste, da na sveti večer živina govori. Ta dar ima od Boga zato, ker sta vol in osliček v hlevu grela Jezuščka. Vam pa povem neko zgodbo.

"Neki gospodar je imel hlapca, ki je bil sicer še dosti priden, je rad delal, imel je pa dobro lastnost, da ni rad puščal svoje postelje prazne, da je namreč rad poležal. Na sveti večer mu gospodar naroči, da mora gotovo iti k polnočnici. Hlapec pa, kot dober prijatelj postelje, si misli: Škoda, da bi bila postelja prazna! Pa se poda, mesto k polnočnici, v hlev, ter se vleže v posteljo.

"Zaspal je bil, toda naenkrat ga prebudi glasno govorjenje pri jaslih. Pogovarjala sta se dva voliča. Prvi pravi: Blagor ti, ki si lepo rejen, kako lepo in udobno ležiš. Mene pa, ki sem suh, že vse boli. Debeli voliček pa pravi: Blagor tebi, ki si suh. Mene, ki sem debel, bo gospodar prodal mesarju, ki me bo ubil, razsekal in prodal, in ljudje me bodo pojedli. Ti pa, ki si suh, boš še dolgo živel.

"Tam iz kota pa se oglasi stara, brezobna sivka: Kaj pa vidva vesta? Jaz nekaj vem, ker sem že stara, jaz, ki oskrbujem hišo z mlekom, in ki sem tudi vaju dala, da se gospodar postavlja z vama. Poleg nje pa se oglasi mali junček: Mati, povejte no kaj, jaz bi tudi rad slišal! Pa začne sivka s svojo žensko zgovornostjo:

"Ko bosta šla gospodar in hlapec orat na prvo njivo in ko priorjeta do srede njive, se bo iz brazde nenadoma prikazala velika kača in bo gospodarja pičila. Gospodar bo umrl in pri hiši se bo vse izpremenilo. Le, če bi hlapec vedel, kaj se bo zgodilo in bi kačo ubil, bi se obvarovala hiša nesreče. Potem bi hlapec dobil gospodarjevo hčer za ženo in vsem bi se dobro godilo.

"Hlapec, ki je vse to poslušal, je bil v velikem strahu. Še nikdar prej ni slišal, da se živina pogovarja na sveti večer, zdaj je pa slišal take strašne reči. Kar potil se je strahu in lasje so mu stali pokonci, da bi bil lahko vsakega posebej otipal. Premišljuje o stvari, ki jo je stara sivka povedala, pa sklene, da bo šel mesto gospodarja sam za drevesom in da bo kačo ubil, če se bo res pokazala.

"Res sta šla prvi lep pomladanski dan z gospodarjem orat, in hlapec reče gospodarju:

"Oče, vi bodite pri volih, jaz bom pa pri pljugu."

"Gospodar pa mu odgovori: "Tega pa ne! Do zdaj sem še vedno jaz držal za pljug in tudi danes bom!"

"Toda hlapec le ne odjenja in končno mu gospodar z nevoljo prepusti pljug. Zastavita brazdo in pričneta orati. Hlapec je imel v roki takozvano otiko, ter vedno skrbno pazi kedar se bo pokazala kača. Pri orjeta do srede njive, kar se iz za brazde zvali velikanska kača, ki se v trenutku zažene kvišku proti hlapcu, da bi ga pičila. Toda hlapec, ki je bil na to pripravljen, jo mahne z otiko in jo ubije. Nato pa reče gospodarju:

"Vidite, oče, kača je mislila pičiti vas in vaša smrt bi bila gotova. Toda jaz sem bil šel na sveti večer, mesto k polnočnici, spat v hlev in tam sem slišal staro sivko, ki je pripovedovala, da se bo prav tako zgodilo, kakor se je. Tako sem vas jaz rešil gotove smrti."

"Gospodar je bil ves prevzet od strahu, in reče: "Veliko uslugo si mi storil. Kaj zahtevaš za plačilo? Dam ti, kar hočeš, tudi pol grunta."

"Nič ne zahtevam. Toda morda ste že opazili, da se z vašo hčerko Miciko rada vidi. Dajte mi jo za ženo in vaš blagoslov po vrhu."

"Vidim, da si jo zaslužil. Kar vzemi jo in bodita srečna!"

"No, potem je bila pa poroka, po poroki je bila pa očet. Tudi jaz sem bil zraven in jedli in pili smo tri dni in tri noči. Jaz sem se ga bil tako nalezel, da nisem vedel kam domov, in še danes nimam svojega doma in ga tudi nikoli ne bom imel. Kadar pa zatisnem svoje trudne oči, mi bo mizar stesal malo hišico, da me ponese tje, kjer počivajo stari in mladi, bogati in revni."

Lipe je končal in takrat se je pa iz zvonika oglašil zvon, ki je vabil ljudi v cerkev. Vso mašo mi je bil pred očmi hlapec, ki je pobil kačo in dobil za nagrado gospodarjevo hčer. Domov grede sem pa trdno sklenil, da prihodnje leto ne bom šel k polnočnici, ampak bom šel v hlev, kjer bom poslušal, kaj se bo živina pogovarjala.

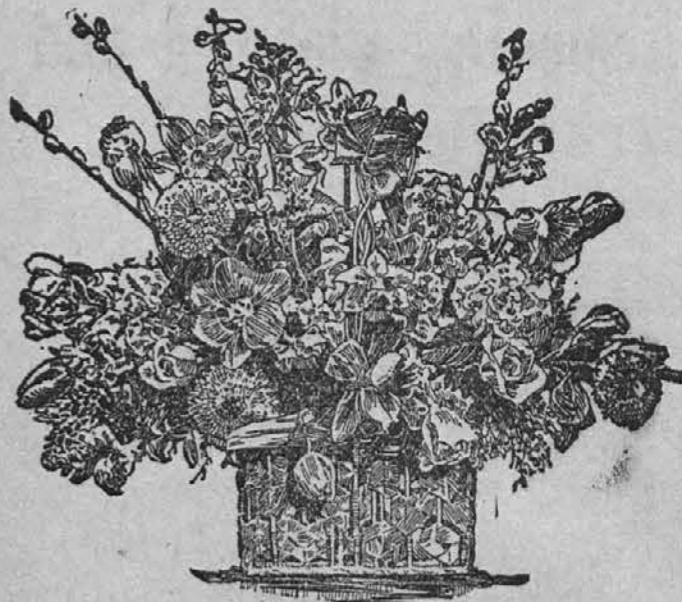
D. Gorinšek:

Tomažek pri Božičku

Dragi, sveti Ti Božiček, joj, ne sodi me slabo, rad cekinov bi mošnjček, ne, — mošnjčka ne, — mošnjo!

Če prineseš mi mošnjo, pojdem čez dole in gore, brez prestanka pot mi bo od mraku do zore.

Pridem k angelcem v višine, tam so zbrani zlatokrili, vse podarim jim cekine, — da bi mater mi vrnil.

**JULIA'S
 Flower Shoppe**

SLOVENSKA CVETLIČARNA

MISS JULIA VOKAČ, lastnica

6120 St. Clair Ave.

Tel. ENDicott 1741

Kadar hočete naročiti razne vence, šopke, cvetlice v posodah, naročite jih pri nas

Šopki za neveste in družice
 naša specijaliteta

Našim prijateljem!

Vesele božične praznike in srečno Novo leto! Se priporočamo tudi v Novem letu, kajti ako vi ne prinesete k nam čistit obleke, ste vi in mi na zgubi.

Prinesite čistit direktno v našo tovarno in prihranite si dvajset procentov, to je, dvajset centov no, vsakem dolarju. Tovarna je odprta do 8. ure vsak večer.

The Frank Mervar Co.

5921 Bonna Ave., vogal 60. ceste
 Med St. Clair and Superior Ave.

Tel. RAndolph 7123

Cleveland, O.

Jos. Mlakar

SLOVENSKA
 GROCERIJA IN MESNICA

14516 Sylvia Ave.

Tel. EDdy 3989

Želim vesele božične praznike in srečno
 novo leto vsem svojim odjemalcem

Priporočam se za naklonjenost tudi
 zanaprej

Za praznike imam največjo zalogo
 raznega svežega grocerijskega blaga
 in finega, suhega in svežega mesa

Jos. Globokar

986 E. 74th St.

ENDicott 3968

Prodajalec vsakovrstnih hiš in zemljišč

Želim vsem rojakom vesele božične
 praznike in srečno novo leto

DR. A. J. PERKO

3496 E. 93d St.

Uradne ure:

Vsak dan: 10. do 12, 3 do 4:30, 7 do 8
(Razven ob sredah)

TELEFONI:

Res.: BRoadway 1572 Urad: BRoadway 0245

Želi vsem Slovincem in Slovenkam
vesele božične praznike**ANTON PONIKVAR**

GROCERIJA IN MESNICA

3769 E. 93d St.

Tel. BRoadway 1934

Želi vsem odjemalcem in prijateljem
vesele božične praznike in
srečno novo letoSe priporočam slovenskim gospodinjam
za nakup za praznike**FRANK A. TUREK**

GROCERIJA

985 Addison Rd.

Tel. FLorida 6957-J

Se priporoča slovenskim gospodinjam
za nakup božičnih potrebščin
ter želi vsem rojakom vesele božične
praznike in srečno novo leto**ANTON PETKOVSEK**

965 Addison Rd.

SLADOLED - CIGARE - CIGARETE
LUNCH ROOMVsem rojakom vesele božične praznike
in srečno novo leto**PETER MUKAVETZ**

1231 E. 61st St.

SLAŠČIČARNA

Vesele božične praznike in srečno novo
leto želim vsem svojim odjemalcem**JOHN SMREKAR**

6112-14 St. Clair Ave.

VARIETY STORE

Vsem rojakom vesele božične praznike
in srečno novo letoVoščim vesele božične praznike in srečno novo leto
vsem Slovincem in Hrvatom**DANIEL STAKICH**

REAL ESTATE — INSURANCE

15813 Waterloo Rd. KEnmore 1934

Zgodbe Mošnikovega deda

Po brdski graščinski gozdni poti se pride v dvajsetih minutah v prijazno vas Čepelje. V tej vasi je pred dobrimi 60 leti živel daleč na okrog znani Mošnikov ded. To vam je bil prava gorenjska korenina, ki je z enako trdno ženico preživel 65 let v zakonskem jarmu. Koliko zanimivega je vedel ta očanec! Fantje so radi vasovali pri njem in poslušali njegove pripovedke.

V zbirki svojih zgodb je imel možiček tudi svoje doživljaje na razne svete večere, ko je hodil na križpotje na znani Goriški grič v ris. Med drugimi nam je povedal naslednje tri zgodbe:

V risu.

Ko so šli drugi na sveti večer s kadihom in kropilom okrog hiše, nisem šel jaz z njimi, kajti kdor hoče iti v ris in videti vse, kar se bo zgodilo prihodnje leto v fari, ne sme vohati kadih. Nad trideset let sem tako hodil v ris od polnočne do ene ure. Kako se mi je godilo nazadnje, tega ne bom nikoli pozabil.

Tisto leto sem prav ob polnoči naredil na križpotju z blagoslovljeno leskovo okoli sebe krog in čakal...

Nisem stal dolgo, ko vidim, da sta prišla dva možaka in začela z vso naglico podirati Smrtnikov kozolec. Vedel sem takoj, da bo v prihodnjem letu vihar podrl ta kozolec.

Kmalu za tem sem videl, kako so prihajali ljudje iz Lovrenčkove hiše in nesli mrliča v črni krsti. Takoj sem vedel, da bo prihodnje leto mrlič v tej hiši; le to mi je ostalo prikrito, ali bo umrl gospodar ali bo umrla gospodinja.

Komaj mi je izginil izpred oči mrtvaški sprevod, že sem zagledal drugega iz Smrtnikove hiše, tretjega iz Primaževe, a za tem četrtega iz Dolinškove hiše.

Nič kaj prijetno mi ni bilo pri srcu, ko sem videl toliko mrtvaških sprevodov, zakaj za tako malo vas mi je bilo malo preveč mrličev v enem letu. Bog zna, ali bo razsajala koleha ali kaj sem si mislil.

Nato sem videl tudi našega brdskega župnika, ko je šel s svetim obhajilom najprej k nam, nato k Smrtniku in k Dolinški.

Videl sem tudi dve svatbi. Ko sem opazoval vse te prikazni, je udarila v brdskem zvoniku ura tri četrt na eno. "No," esm si mislil, "še četrta ure, pa odidem domov."

Ko to premišljam, se posveti kakor v jutru, ko začne solnce vzhajati izza Limbarške gore. In kaj vidim? Na naši hiši buhne na obeh plateh iz slamnate strehe ogenj. Takoj je bilo vse v ognju, a ljudje so začeli letati okrog in kričati vse križem...

To me je čisto zmedlo. Kar so me nesle noge, jo uberem proti domu.

Ko tako dirjam, se podita za menoj tudi dve pošasti, druga grša od druge. Pa kako sta leteli! Pod nogami jima je bobnelo, da se je kar zemlja tresla.

Sam nisem vedel, kako in kdaj sem pridiral do doma. Šele takrat sem spoznal prevvaro, da ni v resnici gorela naša hiša.

Še sedaj se čudim sam sebi, odkod sem vzel tako moč: zaletel sem se kar v zaprta vežna vrata in že sem bil v veži. V strahu in trepetu sem čakal v hiši domačih, ki so odšli k polnočnici na Brdo.

Tisti dve grozni pošasti pa, ki sta drveli za menoj, sta še tulli zunaj do ene ure.

Od tistega časa nisem šel nikdar več v ris na sveti večer. Prikazni, ki sem jih videl, so se tisto leto vse uresničile.

Smrtnikov kozolec je podrl vihar po svetem Jakobu, ko je bilo polno žita v njem. Razsajale so tudi koze; umrl je za njimi stari Lovrenček, pri

Smrtniku starejši sin, pri Primažu pa kar trije otroci. A Dolinška je v gozdu oplazila smreka, ki so jo sekali, da je kmalu nato izdihnil.

Hudo je bilo tisto leto. Gospod župnik so kar po večkrat v tednu prišli obhajati, ko so ljudje mrlji za kozami. Tudi dve svatbi smo imeli: omožili sta se Primažovo dekle in Smrtnikova dekla. Pri nas pa je prav koncem pasjih dni tresčilo v kozolec, ki je do tal pogorel. Hišo pa smo komaj rešili.

Skrivnostni tujec

V Spodnjih Praprečah je pred kakimi 70 leti stalo še Rihtarjevo domovanje nedaleč od Pozničevih. Kakor skoro vsi Praprečani je bil tudi Rihtar voznik, ki je vozaril s svojimi konji notri do Trsta, na drugi strani pa do Maribora. Voznikom se je prav dobro godilo;

zaslužek je bil dober, zato je ni bilo nič čudnega, če so bili ti vozniki večinoma vajeni dobrega življenja. Pa tudi posebno tankovestni niso bili, saj so celo ob postnih dneh jedli meso.

Tako je ta Rihtar privozaril s svojimi konji neki sveti večer domov.

Žena mu je prinesla običajno mrzlo postno jed, kuhano suhe sadje in fižol, a možak, ki je bil nekoliko vinjen, ukaže ženi, naj mu prinese pečenih krvavih klobas.

Kajpak se je žena temu uprta, Rihtar pa je odšel sam v čumnat, si narezal prekajene ga mesa in to večerjal.

Opolnoči so odšli vsi drugi v cerkev na Brdo, a on je sam ostal doma. Na mizi je gorela leščerba, gospodar pa se je vlegel na toplo peč in zaspal.

Iz spanja na topli peči je Rihtarja kmalu predramila trda hoja po hiši. Gospodar se dvigne, da vidi, kdo je neki prišel.

(Dalje na 8. strani)

John Strauss

881 E. 79th St.

RAndolph 5050

Fine mehke pijače — dober prigrizek
vedno na razpolagoVoščim vesele božične praznike in srečno
novo leto vsem prijateljem in znancem**Mrs. Frances
Krašovic**

LASTNICA GRDINOVE DVORANE

Tu dobite vedno vsakovrstne dvorane
za vse društvene prireditve, male ali
velike, za gostije, krstije, poročne
slavnosti, shode ali pa društvene seje.Postrežba dobra — Najemnina nizka
Se priporoča Slovincem in Hrvatom!Vsem prijateljem želim
prav vesele božične praznike in
srečno novo leto!

6025 St. Clair Ave.

Tel. HEnderson 8141

JOS. GORNIK

SLOVENSKI KROJAČ

670 E. 152d St.

Da ne boste mislili, da sem umrl, vam vsem
skupaj želim vesel Božič in srečno novo leto**F. F. LEGAN**

HARDWARE

711 E. 152d St

Želim vsem rojakom vesele božične praznike
in srečno novo leto**JOS. PISKUR**
SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

16801 Waterloo Rd.

Želim vsem vesele božične praznike in srečno
novo leto
SE PRIPOROČAM**FRANK MULLEC**SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

16811 Waterloo Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto

FRANK DACAR

SHOE REPAIRING

17308 Grovewood Ave.

Vesel Božič in srečno novo leto
vsem prijateljem in znancem**JOS. POZELNIK**

SLOVENSKO KEGLJIŠČE

6125 St. Clair Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto
vsem prijateljem in znancem**NICK PERENCEVICH**

SLOVENSKA BILJARDNICA

6119 St. Clair Ave.

CIGARE — CIGARETE — TOBAK
MEHKE PIJAČEŽelim Slovincem in Hrvatom vesele božične
praznike in srečno novo leto**FRANK MOČNIK**

SLOVENSKI KROJAČ

6911 St. Clair Ave.

Želim vsem rojakom vesele božične praznike
in srečno novo leto**JOHN PRISEL**

REAL ESTATE — FIRE INSURANCE

15908 Parkgrove Ave.

Želim vsem vesele božične praznike in
srečno novo leto**CHARLES SKEBE**

16301 Waterloo Rd. KEnmore 1358

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto
in se priporočam rojakom za nakup
vseh hišnih potrebščin.

MRS. LOUIS KNAUS & SON

3916 St. Clair Ave.

želi vsem prijateljem in znancem
vesele božične praznike
in
srečno novo leto

BLISS RD. BARBER SHOP

PRVOVRSTNA BRIVNICA
DELIKATESE — CANDY — ICE CREAM
MEHKE PIJAČE — SOLSKE POTREBSČINE
FRANK MANCE, lastnik

923 E. 222d St. Kenmore 3281
Euclid, O.

Vesele božične praznike vsem odjemalcem!

**MIKE PLUT
MEHKE PIJAČE**

3611 E. 81st St.

Želi vsem rojakom vesele božične praznike in
zadovoljno novo leto

PETER WINTAR

1169 E. 72d St.

SLAŠČIČARNA

DOBRA POSTREŽBA

Vesel Božič in srečno novo leto želim vsem

JOS. PODBORSEK

1167 E. 76th St.

SHOE REPAIRING

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto
vsem svojim odjemalcem, in se jim priporočam

LOUIS LANCHMAN

SLOVENSKA MLEKARNA

1083 E. 68th St. Florida 7136-J

Želi vsem svojim odjemalcem vesele božične
praznike in srečno novo leto

CHARLES LESJAKSLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

15708 Saranac Rd.

Se priporoča za praznike in želi vsem vesele
božične praznike in srečno novo leto

VICTOR BERNOTSLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

16001 Holmes Ave.

Voščim vsem rojakom vesele božične praznike
in srečno novo leto

FRANK BUCARSLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

15506 Holmes Ave.

Vesele božične praznike in srečno novo leto
vsem odjemalcem

JOHN KNIFIC

17701 Grovewood Ave.

GROCERIJA — SLAŠČIČARNA
ŠOLSKE POTREBSČINE

Vesele božične praznike in srečno novo leto
želim vsem skupaj

Zgodba Mošnikovega deda

(Nadaljevanje iz 7 strani)

Ob slabem svitu leščerbe je videl čudnega tujca, ki je bil zavil v siv plašč in tako suh ter grozen, da je Rihtarja pr vsem telasu streslo.

Skrivnostni tujec je brez vsake besede sedel na klop k topli peči in zdaj pa zdaj pogledal Rihtarja na peči. Kolikorkrat ga je pogledal, tem bolj strahoten je postajal njegov strogi suhi obraz.

Čprav je bil Rihtar na topli peči, ga je zaradi strahu vedno huje spreletaval mraz. Želel si je na vso moč, da bi se domači že skoro vrnili iz cerkve.

Ko se je z Brda začelo ubrano pritrkavanje, kar je bile znamenje, da je minila polnočnica in da se vračajo ljudje vsak na svoj dom, je tujec pri peči vstal, se okrenil proti vratom in komaj slišno izpregovoril: "Posti se zapovedane post ne dni."

Po teh besedah je izginil, ne da bi bilo čuti kako stopinjo ali odpiranje hišnih vrat.

Rihtar ni potem dolgo živel; kar hirati je začel in pomladi, preden je drevje ozelenelo, je umrl.

O siroti Matičku.

Na desni plati Lukovice, komaj dober četrt ure v stran, je precej visok grič, na njem pa starodavna gradiška cerkva svete Marjete. Ob vznožju grička na južnovzhodni plati je vas Gradiše.

Poprejšnje čase, ko so naši predniki še bolj pasli živino, so imeli vsi gruntarji pastirje.

Tako je pri bogatem Capudru bil za pastirja Matiček.

Ta Matiček je bil velika sirota. Komaj 15 let mu je bilo, ko mu je umrla mati, a oče je že prej zapustil solzno dolino. Njegovi starši so bili veliki siromaki, niso imeli svoje hiše, ampak so gostovali. Tako je ostal ubogi Matiček sam, čiste sam.

Ko je pasel živino, je dostikrat močil svoj kruhek s solzami in vzdihoval:

"Ljubi Bog, zakaj sem tako sam na tej božji zemlji!"

Nekega svetega večera se je podal Matiček okrog ene ure k počitku na svojo borno posteljo v hlev k svoji živini. Preden je zaspal, je vzdihnil:

"Ljubi Jezus, ki si se rodil na ta večer, pomagaj mi!"

Ko je zaspal, je imel čudne sanje. Kakor po navadi je pasel živino, krave in ovčice ter jedel svoj kruh. Kar pride k njemu prijazen gospod in ga povabi, naj grez njim.

Matiček mu je sledil pa sta prišla k gradiški cerkvi, kjer sta zavila v gozd. Pri debeli bukvi pa se ta gospod ustavi in reče Matičku:

"Ker si siromak, a pošten, ti povem, da je tukaj zakopan zaklad. Svoje čase je stal tu grad; sedaj se vidi le še nekaj kamenja."

Ko se je Matiček zjutraj prebudil, je razmišljal o teh sanjah, pa si je rekel: "Sanje so le sanje, a drugega nič."

Minilo je za tem več dni, ko se Matičku sanje ponovile. Tisti gospod se mu je znova prikazal in mu rekel:

"Zakaj me nočeš ubogati, da bi bil srečen?"

Sedaj pa ni več premišljeval, vzela je kramp in lopato, pa odšel kopat na isto mesto.

Bližnji kmet Štefe se mu je smejal in govoril:

"Pri moji kokoši, Matiček, ali si prišel kopat zaklad, in kar podnevi?"

Matiček ni dolgo kopal, pa je prišel do male železne skrinjice; razbil jo je in iz nje so se vsuli rumeni cekini.

Matiček ni več služil, kupil si je kmetijo, se kmalu oženil in postal vzoren gospodar.

Prevoz nesreče

(Pripovedka)

Zamolklo so šumeli valovi de-roče reke po ozki dolinici, ki se na zapadni strani odpira v prostrano ravnino. Od tam se je oglašalo slovesno zvonjenje, pri fari je pritrkavalo k polnočnici.

Brodnik je imel obilo posla: ves božični večer je prevažal domačine, bivajoče na vzhodnem bregu po hribih, ki so pripadali fari, katere sedež je bil na desni strani. Prihajali so z gorečimi baklami, skupina za skupino, v glasnih pogovorih in smejanju.

Po končanem prevažanju je brodnik zarinil čoln k bregu ter ga privezal za vrbo, na kar je odšel v koč, nekaj korakov od struge. Komaj se je nekoliko ogrel ob zakurjeni peči, ga je iznenadilo močno trkanje na vrata.

"Kdo je?" je zarežal nad pozornim prišlecem.

"Vozit!" se mu je odzvala žena s hripavim glasom.

"Pozna si, pozna," je hitel zgovoren možiček, krevljajoč izkoče. "Kdor zamudi polnočnico, tega zadene tisto leto nesreča, tako pripovedujejo izkušeni možje."

"Zame ni nikdar prepozno vselej pridem ob pravem času," ga je trpko zavrnila. "Prž od veži čoln, nikar ne odlašaj!"

"Baklo moram prižgati."

"Čemu? Voznje si menda vajen, ne bova se potopila."

Brodnik jo je poslušal, odvezal je čoln, ki se je zazibal kakor pod težkim bremenom, čim je vstopila pozna žena. To mu je vzbudilo pozornost, začel jo je skrivoma ogledovati.

"Kdo si, neznanka?" jo je vprašal po kratkem molku.

"Reci mi rajši—znanka," je poudarila zadnjo besedo. "Vsakdo se me boji in me vsi dobro poznajo..."

(Nadaljevanje na 5. strani Part III.)

Jos. Modic

SLOVENSKA GROCERIJA

Voščim vesele božične praznike in srečno
novo leto vsem svojim odjemalcem

Zahvaljujem se za preteklo naklonjenost
in se priporočam še za bodoče

Naročila dovažam tudi na dom

1033 E. 62d St.

Randolph 7386

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim
vsem mojim obiskovalcem in prijateljem!

SLOVENSKO-HRVATSKA BRIVNICA

GEORGE KOVAČIĆ

lastnik

Se priporoča za obilen obisk v bodoče

6214 St. Clair Ave.

Grdina Bros.

Trgovina s

ŽELEZNINO, BARVAMI, RAZNIM
OLJEM, VARNIŠEM

807 E. 222d St. Euclid, O.

Tel. Kenmore 3583

Se priporoča za nakup raznih hišnih
potrebščin

Želi vsem vesele božične praznike in
srečno novo leto

Slapnik BratjePRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA
TRGOVINA S CVETLICAMI
V CLEVELANDU

Se priporoča cenjenemu občinstvu za
obila naročila cvetlic za praznike. V
zalogi imamo vsak čas najfinejše sveže
cvetlice vsake vrste, kot tudi vsako-
vrstne umetne cvetlice.

Prodajamo tudi cvetlice v posodah
Postrežba s cveticami pri pogrebih,
porokah in drugih prilikah je prve
vrste, in naše cene so vedno najnižje.

Se uljudno priporočamo in želimo
vsem vesele božične praznike
in srečno novo leto

6113 St. Clair Ave.

Tel. Henderson 1126

St. Clair Tire Shop

A. LUBNIEWSKI, lastnik

Vulkaniziranje in zanesljivo popravljanje
avtomobilskih koles

Prodajamo tudi stara in nova

AVTOMOBILSKA KOLESA
DOBRO OLJE IN GAZOLIN

Zastopnik za Tiger Foot, Fisk in
Ajax Tires

Želimo vsem vesele božične praznike!
Zdravo in srečno novo leto!

6915 St. Clair Ave. ENdicott 9578

Dr. Jos. A. Neuberger

Telefoni: Urad: Henderson 2667

Stanovanje: Glenville 2311

Uradne ure: 9:30 do 11:30 dopoldne
2 do 3, 7 to 8 popoldne in zvečer

Želi vsem cenjenim Slovencem in
Slovenkam vesele božične praznike
in srečno novo leto

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVISEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 211.

Part III.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, DECEMBER 23rd, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI

Merry Christmas

SKRIVNOST DRUŽINE

F. S. FINŽGAR:

Kaj bo za večerjo,
Jožefa skrbi.
A Marija ga potrošta:
Saj večerje treba ni.

Bethlehem šumi. Od vseh vetrov ga polnijo množice popotnikov: jež in peš. Avgustovi pisarji praskajo, pišejo, popisujejo. Gneča pred oblastnim dvorcem gradi cesto. Z visokih kamel kličejo trgovci iz daljnih dalj: "Pozdravljeno rodno mesto!"

In srečujejo se oni iz Aleksandrije z onimi iz Mezopotamije. Po zdravju in družini, po kupčiji in blagu se sprašujejo. Prenosišča in gostišča se polnijo. Vse vre, vse kliče, vse plačuje in trosi. Imajo, ki na svetovnem trgu pletejo, vozlaajo, vežejo in režejo niti trgovine. In da bi prišli samo zaradi Avgustovega povelja? Kaj še! Za blago in profit barantajo, zaroče sklepajo: Rahelo Jakobu in Abrahamu Saro. Tako kaže gospodarna misel.

Bethlehem šumi. Mrak lega; trdni pisarji zvijejo pergamente in papirose. Trume legajo za mize in segajo po čašah. Krog mesta plapolajo ogenjčki, krog katerih leže gonjači kamel in si pripovedujejo prerokbe: "O mladiki iz Jesetove korenine, o Njem, ki ne be sodil po videzu, ampak bo sodil po pravici revne in se bo pogajal za krotke."

"Tedaj bo prebival volk pri jagnjetu, leopard bo ležal pri kozličku; tele in lev in ovca bodo skupaj hodili in majhen deček jih bo gonil..."

V ta večer sta prišla Onadva: tesar z osličkom na povodcu in Devica-Zena iz Nazareta.

Bethlehem šumi. Onadva trkata, prosita. Od vrat do vrat. Gneča ju ne vidi. Vsak ima zase in s sabo toliko koristnih skrbi. Odplove ju ljudska reka v predmestje. Tam so batarji, pastirji. Lovijo rimske denarje, sami leže pred kočami, da prenočujejo tužce. Vsak zase, vsak sebi.

Mimo zadnje kočice gresta Onadva in še mimo ognjev, mimo tistih, kjer si hlapci in sužnji pripovedujejo prerokbe o Cvetlici iz Joestove korenine. In sedaj sta na betlehemskih gmajnah. Z neba hrepene zvezde s tihim sojem za njima. Razjokala bi se. Nad možem, ki se mu trese roka od skrbi in se mu glava sklanja na prsi. Nad Devico-Zeno, ki se, vtopljenava vase, smehlja in prisluška drobnemu kladivcu; pod srcem utripnje, rahlo, a se vendar čuje do zvezd, da trepetajo in se

na gosto utrinjajo na pot, koder se spotika trudni osliček. In zdajci—kar trije utrinki hkrati se zabliškajo. Hribec zažari. Mož dvigne glavo in se krene vanjo. V njej je hlev. Z nepopisno ljubeznijo pomaga mož ženi z oslička. Samoten vlek vstane iz kota, zamrši in jih pozdravi po svoje. Mož pospravlja po hlevu, zbira zjedli sena in slame, pogrinja borno

potno torbico: "Kaj bo za večerjo?" ga skrbi.

"Saj večerje treba ni," ga tolaži Devica. "Naša jed je, da spolnimo voljo Očetovo."

Mož zadrzne popotno torbo in se sključi k ogenjčku; nad suhljadjo mirno gori plamenček, izpod nje žare oči oglja. Vlek in osliček se ne ganeta, pajek pod stropom se je razko-račil v mreži in le gleda, gle-

da. Niti ogenj se ne upa prasketati. Pusti okleščki gore kakor olje v svetiljki: tiho in svetlo. Mož v snu ponavlja besede Devici: "Naša jed je, da spolnimo besede Očetove..."

Tedaj se odpre nebo. Zvezde vztrepetajo in od groze prebledo. Rimska cesta se razkolje in iz nje se usujejo trume duhov, ki zarajajo nad gričkom. Luč ognja vtone v svetlobi nebes.

sveto občestvo prevzame vse: nihče sebi in zase ne živi: Mož za vse, Devica-Zena za vse, Dete za vse, pastirji in kralji—ne zase. Zanj, in po Njem za vse, za sveto, božje občestvo...

Sveta noč svetega občestva...

Bethlehem pa šumi. Vse se gnete, vse se peha, vse hiti, vse skrbi—in vse sebi, vse zase. V zgnetenosti občestva—nobenega občestva. Avgust zase, krčmar zase, pisar zase in Jakob in Abraham in Izmael—zase. Ne Očetova—naša volja bodi. Volja sle, volja koristi, volja močnih, volja svete sebičnosti. Zemlja, samo zemlja—nič nebes... Pastirji in hlapci in dekle pa gredo od votline in z njimi hodijo nebesa. Prerokbe si ponavljajo:

"Njegovo ime bo Emanuel—Bog z nami."

In tako se je izpolnilo: "V prilikah bom odprl svoja usta in drugače, nego v prilikah, jim ne bo govoril."

Spregovorila je sveta noč v priliki in razočela skrivnost družine. Čemu Jožef Mariji, čemu Marija Jožefu, čemu oba Detetu? Za sveto občestvo. Družina je sveto, temeljno občestvo človeštva. Toda ona ne vzklije iz gole sle, ne požene iz koristnosti, ne utrdi se v sveti sebičnosti. Ona je preudovito dobra, največje socialno dobro. Ona je zmaga občestvene misli nad vsako mislijo, ki poganja iz sebe le za sebe. Ona je triumf skupnosti, ona je izraz enotnosti volje — v najgorji strasti ukročene.

Čemu mož ženi? Čemu žena možu? Zgolj zaradi sebične, sladkobridke sle? Zaradi nje, ki danes vriska, jutri joče? Danes omamlja, jutri grenko trezni? Ki danes družji, jutri trga na dvoje? Ki danes občestvo snuje, da ga jutri truje?

Kakšna je volja Očetova?

Prilika z betlehemske gmajne odgovarja: Družina je skrivnost svetega občestva. Je ognjišče, na katerem zgorava sebični jaz, in s katerega greje ljubezen, vsa polna žrtev. Jožef za Marijo, Marija za Jožefa, oba za Dete. Za Dete boričnost v hlevu, za Dete darovi kraljev, za Dete beg skozi puščavo, za Dete delo in borba za kruh: Dete pa vsemu vesoljnemu človeštvu, svetemu občestvu.

Počesčena skrivnost družine, razodeta na betlehemske gmajni.

Pismo očetu

Ivan Zorman

Veš, marsikaj drugače je sedaj, čeprav ni dolgo, kar si šel od nas; drugačni so ljudje, drugačen kraj, drugačen je današnjih dni ukaz.

Kitajski zid deželo obkoljuje, ne morejo več bratje, sestre k nam. Rod pionirjev truden omaguje, ko k delu kliče narodni naš hram.

Čez noč je vstal med nami mladi rod—vse bolj ponosno predse zre kot mi; podjeten, drzen zre v prihodnje dni, kot plaz s planine sam si dela pot.

Da bi Ti videl zdaj slovenskega dekleta! Kot vrtnica ameriška žareča, in kot slovenski rožmarin dehteča: v obeh svetov lepoto je odeta.

To, oče, je vprašanje vseh vprašanj: Li znali bomo mladce pridobiti, tako jih znali nase prikleniti, da bodo rod ljubili, verovali vanj?

Ne vem, če bral boš, oče, kar Ti piše sin. A hotel spet sem s Tabo pokramljati, sem hotel čuvstvom svojim duška dati v uteho sebi, Tebi v blag spomin.

Še mnogo zvestih src živi med nami. Le z omahljivci je tak velik križ. Brezbriznost topa jih slepi in mami, da le za praznik jim zavest vzbudiš.

A škoda, da Te ni pri nas takrat, ko rodoljubi v Narodnem smo domu zbrani, ko s pesmijo je v duši vsak bogat in v duhu spet na rodni je poljani.

Tedaj izplahne v nič vsa skrb in dvom, tedaj več nismo novih časov plen, tedaj je veličasten tempelj Dom, od zvokov radostnih ves razsvetljen.

Nedavno spet sem zrl v obličje domovini, in kot nekoč ob Tebi, zrl na griče zlate, strmel s planin na polja pisana v dolini in vedi, oče, marsikdaj se spomnil nate...

Kako bo z nami? Živeli bomo še do poznih dni, če dom slovenski bomo vsi slavili, če bomo pesem, jezik svoj častili, vrline stare v nove vlivali moči.

posteljico. Nabere še suhljadi, poklekne h kupčku, kreše, da lete iskre in mrmra:

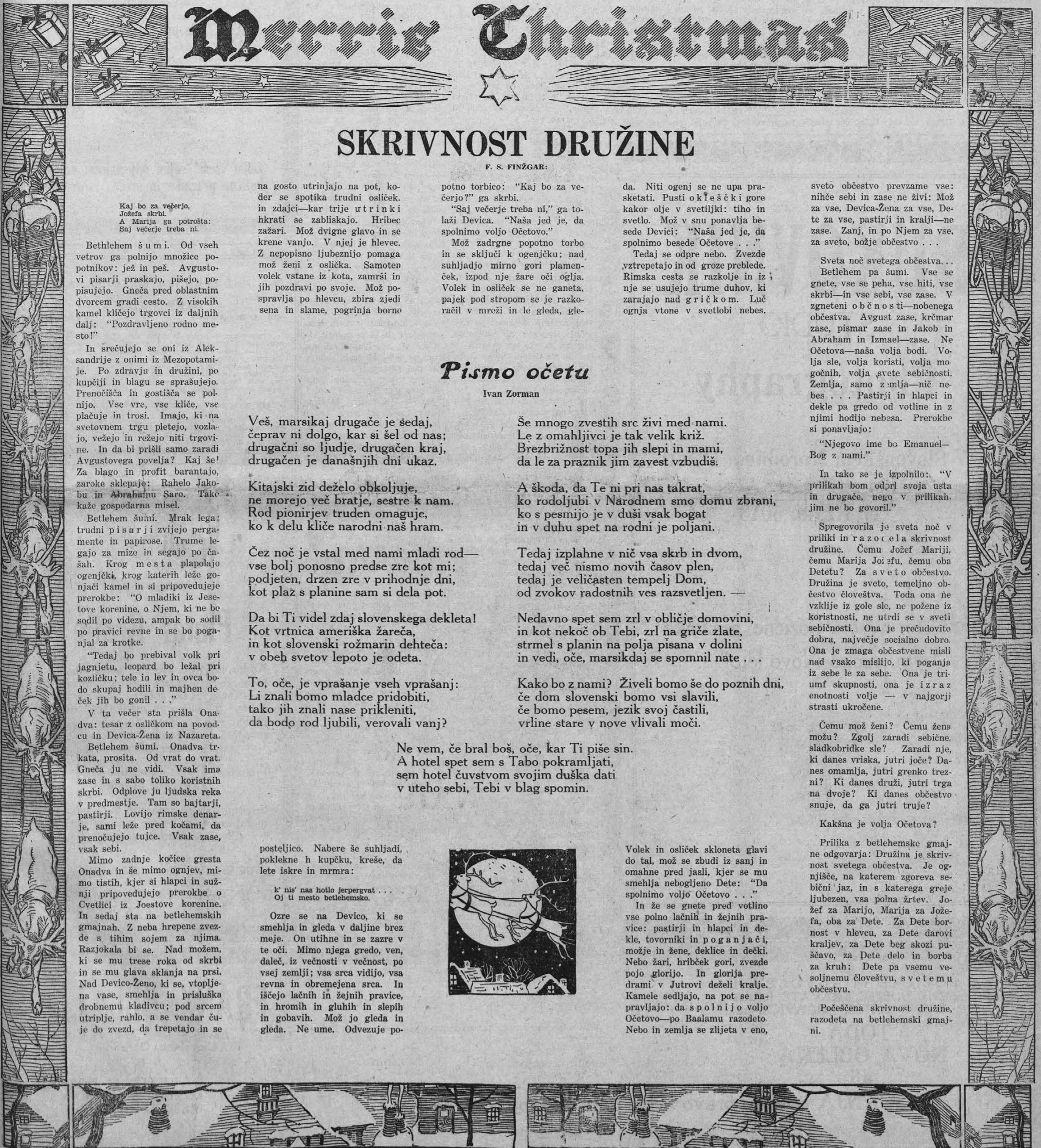
k' nis' nas hotlo jerpergvat...
Oj ti mesto betlehemsko.

Ozre se na Devico, ki se smehlja in gleda v daljine brez meje. On utihne in se zazre v te oči. Mimo njega gredo, ven, daleč, iz večnosti v večnost, po vsej zemlji; vsa srca vidijo, vsa revna in obremejena srca. In iščejo lačnih in žejnih pravice, in hromih in gluhih in slepih in gobavih. Mož jo gleda in gleda. Ne ume. Odvezuje po-

Vlek in osliček skloneta glavi do tal, mož se zbudi iz sanj in omahne pred jasli, kjer se mu smehlja neboljeno Dete: "Da spolnimo voljo Očetovo..."

In že se gnete pred votlino vse polno lačnih in žejnih pravice: pastirji in hlapci in dekle, tovarniki in poganjači, možje in žene, deklice in dečki. Nebo žari, hribček gori, zvezde pojo glorio. In glorio predrami v Jutrovi deželi kralje. Kamele sedljajo, na pot se napravljajo: da spolnijo voljo Očetovo—po Baalamu razodeto. Nebo in zemlja se zlijeta v eno,

Korajža pa taka...

(Jaka)

Bilo je leta 1909. Naš polk, ki je ležal vse poletje, tje do pozne jeseni ob laški meji, je prišel pozno v jeseni v Ljubljano, v prezimovališče. Že dlje časa nisem bil doma in tudi za tiste božične praznike nisem mislil iti, ker sem imel v Ljubljani vsepolno prijateljev. Pa me je dan pred svetim večerom nekaj prijelo, pa sem kar v naglici povedal stotniku, da bi šel rad domov na kolino.

Dobil sem dopust, kompanijski krojač mi je zlikal obleko na državne stroške, stopil sem k bratu Jožetu po par "kovačev," da se bom lahko med domačimi fanti postavil, in ob osmih zvečer sem bil že na vlaku proti Rakeku.

Vlak pride na Rakek nekaj

po enajsti uri in na postaji ne bo nobenega, da bi me peljal v dobro uro oddaljeno domačo vasičo Begunje. Treba jo bo udariti peš. Tako sem premišljal in gledal, če bi ugrl na vlaku kak poznan obraz, da bi jo skupaj praskala v temni noči domov. Toda nobenega znanca nisem videl.

Pa sveti večer je. Ravno nekako o polnoči jo bom mahal po zmrzlem snegu... Da bi bil vsaj domov pisal, da pridem. Prišel bi bil brat Matija s kakšnim arabcem pome, ali bi bil pa vsaj poslal slavno Kržičevo kočijo s šimelni naproti. Ampak kar je, je. Nazaj ne grem, če se tudi borovniški most podere.

Četrť čez enajst jo prisopi-

ha "gemišter" na Rakek. Nihče drugi ni izstopil z vlaka, samo moja čestita oseba je počastila slavno rakovsko postajo. Pozdravil zaspanega postajenačelnika in ko sem korakal skozi postajo, sem dregnil parkrat s tistim "rožičem," ki bi imel služiti za sabljo, ob steno, da je par delavcev, ki sta se grela ob gorki peči, žvedavo dvignilo glavo in radovedno sta zijala v čvrstega, mladega vojaka, ki je imel čepico po strani, pa modro se je držal: kaj boste vi...

Stopil sem k Domicelu v gostilno, držeč se dobrega nauka mojega dragega očeta, ki ni šel nikdar iz Rakeka domov, da se ne bi spotoma oglasil pri Domicelu.

V gostilni sem bil edini gost. Sedel sem k peči, pa sem ga stisnil dva firkelčka dalmatinca, ki te pogreje, da greš lahko v najhujši zimi golorok vrh

Triglava.

V rakovskem zvoniku je bila ura polnoči, ko sem stopil iz gostilne in jo mahnil proti Begunjam. Kmalu sem bil iz vasi in sem prišel do mitnice. Od tam pelje steza čez "čisto stran" naravnost v Begunje, deželna cesta pa napravi velik ovinek čez Cerknico. Postal sem za trenutek in premišljal, ali jo bi udaril po bližnjici, ali bi šel po cesti. Skoro tri četrt ure si prihranim, če grem po stezi! Ampak noč je, ne sicer preveč temna, a noč je pa le. In pa noč ima svojo moč—pa še sveti večer je povrh! Ura pa že čez polnoč. Pa strahovi...

Eh, kaj, saj sem vojak, pa bi se bal? Kar po bližnjici jo bom mahnil. Se bom vsaj lahko bahal doma, da sem šel o polnoči in čisto sam čez "čisto stran," pa da me še malo ni bilo strah.

Pa zavijem gori nad cesto proti rakovski kapelici.

"Čista stran" je položna reber nizkega griča, ki se vleče vse doli do cerkniškega polja. "Čista stran" se imenuje zato, ker je popolnoma gola gmajna. Sem in tam raste kak brinjev grm, sicer je pa sama pusta trava, katero poleti obirajo rakovske krave.

Prav tukaj se je vršila ljuta in krvava bitka med Francozi in Avstrijci. Stari očanci so pripovedovali, da je takrat tekla kri v potokih, da bi gnala mlinske kamne tri... Na tisoče hrabrih vojakov je dalo tukaj življenje za domovino, oziroma za svojega cesarja. V spomin na tisto bitko so postavili tam kapelico, ki stoji tam menda še danes. Na vsaki strani kapelice stoji po ena lipa, dva ogromna drevesa, čestitljiva in nagubana od starosti.

In pri tej kapelici da straši, pravijo ljudje. Duše vojakov, ki so tukaj padli, hodijo nazaj in zdihujejo tam okrog kapelice...

Bolj ko sem poskusil misliti na vsakojake stvari, bolj so mi hodili na misel strahovi. Čeprav vojak, pa sem vseeno stisnil čepico trdno na čelo, da mi je lasje ne vzdignejo in sem se ognil kapelice v precej velikem ovinku. Ko sem prišel vstric kapelice, sem samo malo poškilil na stran, če bom morda ugledal kakega ranjkega Francoza brez glave, ki prevrača kozolce po strehi kapelice.

Videl nisem nič, ampak vseeno se mi je zdelo, da leze po mojem hrbtu pet milijonov mravljincev in da prvi nosi zastavo. Pa vroče mi je postalo, da sem moral odpeti vojaški plašč. Ampak dobro vem, da tista vročina ni bila od dalmatinca, ki sem ga spil pri Domicelu na Rakeku!

Še nikdar v življenju nisem delal tako dolgih korakov. Če bi me bil takrat videl moj stotnik, bi me bil gotovo pohvalil, ker znam tako dobro marsirati. Kmalu sem pustil kapelico in čisto stran za seboj. Malo sem se oddahnil, malo pa ne, kajti pred menoj je bil še kos poti, katero še danes ne hodi rad vsakdo ponoči in marsikdo vem, da bi ne šel po tisti poti sam o polnoči za vso Menišijo.

Toda meni ni kazalo drugega, kot naprej. Prišel sem do takozvane Kamne gorice in bil kmalu na ozki poti med ogradami. Bahato grmičje raste

ob obeh straneh poti tako, da se te skoro dotika z obeh strani, ko korakaš po poti.

Tukaj mi je zopet živo stopilo pred oči vse tisto pripovedovanje, ki sem ga slišal od ljudi o teh krajih. Nekaj je bilo resničnega, precej pa izmišljenega. Tod je vodila namreč pred mnogimi leti edina pot iz Menišije na Rakek. To je bilo še poprej, predno so napravili lepo cesto, ki pelje čez Cerknico, kakor sem gori omenil. Tukaj je prava samota, skoro uro hoda ni nobene hiše naokoli. Najbližji je še konjedec, ki ima svojo "vilo" na bližnjem griču.

Tod so torej frohtarili naši očetje in dedi deske in tramove na postajo Rakek, ali pa naravnost v Trst. Vračali so se tod sejmarji s polnimi žepi denarja, glasni in korajžni, s praznimi verigami čez ramo. In tukaj so dobili potepuhi lepo priliko, da so čakali na voznike in sejmarje in jim vzeli denar. Nekaj takih žrtev je izgubilo tukaj svoje življenje, in še danes stoji tam božjamartra, ki pričča, da so roparji tukaj nekoga pobili do smrti.

Pripovedovali so mi moj oče, da je imel begunjski Hren navado, kadar se je zakasnil s konji na Rakeku, da je pogнал konje proti domu, sam je zavil pa v velikem ovinku čez gmajno. Hren je bil namreč premožen možak in je imel vedno denar pri sebi. Vedel je tudi, da so ga že večkrat tam v tistih ogradah čakali, da bi ga oropali. In velikokrat, je pripovedoval sam Hren, je slišal, ko se je nahajal gori nad gmajno, da so se konji med tistimi ogradami ustavili, potem pa šli zopet naprej. Ustavili so jih roparji, ki so pa pustili konje pri miru, ko so videli, da jim je Hren zopet odnesel zdravo kožo.

Tudi tukaj da straši. Nazaj se hodijo martrat duše tistih roparjev, ki so tukaj morili nedolžne ljudi in ki ne morejo dobiti pokoja na onem svetu. Pa tudi duše tistih, ki so storili naglo in neprevideno smrt tukaj, hodijo nazaj...

Kakor rečeno, raste ob obeh straneh tako gosto grmičje, da moreš samo naprej ali pa nazaj. Naj bi se kdo skril in čakal nate, pa stopi za teboj, ko ga preideš, eden ti pa stopi nasproti, pa si pomagaj, če moreš. Prav, kakor poje tista pesem: "Naprej ne vem, nazaj ne smem..."

Poskusil sem misliti, kako bo lušno jutri pri Cencovih, ko bomo sedeli za pečjo in se pogovarjali z domačimi dekleti. Pa na vas bom šel s fanti, pa bomo eno rekli pred Čopčo hišo, da se bo razlegalo gori do Dobeča in da bo jeknilo od Špičastega stražišča... Poskusil sem zapeti: "Ni lepšega soldata, kot jeger-kanonir..." pa čez ustnice ni dihnila nobena beseda.

"Pa te menda ni strah, Jaka?" sem si delal korajžo. "Oh, kakšen vojak pa si! Ti boš pa stal na vahti, ti, kje na samotnem kraju! Sleva si, Jaka, pa ne vojak!"

Ampak vse tako prijateljsko prigovarjanje ni nič pomagalo. Lasje so kar sami od sebe stopili v "doplerajen," da sem moral kar naprej kapo tlačiti doli na ušesa. Če se je zapoznel listič z grma zdrznil, pa sem že

(Dalia na 5. strani)

Joseph Stampfel

6129 St. Clair Ave.

MODNA TRGOVINA

za

Slovence in Hrvate

Se priporočam!

Želim vsem svojim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

SLOVENSKA KNJIGARNA

JOSIP GRDINA

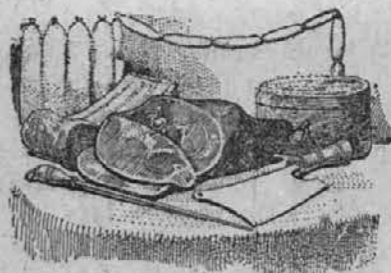
6121 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio.

Priporočam svojo bogato zalogo vseh vrst knjig kot povestnih, zgodovinskih, nabožnih in drugih iz vseh knjigarn stare domovine. Velika zaloga vseh vrst molitvenikov z bolj velikim tiskom, na izbiro. V zalogi imam zgodbe sv. pisma, krasno in trpežno vezano, kakoršno se ne dobi v nobeni knjigarni v Ameriki. Velika zaloga raznovrstnih slik, kipov, križev, rožnih vencov ter vse vrste devocionalij. Za vse prilike kakor za sv. misijon, sv. birno, prvo sv. objajilo, itd.

EDINA SLOVENSKA TRGOVINA TE VRSTE V AMERIKI

Sem pooblaščen zastopnik Družbe sv. Mohorja v Celju in obenem zastopnik Ave Maria in St. Francis Magazine.

Pintar Bratje

Kadar hočete najboljše sveže ali suho meso, tedaj se boste gotovo spomnili, da pri Pintar bratih dobite ravno to, kar si želite. Se priporočamo za praznike v obilen poset. Sveže in suho svinjsko meso, fina teletina, perutnina in vse druge dobrote.

Imamo v zalogi tudi najfinejše, domače kislo zelje in repo!

Se priporočamo rojakom za obilen obisk in želimo vsem vesele božične praznike in srečno Novo leto!

6706 St. Clair Ave. 6305 Glass Ave.

Tel. ENdicott 0871 Tel. FLorida 7504-J

BUKOVNIK

STUDIO

Photography

V Slovenskem Narodnem Domu

6405 St. Clair Ave.

Tel. HEnd, 5013

Voščim vesele božične praznike in srečno Novo leto!

ZA BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE DOBITE KRAVATE, ROKAVICE, ŽEPNE ROBCE, NOGAVICE, itd.,

TODA NOVA OBLEKA

ali

SUKNJA pokaže pravo sliko vaše zunanje obleke.

FRANK BELAJ,

6205 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

OGLEJTE SI NAŠE IZLOŽBENO OKNO V MESECU DECEMBRU

Po 25 letih v staro domovino

(Mrs. Louis Strnad)

sem, ki se glasi:

Le sem, le sem, ti moj kristjan, sem si povabljen vsaki dan, noter v to faro Presersko, na ljubo goro žalostno.

Kjer smo se dost'krat skupaj zbral', na božjo pot smo se podal', gor' na goro Marijo častit', je Bog nam dal srečno tja pri'.

V tej cerkvi je grozno lepo, se sveti zlato in srebro; v tabernaklju je spravljen' sv. Rešnjje Telo, bodi nam gnadjivo in milostno

Marija, zato smo k Tebi prišli, za milost Te prosimo vsi.

Mi smo pa vzeli slovo od Tebe in Tvojega Sinu, ko bomo držali v rokah luč, pridi Marija nam na pomoč!

Srce mi pravi: Preljuba Rakitniška planina! Mislim, da se nisem še za vedno poslovila od tebe in tvojih košatih smrek, med katerimi mi srce najsrečnejše bije. Najbolj srečna sem bila, ko sem mogla okinčati in popraviti grob moji dragi, ljubi mamici. Kupila sem spomenik, za katerega so zložili njeni dragi otroci: Pepca, Marjanca in Francelj. Pozabili nismo še na nje, čeravno počivajo v grobu

že 36 let. Ta spominek bo živo spominjal, da tam daleč v tujini še živijo njeni ljubljene otroci in mnogo sv. maš se je bralo za drago mamico.

Ne smemo pozabiti tudi na škulovo družino v Zdenski vasi, kamor je prišel sin Lojze in porahljal gomilo svoji dragi mamici in ljubljenu očetu, ki že počivata 18 let v hladni zemlji.

Tako so nam potekali dnevi in kmalu smo morali misliti na povratek nazaj v Ameriko. Težka je bila ločitev od lepih slovenskih krajev, od ljubljene domačih, od številnih prijateljev, posebno pa od mojega ljubega očeta, ki so že 83 let stari. Težka je bila ločitev: Z Bogom, oče! Z Bogom, ljuba hči, otrok moj. Solze so zalile naše oči. Ločili smo se, mogoče za vedno?

In zdaj, o Božiču, bi bila zopet rada doma v Rakitni pri svojem očetu, da bi jih pod pazduho peljala k polnočnici, da bi slišali še enkrat lepo božično petje: Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje...

Vesel in srečen Božič vsem prijateljem in znancem. Tebi pa, Ameriška Domovina, pa želim mnogo uspeha v letu 1930. Ta list je najbolj priljubljen med Slovenci v Ameriki in v stari domovini.

Ciganka okradla trgovca

(John Intihar)

Bilo je meseca julija, leta 1895. Bil sem v službi pri trgovcu z mešanim blagom. Imel je, kakor taki trgovci v starem kraju, kramo in špecerijo. Ta dan je bil trgovec silno zaposlen pri delavcih na travniku, zato je mene samega pustil v trgovini, ker sem se že dovolj razumel na vso stvar.

Ta dan je bilo slučajno veliko odjemalcev. Okrog 11. ure, ko ravno ni bilo nikogar v trgovini, stopita notri dve ciganki. Bile sta oblečeni prav kakor kakšni cesarjevi hčerki—vse v svilu in okraskih. Vprašam ju, česa želita, pa mi povesta, da bi radi nekaj ogerskih krajcarjev.

Povem jima, da jaz ne poznam ogerskih krajcarjev, naka mi hitro rečeta, naj jima samo pokažem denar, pa da bosta sami izbrale iz njega vse take krajcarje. Jaz sem bil takrat star 15 let, zato sem jima takoj odprl predal, ciganki sta pa takoj posegli z rokami med denar in mi kazale: "Vidiš, to in to je ogerski krajcar."

V predalu je bilo tisti čas med drugim drobižem, tudi kakih 15 srebrnih goldinarjev. Ciganki sta odbrali krajcarje, ž njimi so pa izginili tudi srebrni goldinarji. To sem pa šele opazil, ko sta ciganki odšli.

Kaj sem hotel? Za njima ni kazalo iti, ker sta bili že čez deveto goro. Kaj bo rekel gospodar, ko pride domov? In v predalu je bilo ostalo samo nekaj drobiža. Če bo zdajle stopil gospodar v trgovino, pa mi bo slaba pela. Toda k sreči je prišel trgovec domov šele zvečer, jaz sem bil pa tisto popoldne še toliko stržil, da je bilo zvečer vseeno nekaj za pokazati. Trgovec ni rekel nič, še pohvalil me je, da sem toliko stržil. Jaz mu pa tudi nisem nič omenil o tistih 15 goldinarjih, ker sem se bal.

Od tistega časa je minilo že 34 let, pa dotični trgovec še danes ne ve, da so ga bile ciganke okradle pod mojim nadzorstvom. To se je bilo zgodilo v Pudubu pri Ložu pri Franjo Vilharju.

Če dotični trgovec to bere in če zahteva škodo povrnjeno, mu rad pošljem en ameriški kvoder (toliko bi danes zneslo), če mi on povrne poštnino, in če bi hotel Mr. Jakšič na North American Trust banki ta kvoder poslati.

Pozdrav vsem bralcem Ameriške Domovine in jim želim vesel Božič!

Božične misli

Prišel je lep božični praznik, katerega smo tako težko pričakovali in katerega vsak obhaja z nekim tajinstvenim veseljem. Vsakemu ameriškemu Slovincu se je gotovo vtisnil ta praznik v srce še iz stare domovine, še iz otroških let.

Še vedno nam brni po ušesih pesem božičnih zvonov in lepe pesmi, ki smo jih slišali v domači cerkvi: Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.

Veseli smo se lepih jasec v kotu, pastirkov in živinice, ki bila razstavljena po zelenem mahu. Matere so pospravljale po hišah, pekile potice—vse je bilo v prazničnem pričakovanju, da pohiti k polnočnici...

Pozdravljena nam bodi, naša mila rojstna domovina, pozdravljeni spomini blaženih, otroških let!

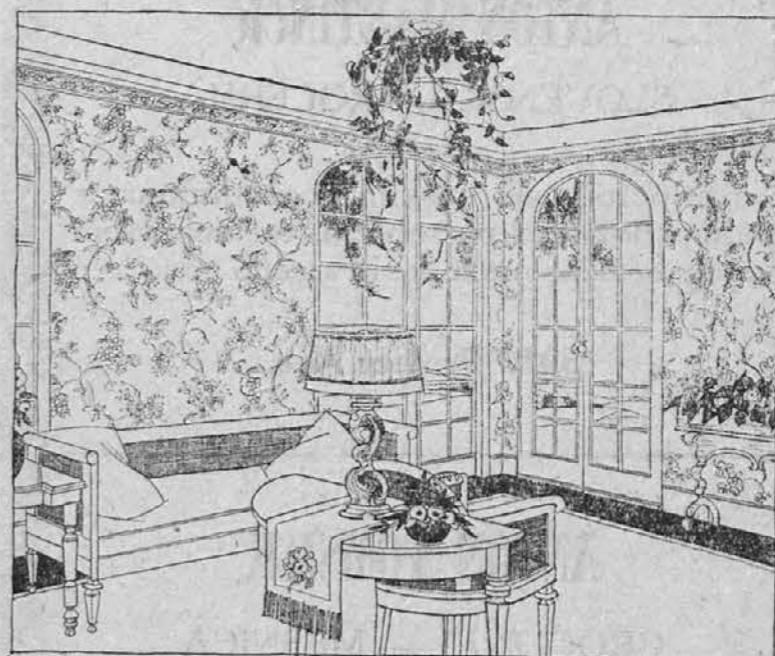
Tudi našemu narodu v domovini je zavladal mir, edinstvo in bratstvo. In mi, ameriški Slovenci pozdravljamo te naše brate v domovini, ki so dospeli do končnega sporazuma, v katerem je spas in bodočnost. Saj je blagor naših bratov v domovini tudi nam, tostran morja, pri srcu, saj čutimo ž njimi, kot bi bili mi sami tam pri njih.

Pozdravljen troimeni narod ene krvi, enega duha, enega cilja: za svečjo, za mogočno Jugoslavijo!

Tudi mi Slovenci v Ameriki smo letošnje leto napredovali, namreč Ameriška Domovina, naš priljubljeni list, je postal dnevnik. Vsak je ta korak pozdravil z veseljem.

Pojdimo vsi skupaj na delo, da pomagamo listu z novimi naročniki. Meni jih je že par obljubilo, da se naroče z novim letom. Na ta način bomo pomagali sebi in listu. Čim več naročnikov bo list imel, lažje bo izhajal, več dobre tvariine nam bo donasal.

Želim vsem rojakov vesele praznike. Anton Osovnik.

Jack Boncha

6105 St. Clair Ave.

BARVANJE IN PAPIRANJE SOB

Točno delo in zmerne cene

ZELIMO VSEM ROJAKOM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

Frank Butala

6410 St. Clair Ave.

Dobro poznana slovenska trgovina s fino in trpežno OBUTVIJO za vso družino

Priporoča se rojakom za nakup vedno najboljših čevljev, sliperjev in roberjev

Vsem Slovincem želim prav vesele božične praznike in srečno Novo leto!

Rogel & Laušin,

MODNA TRGOVINA

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU

6407 St. Clair Ave.

Krasna božična darila za može, fante, dečke!

SRAJCE
KRAVATE
ZAPESTNI GUMBI
KRAVATNE IGLE
ROBCI, ROKAVICE

LEPI MUFFLERS
OVRATNIKI
PASOVI
KOPALNI PLAŠČI
(BATH ROBES)

LUMBERJACKS
SPORTNE SUKNJE
JOPIČI
PAJAMAS
NOGAVICE

Vesel Božič in srečno Novo leto 1930

ANTON MARTINČIČ

SLOVENSKA GROCERIJA

Se priporoča slovenskim gospodinjam za nakup božičnih potrebščin, ter želi vsem vesele božične praznike in srečno novo leto

5919 Prosser Ave.

ANTON TOMSICK

GROCERIJA — MESNICA
CONFECTIONERY

731 E. 185th St.

Se priporočam za praznike in želim vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto

FRANK ZUPANČIČ

RESTAVRANT

3859 Superior Ave.

Fina domača kuhinja in izvrstna postrežba

Vsem prijateljem in znancem želim vesele božične praznike in srečno novo leto

MRS. MARY TRAMPUSH

GROCERY & MEAT MARKET

4110 St. Clair Ave.

HEnderson 6806

Try our meats and groceries for holydays!

To all our customers a very merry Christmas and a happy New year

RAPHAEL CEBRON

PRVOVRSTNA MESNICA

4030 St. Clair Ave.

Vsake vrste prekajeno, suho meso, klobase in šunke, kot tudi najboljše sveže meso

Vesele božične praznike in srečno novo leto

RUDOLPH CERKVENIK

TRGOVINA Z OBLEKO IN
TRPEŽNIM OBUVALOM

3600 E. 81st St.

Želim vsem cenjenim rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto

LOUIS SAFRAN

RESTAVRANT

CANDY — CIGARE — MEHKE PIJACE

1001 E. 62d St. HEnderson 1894-J

Vošćim vsem vesel Božič in srečno novo leto

Božič pod snegom v gorah

(Frank Kovačič)

Kdor se je že nahajal ob nevihti v visokih gorah, ta ve, kaj vse mora človek prestati v takem položaju. Ako je pa moral kdo ostati vsled nevihte po več dni v gorah, ne bo tisti tega gotovo nikdar pozabil. Brez dvoma pa so vojaki v svetovni vojni prestali hude preizkušnje, o kakoršnih bi človek mislil, da jih ne more nihče preživeti in ostati živ. Mnogi taki dogodki so skoro nevrjetni, pa so vendarle resnični.

Kot bivši vojak pokojne Avstrije, imam tudi jaz nekaj takih bridkih doživljajev za seboj, katere sem se namenil, da jih napišem v božični izdaji Ameriške Domovine.

Bilo je meseca junija, leta 1916. Avstrijska ofenziva proti Italiji se je bila izjalovila radi živahnosti Rusov v Galiciji, ali bolje rečeno, na Ogrskem, kamor so bili Rusi prodrli.

Naš pešpolk, št. 17, je dobil ukaz, da se umakne nazaj izpred Asiago v visoke gore in da zasede važne gorske prelaze. Večer pred umikom bi bili morali zajurišati, po izjavah višjih častnikov, od treh strani, nedostopno goro Monte Mellto. Toda napad je bil preklican, za kar se nam je precj "ustreglo."

Štirje polki Bosancev so bili potolčeni na vnožju te gore, pa je niso mogli zavzeti. Potem so častniki mislili, da jo bodo zavzeli Kranjski Janezi. Pa je niso, ker smo dobili ukaz za umik, kakor rečeno.

Umik je bil povsem miren, le nekaj mož straže je ostalo v postojankah, ostali smo se pa neopazeno umaknili nazaj v visoke gore.

Po dvanajsturni naporni poti smo priplezali na vrh gore Monte Chiesa, kjer smo potem ostali celih 15 mesecev. Ko smo dospeli tje nismo našli tam drugega kot kamenje, brinje in večni sneg. Izmučeni od naporne poti, premočeni od dežja do kože, lačni in žejni, smo posedli po snegu v namenu, da se odpočijemo.

Prišla je noč. Kje bomo nočoj prenočili—v boju ali na straži? Ali bomo morda kar tukaj v snegu zmrznili—smo se vpraševali. Nikdar v življenju, ne prej, ne poslej, me ni tako strahovito tresel mrz, kot dotično noč. In to je bilo na 25. junija! Nabrali smo nekaj brinjevih korenin in zakurili ogenj. Pa ni izdalo nič. Po eni strani te je peklo, in se je palila obleka, po drugi strani so bili pa udje popolnoma otrpneli od mrza. Taka je bila moja prva noč v visokih gorah.

Po preteku nekaj dni pa smo se privadili rezkemu gorskemu zraku in smo se začeli pripravljati, da odbijemo slučajne in morebitne sovražnikove napade...

Pridne roke Kranjskih Janezov, in stroga povelja častnikov, je pripomoglo, da je bil Monte Chiesa v par mesecih ves preluknjan. Postavili smo si zasilna stanovanja, čeprav so bila bolj podobna levjim brlogom kot pa človeškim bivališčem. Poleg skalnate stene smo nanosili kamenja, pa je bila hiša gotova. Ker nismo imeli malte, smo polagali med kamenje mah, da je bolj držalo skupaj.

Meseca oktobra smo dobili nov sneg, dasi je bilo še starega dovolj in si povega nihče želel ni. Melo je skoro vsak dan vse tje do decembra meseca. V decembru pa je nastal takozvani snežni metež, ki je trajal po več dni. Burja je tulila, kot bi se tisoč razjarjenih psov trgalo po zraku. Gorje mu, kogar je taka snežna nevihta zalotila na prostem! Dohod iz zaledja je bil ustavljen za več dni. Manjkalo nam je kurjave, pitne vode, živeža. Le streliva smo imeli še dovolj—pa kdo bi mislil na boj v takem vremenu!

Obupavali smo in se spraševali, kakšen bo konec. Blížali

so se božični prazniki, a brez veselja za nas. Par dni pred Božičem pa se je snežna vihra še povečala tako, da smo bili prisiljeni ostati v svojih bivališčih. Odmetavali smo sneg samo še izpred naših stanovanj. Snežni vihar pa je divjal brez usmiljenja in burja je pela svoj strašno pesem.

Trudili smo se, da bi sproti odmetali toliko snega, da bi vsaj naša stanovanja ne zamelo, pa bilo je vse zaman. Vihar nas je premagal, opustili smo vse nadaljno odmetavanje snega, zlezli v svoje barake in čakali, kdaj bo vihar ponehal. Sneg je kmalu zadelal vhod v barako in kmalu so nas začeli opominjati naši želodci, da naj se tudi nanje spomnimo s kakim grizljajem. Toda kje ga vzeti? Jaz sem se spomnil, da imam še nekje par čebul in pa par koščkov česna, pa sem planil po njih.

Kljub vsem težavam, naporem delu in boju, pa je vojak vedno poln humorja. Celo kadar smo gledali smrti v oči, se ni manjkalo šalivcev med nami. Tako mi svetuje prijatelj Lampret iz Zatične:

"France, kar misli, da je čebula meso, česen pa kruh, pa boš imel imenitno večerjo."

Sneg je že segal visoko nad barako—bili smo živi pokopani. Ogenj v baraki je napolnjeval naša pljuča s smradljivim dimom, zato me vpraša prijatelj Kveder, doma iz Senčurja na Gorenjskem, če imam kako svečo. Pa se oglasi vojak Zrinšek:

"France, če imaš svečo, jo hrani za zadnjo uro. Vsakemu kristjanu se spodobi, da izdihne svoje življenje ob goreči sveči."

"Mogoče bo pa ta sveča, ki jo bom zdaj prižgal, svetila zadnjo uro mojega življenja," odgovorim jaz.

"Strahopetec!" se oglasi tovariš ključavničar, doma iz Gorenjskega. "Kaj zdihuješ! Se tako ga bomo žehtali, da se bo kar kresalo, saj ni še vseh dni konec."

"Ni jih še ni, pa kmalu jih bo," se oglasi Lampret. Ni pa še izrekel teh besed, ko zunaj strašno zagrmí in preko nas se vsuje snežni plaz v dolino. Prvi hip nismo vedeli, ali se tudi mi peljemo s plazom, ali še stojimo na mestu. V tem je pa že začela streha nad nami pokati, ker ni mogla zdržati ogromne teže. Krive brinjeve podpore so se začele podajati in končno so vse popustile. In da nismo imeli za počesne opore nekkih vodovodnih cevi, pa bi nas bila takrat streha vse podsula pod seboj.

Seveda smo bili vsi preplašeni, in šele ko smo videli, da imamo še vsi cele ude, smo se nekoliko pomirili. Pa ni bilo dolgo tako. Naenkrat se zasliši votlo bobnenje, kot bi se podi-

ral svet in čez našo kočo drvi zopet silen plaz v dolino. Sreča naša je bila, da je bila naša baraka tesno ob skalnati steni, da je zdrčal plaz čez nas.

Kaj se bo z nami zgodilo? smo se vpraševali.

"Na potu v večnost smo," se oglasi Sušnik, ki je bil pred vojno za mlinarja pri Majdiču v Kranju.

"Pamet, pamet," se oglasi dobrovoljček klepar. "Kaj se boste menili o smrti. Rajše preračunajmo, koliko bo vode iz tega snega, kadar se stopi."

"Nikar si ne belimo glave, koliko bo vode iz tega snega, ker je ne boš nikdar videl," rečem jaz.

"Oh, ko bi se le vsa ta voda izpremenila v žganje, to bi bilo prijetno. Nič bi me ne brigalo, če bi trajala vojna do konca sveta."

"Rajši svojo kosmato vest izprašuj," ga pokaram. "Ali nič ne premisliš, da se lahko vsak čas preseliš pred večnega Sodnika?"

"Nak, umreti pa še nočem," mi odvrne. "Rad bi ga še poprej nekaj predihal."

Sedeli smo na tleh in premišljevali svojo žalostno usodo. V baraki so se nahajale nosilnice za ranjence, pa sem legel nanje, rekoč:

"Ko nas bodo odkopali, bodo mene prvega nesli na pokopališče, ker sem se že sam pripravil na to."

Streha se je vedno bolj poniževala in grozila, da nas vsak čas stisne k tlom. Radi bi bili zadremali, pa smo se bali, da bi zaspali za večno. Nobene rešitve od nikoder. Storit bo treba žalostno smrt—za domovino!

Kar se oglasi tovariš Kveder in pravi: "Fantje, zamanj pričakujemo rešitve. Moramo se rešiti sami. Poskusimo odpreti vrata, morda se bo dalo priti ven."

Odpri smo vrata, toda pred seboj nismo videli drugega kot sneg, ki ga je vihar nanesel visoko nad kočjo. Toda mi smo trdno sklenili, da pridemo na prosto, zato smo pripravili naše stvari po kotih in začeli kidati sneg izpred vrat v kočjo, ker ven ga nismo mogli. Ko smo ga že precej odkidali, sta me dvignila dva tovariša na rame in pričel sem riniti z dva metra dolgo palico kvišku skozi sneg, v nadi, da prodrem skozi. In res se je, v naše veliko veselje, po kratkem bezanju pokazala dnevna svetloba.

S palico sem razrnil sneg na vse strani, potem sem pa zlezal skozi napravljeno luknjo na prosto. Kako prijetno mi je bilo pri sreči, ko sem po 36 urah zopet ugledal beli dan in dihal sveži zrak! Nevihta je bila ponehala, solnce se je prijazno smehljalo in solnčni žarki so se odbijali od kristalnega snega. Na drugem hribu sem videl naše vojake, da so tudi že prilezli

(Dalje na 6. strani).

JOHN KLAUS

SLOVENSKA GROCERIJA in CANDY

Sprejemamo tudi naročila za barvanje hiš in papiranje sob. Ob vsakem času vam damo točno, domačo postrežbo, s katero boste zadovoljni

Vsem prijateljem in znancem voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto

641 E. 185th St.

Tel. KEnmore 3125

FRANK AŽMAN

SLOVENSKA MESNICA

Se uljudno priporočam za praznike in želim vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto

6501 St. Clair Ave.

Tel. ENdicott 4365

KAROL MRAMOR

SLOVENSKA GROCERIJA

Se uljudno priporoča slovenskim gospodinjam ter želi vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto

1140 E. 67th St.

LUDWIG METLIKA

SLOVENSKA GROCERIJA

Se uljudno priporoča slovenskim gospodinjam za obitek nakup ob praznikih kot tudi vsak drugi čas

Želim vesele božične praznike in srečno novo leto

1151 Addison Rd.

Tel. HEnderson 9289

JOHN BRADAČ

SLOVENSKA PEKARIJA

Želi vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto

6413 St. Clair Ave., v Slov. Nar. Domu

JOS. GLAVAN

SLOVENSKA MLEKARNA

1166 E. 60th St. Tel. FLorida 5472-M

Se zahvaljujem odjemalcem za naklonjenost in se priporočam še za naprej

Želim vesele božične praznike in srečno novo leto

STEVE'S BARBER SHOP

Corner Glass Ave. in Norwood Rd.

Fino striženje las. Moški in ženske ter otroci dobijo pri nas fino postrežbo.

Vesele praznike in srečno novo leto

John Gornik

TRGOVINA Z OBLEKO
ZA MOŠKE IN DEČKE

6217 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Če boste k praznikom potrebovali kaj obleke, zglasite se pri meni. Za dobro postrežbo, dobro blago in nizko ceno vam jamčim.

Svoji k svojim! — Držite se tega gesla!

Prav vesele in zadovoljne božične praznike želim vsem mojim odjemalcem, tako tudi srečno in uspešno Novo leto.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želi vsem svojim delničarjem, vlagateljem in prijateljem

SLOVENSKA HRANILNICA

THE INTERNATIONAL SAVINGS & LOAN CO.

6235 St. Clair Ave.
Podružnica: 819 E. 185th St.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem

E. GOLOB

6314 St. Clair Ave.

Izvrstna domača postrežba
Lastnik čiste restavracije, kjer je vedno

SVEŽA HRANA

JOHN SPEH

SLOVENSKA GROCERIJA

1102 E. 63d St.

HEnderson 7341

Se priporočam za nakup grocerijskega blaga za praznike

Želim vsem svojim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

JOHN PAULICH

SLOVENSKI STAVBENIK

1075 E. 67th St. HEnderson 7882-J

Kadar nameravate zidati ali popravljati hišo, se obrnite do mene

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem rojakom

MARTIN ANTONČIČ

DOMAČA KUHINJA

Vse mehke pijače na razpolago!

Se priporočam in voščim vesele praznike ter srečno novo leto

3332 St. Clair Ave.

 FRED JAZBEC,

Slovenska GROCERIJA IN MESNICA

Se uljudno priporoča za praznike slovenskim gospodinjam za obila naročila vsega, **KAR JE NAJBOLJŠE ZA JESTI!**

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem prijateljem in odjemalcem

1561 E. 49th St.

ANTON HLABSE

SLAŠČIČARNA

6810 St. Clair Ave.

Tobak, cigarete, candy, in kar ne vidite, pa vprašajte.

Vesel Božič, srečno novo leto

KORAJŽA PA TAKA . . .

(Nadaljevanje iz 2. strani)

misli, da me je kdo udaril po glavi.

Da bi le tisto božjematro prešel, potem bo pa že boljše, sem si mislil. Saj pravzaprav mrtvih se ne bojim, ampak če pride kak živ hudič s kakim pripravnim kolom nasproti in mi reče: "Kam pa, prijatelj?"

Ampak, naj se zgodi, kar se hoče, jaz grem naprej, rečem korajžno in stisnem zobe skupaj. Iz nožnice pa potegnem tisto ognjilo, katerega mi je zapovedal cesar nositi, pa ga krepko stisnem v pesti. Dveh se ne bojim, si mislim, če pridejo pa trije, pa tudi ne bodo jutri klobas jedli doma. Če se mi pa prikaže kaka pošast z odprtim žrelom, iz katerega bo bruhal ogenj, mu bom pa vrgel to-le kresilo v gobec in jo bom ocvrl proti Begunjam, da bo še sv. Elija izgubil vso veljavo s svojim ognjenim vozom in s svojimi iskrimi vranici.

Trdo stopam, kot bi defilirala pred samim n a d v o j v o d o in kmalu sem bil vstric božjemartre. Ne pogledam na desno, ne na levo, samo naprej sem gledal, pa trdno držal tiste pol sablje v roki. Z levo roko sem držal figo, kar je baje velik pripomoček v takih slučajih. Bil sem že par korakov od križa, ko zaslišim: oh-oh! Več nisem utegnil slišati, ker sem že imel ta čas kapo v roki in sem jo že kresal po kamenju, da me je bilo res veselje videti. Pot, ki bi jo navaden človek napravil v dobri pol uri, sem napravil jaz v osmih minutah. Ustavil sem se šele pred domačo hišo. Ampak takrat sem pa dobil korajžo: zavriskal sem, da so se koj oglašili vsi psi po vasi, potem pa moško potrkal na okno.

Oče so prišli odpret vrata in so vsi začudeni pozdravili:

"Pa kaj si sam prišel?" so me vprašali.

"Čisto sam, oče."

"Pa si šel skozi Cerkev?"

"A kaj še. Čez 'Čisto stran' sem šel."

"Joj, čez 'čisto stran?' Pa te ni bilo strah?"

"Ej, bežite no, kaj bo vojaka strah. Ali vidite to-le sabljico? Tje v vamp mu jo zarinem, če bi me kdo ustavil. V strahove pa tako ali tako ne verjamem. Oh, mene—pa strah!"

"Pa si ga vseeno tič," so rekli oče.

Razume se, da nisem nikomur povedal, kako zelo se mi je mudilo zadnji kos poti. Pa tudi nikoli več nisem šel po tisti poti ponoči in sam . . .

SVETI VEČER

Tema kot v grobu, v oknih zima, v sobi pri peči toplo. Z ognjišča se sveti, starki se kima, dekleta mehki lan predejo.

Vrti se, vrti kolovrat moj! Glej, saj advent minul bo takoj, blizu, prav blizu je sveti večer!

Lepo je dekletu prestiti, lepo, za žalostnih zimskih noči, v srcu prepričana trdno, da delo zastoj njeno ni.

Fant prišel po pridno bo ženo, porekel: Dekle, pojdi z menoj! Za ženo mi boš poročeno, jaz pa bom zvesti mož tvoj.

Jaz mož tvoj, ti moja žena, podaj mi roko, dekle zalo!—Dekle je prej predla predena, zdaj šije srajce za balo.

Vrti se, vrti kolovrat moj! Oj, saj advent preide takoj, in pred vratmi je sveti večer!

Prevoz nesreče

(Nadaljevanje z 8. strani Part II.)

"Odkod si in kam si namenjena?" je stopil bliže prednjo,

a je strahoma odskočil, videč njeno grdo obličje s krvavimi potezami. Na rami je nosila nabrušeno sekuro, čije držalo je oklepala z dolgimi koščenimi prsti.

"Kamor pridem, sem doma," ji je zagrgalo v odgovor.

"Pa čemu ti je sekira?" je sitnaril radoveden starec.

"Nocoj jo bom potrebovala."

Brodnik se je prestrašil, meneč, da ima pred sabo preoblečenega razbojnika, ki ga bo zdaj udaril po glavi. Z vso silo se je uprl ob vesto in rinil čoln k bregu.

"Povej mi, kako se imenuješ?" je zahteval, preden je izstopila.

"Pravijo mi Nesreča," je odgovorila, stopivša na suho. "Vedno sem zaposlena, niti svetega večera ne praznujem . . ." To izrekši je izginila v gosti temi.

Kakor pošast se je plazila, pretvorjena v črno senco, proti vasi s farno cerkvijo, kjer se je ustavila za zidom vaške gostilne. Takrat je minilo cerkveno opravilo, ljudje so odhajali: nekaj jih je odšlo domov, drugi pa so se zatekli v gostilno, čakati jutranjo mašo. Ti so bili večinoma mladi ljudje iz oddaljenih vasi, fantje in dekleta, ki so se pričeli kratkočasiti. Tukaj so našli nekateri svoje prijatelje, drugi pa so naleteli na sovražnike, nad katerimi se je bilo treba znositi in ohladiti jezo.

Postaven fant je sedel za mizo k brhkemu dekletu ter ji je začel govoriti na srce.

"Kdo ti je dovolil?" ga je pričel mladenič z osornim pogledom.

"Mar bom tebe vprašal?" se mu je postavil po robu.

"Tine, midva bova poravnala star račun," je fant iskal prepira.

"Z mezincem se te ne bojim, še obresti boš dobil povrh." Tine je razjarjen pograbil liter ter mu je nameril.

"Tine, nikar!" so dekleta tretjale.

Fant, ki je zanetil prepir, je namignil tovarišem, ki so mu dali z očesom znamenje, da so pripravljeni za boj. Nekdo je zamahnil po luči, na kar se je razvnel pretep. Dekleta so cvilila in krčmar se je skliceval na svetost božičnega večera; vse to pa ni pomirilo razdraženih petelinov, ki so se obdelovali s pestmi in z vsem, kar jim je prišlo pod roko.

Tineta je doseglo mnogo udarcev, končno pa si je priboril zmago. Razgnal je številne nasprotnike, ki so se zunaj pred gostilno pripravljali na nov napad. Tedaj je stopila izza vogla črna senca in pošepnila razjarjenemu pritlikavcu nekaj na uho.

"V veži je sekira . . ." se je spomnil in istem hipu. "Živ ne pojde nocoj iz gostilne."

Pritlikavec je planil v vežo za vrata, kjer je ležala sekira, ki jo je zavihel nad Tinetom, stopivšim iz sobe. Zadel ga je na senca—Tine je bolešno kriknil, padel na tla in kmalu nato izdihnil.

Drugi dan so peljali čez reko mrliča, mlado žrtev fantovske podivjanosti. Brodnik je z grozo pripovedoval spremljevalcem, kako je vozil odurno staro, ki se je imenovala Nesreča.

BOŽIČNA DARILA ZA PRAZNIKE

se dobe tudi v slaščičarni

MARY KUSHLAN

V SLOV. NAR. DOMU

6415 St. Clair Ave.

Telefon: ENdicott 9566

POSEBNOSTI ZA PRAZNIKE:

Božični zavitek čokoladnih bonbončkov, 5 funtov samo za \$1.89. Tudi cigare, cigarete v božičnih zavitekih po posebnih cenah. Velika izbira božičnih razvednic in kart, tudi okraske, srebrne vrvice (icicles) ter lučke za božična drevesca. Se prav vljudno priporočam za obilno obisk.

Lausin Motor Sales

6225 ST. CLAIR AVE.
(v Gornikovem poslopju)

Mi prodajamo poznane, fine

DURANT avtomobile

Primeroma nizka cena za tako izvrsten avtomobil

Pri nas imamo tudi vedno rabljene avtomobile, katere garantiramo

Vsem Slovencem in Hrvatom želimo vesele božične praznike in srečno novo leto

ANTON BAŠČA

1016 E. 61st St.

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim prijateljem in znancem

JOHN GREBENC

1126 E. 61st St.

Mehke pijače — šolske potrebščine — cigare — cigarete — candy — sladoled

Se priporočam

Vesele božične praznike in srečno novo leto

LOUIS J. PRINCE

1209 Norwood Rd.

Tel. ENdicott 1315

SLOVENSKA GROCERIJA

Se priporočam rojakom in jim želim vesele božične praznike in srečno novo leto

ANTON NOVAK

SLOVENSKA PEKARIJA

6218 St. Clair Ave.

Se priporočam rojakom za nakup najboljšega peciva, ter jim želim vesele božične praznike in srečno novo leto

JOHN ZULICH

18115 Neff Rd.

KENmore 4221

Vsem cenjenim znancem in prijateljem (in vsem Ljubljancanom) voščim vesele božične praznike in srečno novo leto 1930

ST. CLAIR BRAND MALT SIRUP

Ah, kako je dobro! Tako govorijo vsi!

Sodi, lončena posoda, steklenice in tudi sladkor, češplje, rozine, fige in različna žita dobite po zmerni ceni. Ravnokar smo dobili brinjeve jagode iz starega kraja. Imamo veliko zalogo vsakovrstnih sodov. Predno greste drugam, pridite k nam in mi vam bomo gotovo najboljše postregli!

Voščimo vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem Slovencem in Hrvatom!

ST. CLAIR HOME SUPPLY

Mi govornimo slovensko
6116 St. Clair Ave.
Telefon: ENdicott 2432
Tudi razvažamo naročila

MIKE ZEVNIK

SLOVENSKA UNIJSKA PEKARIJA

4504 St. Clair Ave.

Zeli vsem svojim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

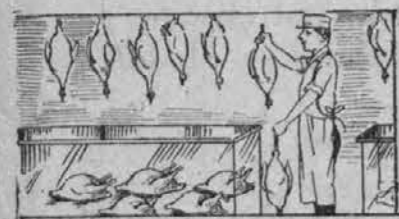
Anton Anžlovar

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

za žene in dekleta, za može in fante

Želim vsem prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto

6202 St. Clair Ave.

Charles Levec

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

6614 St. Clair Ave.

Vošćim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem svojim odjemalcem in se jim priporočam za fino grocerijo, vsake vrste suhega in svežega mesa in najboljšje perutnine

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

JOS ŽELE

& SONS

SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD

6502 St. Clair Ave. 452 E. 152d St.
ENdicott 0583 KEnmore 3118

CLEVELAND :: COLLINWOOD

Matt Arko

3852 St. Clair Ave.
Tel. GRanger 4680-J

SLOVENSKA MESNICA

Domače prekajene šunke, plečeta in klobase, želodce ter drugo meso
Vošćim vesele božične praznike in srečno novo leto

Jennette Lunch

OKUSNA, domače prirejena jedila ob vsakem času. Vabljeni so tudi oni, ki prihajajo v Cleveland iz drugih krajev.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem prijateljem

6009 St. Clair Ave.

Božič vrhu Triglava

Zima v visokih gorah je bila ljudem dolgo časa nekaj so vraznega, nekaj, česar se je človek bal. Kako pa naj bi bilo tudi drugače, saj je na primer naš Triglav veljal pred dobrimi stoletji za goro, na katero se tudi poleti ne da priti. Zato ni čudno, da na hojo na Triglav pozimi niso niti mislili.

Nastopili pa so pogumni in za lepoto zimske narave navdušeni možje in nam odkrili ves čar visokogorske zimske pokrajine. Tako je dobil tudi naš ponosni Triglav moža, ki se je povzpel na njegovo teme v debeli zimi, za božič. Bil je te tržaški turist dr. Julij Kugy, sin slovenske matere in nemškega očeta.

Kugy je to hojo na Triglav krasno popisal. Zato bomo prislunhili njegovi besedi in pomaloma z njim za božič na Triglav.

"Vozili smo se vso noč," tako pripoveduje Kugy, "v Mojstrani sta čakala Andrej in Jožef Komac, in ob štirih zjutraj prvega božičnega dne smo odšli s kolodvora. Sneg je bil zelo debel, a od vznožja do vrha Triglava zmrzel. Konec Krme smo si navezali dereze, se hitro vzpenjali po škripajočem snegu in smo stali že ob 11. uri pri Koči Marije Terezije. Bila je popolnoma s snegom pokrita, streha se je videla le na malo mestih. Zato niti misliti nismo mogli, da bi prišli v kočo. Primorani smo bili, iti na vrh in zopet doli v enem pohodu. Moj načrt je bil: Najkasneje do treh popoldne na vrhu, najkasneje ob petih zvečer zopet pri koči!

"Bil je čudovito čist dan, preko in preko oledenela gora se je dvigala pred nami kot iskrec se kristal. Na grebenu je bil sneg tako debel in strm, da je bil zakril vse varnostne naprave. Imel ni nikakih snežnih streh, bil je v resnici podoba noževe ostrine, zbite iz kot led trdega snega. Po njem smo se počasi in previdno pomikali proti Velikemu Triglavu. Ravnotežje smo držali z zapiceni-mi cepini. Okoli tretje uri popoldne smo stali na vrhu.

"Zimska krasota razgleda ta dan se ne da orisati, še danes se moram vprašati, ali sem takrat bedel in doživljal ali pa sem sanjal. Solnce se je pravkar počasi nagibalo proti zatonu. Od tja daleč vidnega morja pa do Dolomitov je žarel ves jug in ves zapad v žareče rdečih in zlatih barvah. Čim bolj se je nižalo, tem mogočnejše so se prelivale vedno nove, vedno bolj žareče barve. Nebo je pe-lo poslavljajočemu se solncu slavospev nikdar slutene krasote. Na vzhodu in na severu so se dvigale vse gore v žareče rumenih barvah, na doline so legale temnomodre sence. Nikoli ne bom videl več kaj enakega. Kajti ko so barve omedlele in smo odšli od kočice točno ob petih, je nastopila za bajnim dnevom bajno lepa mesečna noč. Zopet so zaškripale dereze; strma, v mesečini se blešče-ča pobočja so se spuščala kot zrcalo gladka v globine.

"Na Gornji Krmi smo našli na vzhodnem pobočju, planini nasproti, majhno odprto kočico, v kateri smo si privoščili eno uro nočnega počitka. Nato smo

prišli do drevesne meje in smo se počasi bližali dolini Spodnje Krme. Meseč je stal visoko in nam je svetil na poti. Na oledenih pobočjih obeh strani je užigal tisoč luči, ki so skakale sem in tja kot večje in se zopet pomikale v svečanih vrstah. Utrujeni, zaspali, razburjeni od tega, kar smo bili videli in doživeli, smo se večkrat ustavili in prislunhili z zadržanim dihom. Bilo je, kot da prihajajo skozi stene gorski duhovi z gorečimi baklami v pošastnih vrstah in bi pravkar slišali njih glas. Kmalu po polnoči smo prišli v Mojstrano."

Božič pod snegom v gorah

(Nadaljevanje iz 4. strani)

iz snega in v par urah je zavladalo splošno veselje na naši postojanki.

Pomagal sem ostalim tovarišem, da so zlezli na prosto, in potem šele smo videli v kakšni nevarnosti smo se poprej nahajali. Streha se je bila skoro do tal podala, podpore so bile zlomljene, in vodne cevi, ki so bile položene počez in držale streho, so bile vse skrivljene. Snega je bilo za več metrov nad streho.

V tem pridržici k nam dva vojaka-smučarja na drsalkah. V takem snegu je vsak prehod drugače nemogoč, kot na takih drsalkah. Vprašala sta nas, če imamo kaj mrtvih ali ranjenih. Ko smo jima povedali, da je vse živo in zdravo, sta nam ukazala, da moramo iti k nadporočniku. Ta je bil silno vesel, ke smo prišli k njemu živi in zdravi. Misli je že, da je samo on ostal pri življenju, vsi ostali pa da smo storili žalostno smrt pod snegom.

Prva naša skrb je bila sedaj, da bi dobili kaj pod zobe. Na potili smo se h kuhinji, katero smo doveli vso zameteno, le dimnik je štrlel kvišku iz snega. Spustili smo vrh v kuhinjo skozi dimnik in kuharja sta navezala kotel z jedjo na vrh in potegnili smo kvišku. Kako nam je šla jed v last takrat!

Ko smo se malo pokrepčali nam je ukazal nadporočnik, da smo napravili predore v sneg do naših barak in v strelskih jarkih. Kmalu je bila vsa naša postojanka v predorih, in čim več snega je padlo, tem trdnjši so bili predori in tem varnejši naši strelski jarki.

Praznovali smo božične praznike pod snegom. Počutili smo se varne in vse je bilo veselo. Ker smo si bili rešili svoje življenje v tistem viharju. Lahko rečem, da marsikateri bogataš nima tako veselih praznikov, kot smo jih imeli mi takrat, v sneženih zametih na Monte Chiesa.

Morda bo kdo rekel: vse opi suješ, sneg, zamete in viharje, o puški in o krogljah pa ne rečeš ničesar. Tem rečem samo to-le: Če me ne povozi avtomobil, če me ne ubije ulična železnica, če me ne popoka kaka zavratna bolezen, bom živel še natančno 67 let, 4 mesece in 12 dni. K temu prištem še mojo sedanjo starost, pa bom ravno sto let star. (Pa uganite, koliko sem danes star?) V tem času bo izdala Ameriška Domovina še marsikatero božično številko in jaz vam obljubljam, da bom za vsako izdajo nekaj napisal. tudi tisto, kako je priletela 28 cm granata in pokosila vse okrog mene, mene je pa pustila živeti.

Vsem čitateljem Ameriške Domovine, urednikom in vsemu osebju pri listu želim vesele božične praznike in srečno novo leto. Malokdo vošći v listu tiskarskemu osebju vesele praznike, zato jih pa jaz prav iz srca vošćim.

MODEL S-14

Latest-type receiver operating directly and entirely from electric light socket. Employs four Screen-Grid Tubes to assure tremendous amplification and marvelous tone. Extreme Sensitivity. Unusual Selectivity. Single-Dial Tuning Control. Super-Dynamic Speaker. All are included in this marvelous instrument. And the beautiful console is worthy of an honored place in any home.

Price, less tubes

\$129.00

Convenient terms

WHAT MORE appropriate gift to the family this Christmas than a Brunswick Radio? It's not only a seasonal gift, but a year 'round remembrance that entertains every day in the year.

Come in and let us play this great receiver for you Then you'll know why the folks at home will prefer this gift above all others

4 SCREEN-GRID TUBES

THE CHOICE OF A NATION
Brunswick

Frank Černe

CREDIT JEWELRY, RADIO AND MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave.

HEnderson 0465

MIKE PIKŠ

SLOVENSKA GROCERIJA

Vesele božične praznike in prav srečno novo leto želim vsem našim rojakom

1383 E. 53d St.

VINCENC GNIDICA

SLOVENSKI KROJAČ V NEWBURGU

Vam bo ob vsakem času pomeril obleko in jo izgotovil tako, da se lahko povsod postavite
Želi vam vsem prav vesele božične praznike in srečno novo leto

3598 E. 80th St.

FRANK KAPLA

Candy, cigare, cigarete, mehke pijače, šolske potrebščine, grocerija, sladoled

Vošćim vesele božične praznike in srečno novo leto in se priporočam vsem

1135 Addison Rd.

JOS. SORŠEK

MEHKE PIJAČE NA IZBERO

Se priporočam in želim vsem prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto

6032 Glass Ave.

ANTON ŽNIDARŠIČ

SLOVENSKA MLEKARIJA

Se priporoča rojakom in želi vsem srečen Božič in veselo novo leto

6302 Edna Ave.

HEnderson 7963

IGNAC OKORN

SLOVENSKI KROJAČ

980 E. 70th St.

Veseli Božič! Srečno novo leto!
SE PRIPOROČAM!

FRANK GREBENC

MEHKE PIJAČE
DOBRA POSTREŽBA

Vošćim vesele božične praznike in srečno novo leto

1297 E. 55th St.

FRANK BLAZNIK

RESTAVRANT

Domača jedila, izvrstna postrežba, zmerne cene.
Veseli Božič in srečno novo leto!

1336 E. 55th St.

LOUIS STERNAD

MEHKE PIJAČE

1315 E. 53d St.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem znancem in prijateljem

FRANK PERME

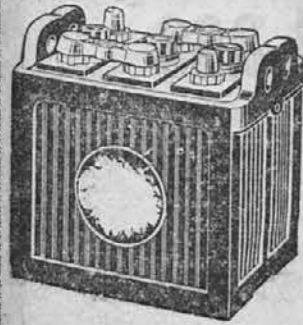
1133 Norwood Rd. Tel. FLorida 6149-R

Se priporočam rojakom za vsa stavbinska in mizarska dela in želim vesele božične praznike in srečno novo leto

VICTOR DROBNIC
SLOVENSKA GROCERIJA

1192 E. 61st St.
ENDicott 3075

Vesele božične praznike in srečno novo leto

BLAŽ HACE

1153 Norwood Rd.
Willard Battery Service

Vedno točna postrežba, zmerne cene... Voščim vesel Božič in srečno novo leto vsem! Se priporočam še zanaprej.
Tel. HEnderson 0796

WILLOW FARMS DAIRY

SLOVENSKA MLEKARIJA

L. Urbančič, lastnik

MLEKO — SIR — SMETANA

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, in se priporočam Slovencem in Hrvatom še zanaprej

1172 Norwood Rd. Tel FLorida 4312J

LOUIS CIMPERMAN

SLOVENSKA GROCERIJA

6128 Glass Ave.

Se priporočam za praznike

Vesel Božič, srečno novo leto

JOHN DEZMAN

KONFEKCIJSKA TRGOVINA

MEHKE PIJACE - TOBAK - CIGARE - SLADOLED

Vesel Božič in srečno novo leto

6301 Glass Ave.

DR. W. F. URANKAR

ZOBOZDRAVNIK

829 E. 185th St. Tel. KEnmore 2328

Uradne ure: Od 9 do 12, 1 do 5, 6 do 8
Vesele božične praznike in srečno novo leto

DR. ANTHONY SKUR, M. D.

želi vsem Slovanom vesele božične praznike in srečno novo leto

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem cenjenim odjemalcem in prijateljem

MARY KUSHLAN

SLADŠČICARNA V SLOV. NAR. DOMU

6415 St. Clair Ave.

Tel. ENdicott 9566

ANTON FILIPIČ

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

15929 Saranac Rd.

EDdy 3658-J

Vesel Božič in srečno novo leto

LOUIS PRHNE

SLOVENSKI KROJAČ

Čistim, barvam, likam in popravljam

OBLEKE

Vesel Božič in srečno novo leto

7801 Broadway. Tel. ACademy 1096

Spomini na mlada leta v domovini

(Helen Tomazič)

Božič, že sama ta beseda je tako lepa in pomenljiva, posebno ako pomislimo, od kod izvira ta beseda, in kaj se je zgodilo na božični večer pred nekako dva tisoč leti. Na ta večer se je rodil naš Odrešenik v borni štalici.

In ravno me, matere, lahko razumemo, kako je moralo pokati takrat Marijino srce, ki ni imela drugega prostora, kakor revne jaslice, kamor je položila svojega novorojenca. Ni imela lepe sobe, ne mehke blazine, kamor bi ga bila položila. Na slamo ga je morala položiti, med volička in kravco.

Tudi naši otroci imajo svoje veselje pred božičnimi prazniki. Vedno in vedno nas sprašujejo: "Mama, kedaj pa bo Božič? Kolikokrat bomo šli še spančkat, predno nam bo sv. Miklavž prinesel daril pod dreveček?"

Vsako se veseli teh lepih praznikov. Otroci pa imajo največje veselje z božičnim drevescem, ki se ga postavi v skoro sleherni hiši. Ob teh praznikih se skoro sleherni naseljenec spominja na domovino, na svoja mlada leta, kako je preživel božične praznike kot otrok.

Tudi jaz se prav živo spominjam teh praznikov izza mladih let. Sv. Miklavž nas je sicer že obdaril na 6. decembra s kakim jabolkom in orehi, pa tudi palice ni nikdar pozabil. Punčke (dolike) je pa redkokdaj prinesel. Kolikor se spominjam, sem bila samo enkrat tako srečna, da sem dobila malo punčko za Miklavža.

Kar se pa tiče božičnega drevesca, ga v naši vasi niso postavljali po hišah. Samo v gradu so ga imeli in pa pri Šlosarju, kjer je bila gostilna. Tje ga je hodila ogledovat vsa fara, ker je bil tako lepo okinčan. Nam otrokom so najbolj dopadli sladkorčki, ki so bili navezani na drevescu. Za smrekico nam ni bilo toliko, ker smo jih lahko vsak dan videli na prostem. Komaj sem zadrževala roko, ki je hotela kar nehote seči po sladkorčkih. Pa mi je rekla ranjka Johanca:

"Lenčka, na novega leta večer bomo drevesce dobro potresli, le pridi k nam, boš lahko kaj pobrala."

To je bilo dolgo čakanja ves teden. Toda tisti večer pa še ven nisem smela, pa najsi so tekle še tako grenke solze in so se še take sline cedile. "V posteljo, taki otroci!" se je glasilo povelje. Zato sem pa stekla drugo jutro na vse zgodaj za mejo k Johanci in jo vprašala, če je kaj pobrala zame.

"I seveda sem pobrala. Na, vzemi te sladkorčke, pa hitro domov teči."

In kakšna sreča in veselje je bilo potem doma za pečko s tistimi cukerkčki.

Dva dni pred Božičem smo imeli otroci pri nas veliko dela. Bila je nekaj večja kmetija, pa smo morali že prej vse pripraviti za dom in za živino, ker ob prazniku se ni smel nihče dotakniti drugega dela, kot živino krmiti in skuhati za družino. Pred sv. večerom so nam mati spekli par potic, katere so bile zelo v časti, ker so bile samo dvakrat v letu: o Božiču in Velikinoči. Ni bilo tako, kot tukaj, ko jih imamo lahko vsak dan. Otroci smo pa znašali skupaj zeleni mah, lepili pastirčke, kravce in osličke na trd papir in na palčice. To je bila priprava za jaselece.

Ko je zazvonilo Zdravo Marijo, so natresli mati v kak lonec žerjavice s kadihom, vzeli posodo z blagoslovljeno vodo, pa smo šli po vseh shrambah ter poškopili za večjo srečo. To se je godilo trikrat na leto: Na sveti večer, k novemu letu in k sv. Trem Kraljem. Takrat smo napravili na vsaka vrata tudi znamenje s kredo G+M+B. Potem smo se spravili na delo za postavljanje jaslic, mama so

pa pogrnili mizo z belim prtjem, kamor so postavili potico in bel kruh s pripombo, da pride med polnočnico Jezušček, ki bo vse to blagoslovil.

Polnočnica se je brala v farni cerkvi sv. Urha, ter smo jo mi, Valburžanje prav veselo mahali k polnočnici po grajskih travnikih. Nekateri so med potjo metali v zrak umetni ogenj, fantje so metali po tleh pa pokalice, ali žabice, ki so se razletele z velikim vriščem. Radi so jih metali pred ženske, da so te kar poskakovale. Pot so nam pa razsvetljevale smolnate baklje, ki so jih možaki nalašč za ta večer pripravili.

Na sveti dan nas niso stariši pustili nikamor iz hiše. Celo k sosedovim nismo smeli iti v vas, ker je bil velik praznik. Bolj popustljivi so bili na dan sv. Štefana. Ta dan so smeli iti starejši v Soro, kjer so se lahko že tudi v gostilni nekoliko pomudili. Otroci smo se šli pa drsat koncu vasi, kjer smo dobili kmalu vsi rdeča ličeca. Če nas je pa preveč zeblo, smo se šli pogret v naš hlev.

Vidite, da smo imeli mi otroci vse več veselja o božičnih praznikih, kot otroci tukaj.

Toda nisem čakala mnogo srečnih božičnih praznikov. Komaj sem bila stara sedem let. Bila sem najmlajša v družini, je že potrkala na vrata bela smrt in mi ugrabila ljubljeno mamico. Potem mi je bila za drugo mater moja stara mati. Toda tudi to je pobrala smrt v štirih mesecih po materni smrti. Kmalu za tem mi je umrla sestra, stara komaj 18 let. Tako sem že v rani mladosti doživela mnogo grenkih ur. Pa to še ni bilo vse.

Pri nas je bila navada, da je na sveti večer, ko so šli ljudje k polnočnici, ostal eden vedno doma za varuha. Ponavadi je bil za varuha pri nas stari hlapet Peter. Prvi sveti večer po smrti moje matere, so bili ostali pa oče doma za varuha. Ko smo se vrnili otroci od polnočnice, so nam prišli odpret vrata oče prestrašeni.

"Kako težko sem vas čakal," so rekli. "Poslušajte, kaj se mi je pripetilo. V cerkvi je moralo biti ravno povzdigovanje, ko zaslišim v veži silen pok, tako kot bi nekdo ustrelil iz možnarja. Lotila se me je neka groza in niti pogledat nisem upal iti, kaj se je zgodilo. Klečal sem pri peči in molil. Trdno sem prepričan, da je bil to spomin in morda sem jaz sedaj zadnji Božič med vami, ljubi moji otroci."

Kmalu se je zvedelo o tem spominu po vsej vasi. In ko je manjkalo še par tednov do drugega Božiča, se je marsikateri sosed ponorčeval iz mojega očeta:

"No, Jakelnove, kmalu bo

treba biti za varuha doma na sv. večer. Ali jo boš tudi letos ti varoval? Glej, kako si krepak in zdrav, pa si rekel, da je bil tisto spomin k tvoji smrti."

Oče pa so zatrjevali, da je bila resnica, kar so slišali, da pa na sveti večer ne bodo več sami doma. Bodo šli raje k polnočnici. Pa niso šli!

Par tednov pred Božičem jih je huda bolezen položila na posteljo in umrli so. Bila je ravno nedelja, 14. decembra, ko so se ljudje vračali od maše iz farne cerkve, ko se je oglašil mali zvon (navček) in naznanil, da se je nekdo preselil v večnost. Ljudje so se radovedno spraševali, kdo da je umrl, ko vendar niso slišali, da bi bil kdo bolan. In globoko je vsakega pretresla vest, da so umrli naš oče, kakor so napovedovali.

Predno so še preminuli, so nas poklicali k sebi in se od vsakega posebej poslovili.

"Sedaj vas bom zapustil, otroci," so rekli. "Bodite vedno prijatelji med seboj in pomagajte drug drugemu."

Tako smo izgubili starše, enega za drugim, ki bi bila, kar se tiče starosti, še danes lahko med nami in se veselila božičnih praznikov. In ni ga hujšega, kot če izgubiš starše v otročjih letih. Z njimi izgubiš vse, ker nihče na svetu ne more nadomestiti staršev.

Ker prej od mene sta zaspala, zaspala, kakor mrtvi spi, zato te vrste sem spisala: da spominim se otročjih dni.

Sedaj vas črna zemlja krije, spomin na vas pa še živi; srce mi tužno v prsih bije za vami, ljubi starši vi.

Po težki izgubi staršev, smo ostali otroci še par let skupaj. Kmalu pa se je začelo zmanjševati naše število. Prvi je šel od hiše brat Francelj, ki se je šel učiti v Kranj obrti. Zatem se je kmalu omožila starejša sestra. S tem sem izgubila veliko oporo, ker mi je bila sestra kot druga mati. Kmalu zatem se je oženil brat in pripegljal na dom mlado gospodinjo. In potem so šli od hiše eden za drugim.

Največjo skrb so imeli z menoj, ki sem bila še skoro otrok. Vzela me je k sebi očetova sestra v Kranj. Teta me je dala učiti v trgovino in me pošiljala v večerno šolo. "Da ti ne bo treba na polju delat in se ubijati na kmetih," kot je rekla. Zato ji bom ostala vedno hvaležna, kakor tudi mojemu bratu Franku, ki mi je vedno kaj pomagal. Moja teta še živi, dasi je že v letih. Želim ji, da bi čakala še mnogo božičnih praznikov!

Od nas, bratov in sester, se nahajajo štirje še doma, trije smo pa v Clevelandu: Rezika, Frank in jaz. Je že tako na svetu: na očetovem domu ostane le eden, drugi pa morajo iti s trebuhom za kruhom.

Vesel Božič in srečno Novo leto vsem čitateljem Ameriške Domovine po širni Ameriki!

August F. Svetek

A. F. Svetek Co.

SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD

478 E. 152D ST.
Tel. KEnmore 2016

15222 SARANAC RD.
Tel. GLenville 5751

Se zahvaljujemo za preteklo naklonjenost in se priporočamo še za bodoče

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem ter splošno vsem Slovencem

Joe Schneider

SOFT DRINK PARLOR

Dovajamo mehke pijače v vse dele mesta

4018 St. Clair Ave. RAndolph 1405

NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel od Joe Šetina prvovrstno, moderno

MESNICO

ter bom postregel vsem z najboljšim svežim in suhim mesom

Želim vsem Slovencem in Hrvatom vesele božične praznike in srečno novo leto.

Se priporočam

John Bauer

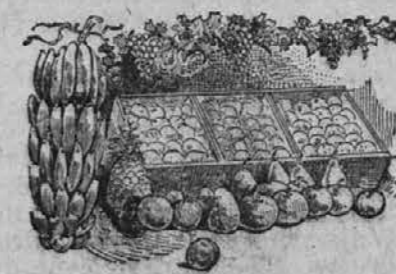
3836 St. Clair Ave.

Želimo vam vesel Božič ter srečno, uspešno novo leto

Zahvaljujemo se vsem, ki ste kupovali pri nas v letošnjem letu in upamo, da ste bili zadovoljni z našo postrežbo. Nadejamo se, da bomo preživeli skupaj še mnogo zadovoljnih let.

National Drug Store

vogal E. 61st St. in St. Clair Ave.

Jos. Metlika

SLOVENSKA GROCERIJA

1287 E. 55th St.

HEnderson 0923

Se priporočam slovenskim gospodinjam za praznike
Vsem svojim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

Vesele božične praznike in srečno novo leto

THE BEST COAL SUPPLY CO.

8013 Aetna Rd.

Tel. BRoadway 2490

JOSEPH SMREKAR

3565 East Blvd.

ACademy 1190-J

JOSEPH OZIMEK

3520 E. 110th St.

ACademy 1568-M

Dovajamo po vsem Clevelandu in okolici

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO
ZELIMO VSEM NAŠIM ODJEMALCEM

Kremžar Furniture

Trgovina s pohištvo in viktrolami

Atwater Kent Radio

in
RADIOLE

6108 St. Clair Ave.
Tel. ENdicott 2252

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko žalostnim srcem naznanjamo prežalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da se je Bogu Vsemogočnemu dopadlo in je poklical k sebi in nebeške višave mojega soproga, našega očeta in brata

JOSIP JERIC-A

ki je zatisnil svoje trudne, nam nikdar pozabne oči, dne 24. oktobra 1929. Pokojni soprog in oče se je rodil dne 11. novembra 1875 v vasi Zagrič, fara Primskovo pri Litiji. V Ameriki zanuša mene, žalujočo soprogo, tri sinove, štiri hčere in štiri brate. Bolehal je dlje časa na boleznih vodenici.

Najiskrenejša hvala Rev. J. J. Omanu za tolažilne besede na domu, kakor v cerkvi. Pristržna hvala Rev. A. Gnidovcu in Rev. Weber za cerkvene obrede. Najlepša hvala društvu Slovenija in Zvon za petje žalostink. Hvala Mr. Ivan Zormanu za petje žalostink v cerkvi. Hvala nosilcem krste, društvom za udeležbo pogreba, ter sploh vsem, kateri ste prišli ranjkega kropiti in za njegovo dušo moliti. Vsem pa hvala, ki ste nas tolažili v tej težki izgubi nam dragega ranjkega. Hvala Grdina in Sinovi za lepo urejeno vodstvo pogreba.

Najlepša hvala za darovane svete maše. Darovali so: Družina Anton Gliha, družina Andrej Slak, družina John Rogel, družina John Vitigoj, Mr. Jos. Košak, družina Louis Gliha, družina Frank Hrovat, družina Anton Globokar, A. Grdina & Sons, Dr. Anthony Perko, družina Frank Kužnik, družina Frank Hočevar (Potočar), družina John Cergol, družina John Zotlar, družina Anton Šraj, družina Jos. Sadar, družina Hradek, družina John Štekal, družina John Debeljak, Mr. Frank Sirk, Mr. Anton Petkovek, družina Josip Ozimek, družina John Vidmar, družina Mike Vrček, družina John Miklačić, družina Frank Šraj, družina Agnes Perko, družina Anton Stepic, družina Jos. Papež (Burke Ave.), družina Fred Rus, družina Louis Lipoglavšek, družina Frank Stražar, Mr. Philip Vitigoj, družina John Perko, družina John Fortuna, družina Anton Peskar, Mrs. Jera Urbančić, Mrs. Frances Potisek, Mrs. Frances Kocjan, Mr. Jernej Knaus, Mrs. Theresa Lekan, Mrs. Antonia Česnik, Mr. Ed McEwen, Mrs. Frances Trpine, Mr. John Breznikar, Mrs. Mary Hrovat, Mrs. Anna Blatnik, Mr. Jernej Papež, Mr. Frank Legan, Mr. Nick Herak, Mr. Joseph Androzi, Mr. Lovro Felitar in Second Commercial Class of St. John Nepomucene School. Hvala za Spiritual Bouquets, ki so ga darovali: Sister Marie Antoinette in Second Commercial Class.

Najlepša hvala za darovane vence. Darovali so: Družina Martin Jerič, Ignac, John, Frank Jerič, Anna Vitigoj, bratje in sestra, družina Anton Gliha st., Mr. in Mrs. Anton Gliha ml., družina Martin Hren, družina J. Rogel, družine Košak in Zele, Mr. Josip Miller in Mr. John Marinčić, Mr. in Mrs. Peter Vidovic, družina Teddy Kekič, družina Anton Grdina, družina Kainec, Harry Henderson, Richman Girls, Shop 8, William Wilkens, Arko's Florist, društvo sv. Lovrenca, društvo sv. Alojzija, društvo Bled, društvo Zvon, the W. Bingham Co., the George Worthington Co., the Empire Queensware Co., Brickman Stove Co.

Prav lepa hvala vsem, kateri so dali automobile brezplačno pri pogrebu.

Tebi pa, nam nepozabni soprog, oče in brat, kličemo: Prerano si zapustil nas, dasi te ni več med nami, Tvoj duh še vedno med nami živi. Počivaj mirno po prestopanju trpljenja. Ko pa zaslišimo trobente glas, se zopet iz spanja dvignemo. Saj križ nam sveti govori, da vidimo se nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

Maria Jerič, žalujoča vdova.
Josip, Frank, Martin, sinovi.
Mary, omož. Hrovat, Anna, Julia, Theresa, hčere.
Martin, Ignac, John, Frank Jerič, bratje.
Frances Gliha, Mary Miklič, Anna Vitigoj, sestre.

Cleveland (Newburg), O.

Za božični dar: Domovini na oltar

(Piše A. Grdina, predsednik Ameriško-jugoslov. kluba)

Zamišljen in dogodke pretečenih dni in let ter položaja, v katerem se nahaja še toliko tisočev jugoslovanskega naroda, sem se odločil napisati članek pod zgornjim naslovom, in to iz najboljšega namena pomagati rojstni domovini.

Do tega članka se smatram opravičenega, ker sem se vedno zavzemal za rojstno domovino svojo, katero še danes ljubim, ker me je ona vzgojila in dala življenje. Radi tega sem jo obiskal že trikrat. Velikokrat pa sem tudi storil zanjo in njene sirote, kar sem sploh mogel od svojega odtrgati. Strašni spomini iz za svetovne vojne mi ne bodo nikdar izginili izpred oči, dasi nisem bil na bojnem polju, niti v domovini, marveč smo tukaj strmeli in vrveli, ter zbirali darove. Mnogo smo žrtvovali za pomoč bednemu, od lakote umirajočemu ljudstvu, ki je bilo brez obleke in brez hrane, pregnano, brez toplote in brez domovja, kakor divjad v gozdu.

Željno smo pričakovali konca in rezultata. Ničesar se ni moglo vedeti iz za črnih oblakov stroge cenzure, kaj se godi z domovino in našimi domačimi, dokler ni padla kocka zmage, ki je naznanila, da je ustvorena Jugoslavija. Z veseljem smo pozdravili sliko, došlo od našega velikega Dr. Anton Ko-rošca v znak, da je on na čelu in vodstvu slovenskega naroda v osvobojeni in ujedinjeni Jugoslaviji. Z velikanskim naporom smo potem zagrabili za delo, da takoj odpomemo trpečemu in sestradanemu narodu. Nad štiri tisoč zabojev obleke in hrane so ljudje poslali za hitro pomoč.

Z rezultatom svetovne vojne se je zgodovina jugoslovanskega naroda odločila in začela na novo. Tu ni bilo vprašanje nas v Ameriki, kaj da mi tukaj mišimo ali želimo. Niti ni bilo vprašanje naroda doma v Jugoslaviji. Vojska je to hotela imeti, Armade, obstoječe iz Slovencev in Hrvatov pod avstrijsko vlado in komando so se izneverile, prestopile linijo in udarile na Avstrijo v nadi, da se enkrat za vselej iznebijo tujega gospodarstva. To je bil duh vojske ter želje onih, ki so poznali, kakšno stališče in bodočnost so imeli Slovenci in Hrvati pod avstrijsko vlado v bodočnosti.

Da ne bo kateri čitatelj užaljen, ki mogoče misli drugače, kot bi moral misliti vsak Jugoslovan, naj velja to, da jaz pišem le-to, kar se je godilo; pišem resnico dogodljajev.

Jugoslavija je postala, in moja ter drugih Slovencev domovina je bila s tem prideljena v Jugoslavijo, v 13-milijonski narod enega jezika z razliko, narečja, smo ali nismo mi hoteli, in brez tega, kar mi hočemo ali nočemo danes.

Jaz, za svojo osebo, podučen od velikih mož, da je bila edina rešitev naše domovine, da ni padla še pod mnogo hujske tuje gospodarje po svetovni vojni. Pozdravljam ta rešilni dan novo-ustvarjene Jugoslavije, pod katero spadajo oni kraji, na katerih sem preživel prvih 25 let. Zavedam se, da je to rešitev v toliko, da ni padla domovina komu drugemu v tiranstvo, iz kakoršnega slišimo do neba vpijoče glasove na pomoč. Zavedam se tudi tega, da je nova ujedinjena domovina Jugoslavija ena najbolj bogatih držav v primeri s poljem in zemeljskim bogastvom in ljudmi, ki jih ima za preživljati.

Zavedam se tudi, da je ni bolje vojskujoče države z moštvom, kakor je Jugoslavija. To je zdrav narod in narod, ki je naučen trpeti in delati. Narod, ki ljubi svojo domovino in rad umira za isto. Narod, ki se množi in narašča. Narod, ki ima dovolj inteligence ter gospodarske možnosti. Narod, ki

je iskren in veren. Tak narod bo živel in napredoval!

Kar zamorem jaz storiti za njega boljši obstanek, bom storil iz čistega namena in prepričanja, kot hvaležen otrok svoje domovine, rodne matere.

Sedaj pa še samo en dodatek. Nisem tako ozkosrčen, da ne bi videl v tem tudi še mnoge pomankljivosti, osobito od začetka, ko je pričela nova država šele funkcionirati, kajti moramo vedeti in se zavedati, v kakšnem času in položaju se je vse to pričelo in koliko let je bilo poprej vse napram eden drugemu nahujskano in naperjeno.

Ko pa gledam nazaj teh par let novo obstoječo državo, pa moram reči, da se je v tem času že doseglo toliko za boljše nje Jugoslavije, da se čudi temu ves ostali svet. Kralj Aleksander je tako moder, pravičen in previden gospodar, da je rešil Jugoslavijo skoro pred njenim drugim padcem, ki je grozil domovini pred nedavnim časom, ko so se pričele mešati notranje uprave.

Po moji misli je kralj Aleksander na čelu Jugoslavije isto, kar je bil veliki Washington za Ameriko.

Moje iskrene želje so, da bi v domovini postali prej ko mogoče vsi enega duha v smislu države. Da bi pričeli ljubiti in skupno braniti svojo novo, bogato domovino. Da bi na ta način postali sila, s katero bodo z lahka osvobodili še one brate, kateri jih kličejo na pomoč v zasedenem ozemlju. Razume se, da bo njih sloga njih blagoslov. Njih nesporazum pa njih šiba, ki jih bo tepla. Izmed teh dveh naj si zberejo blagoslov. Mi pa, tukaj v Ameriki, v deželi blagostanja, nikar ne pozabimo rodne grude svoje, kajti s tem, da jo pozabimo in zatajimo, se sami sebe naredimo nevedne sinove in hčere in tako ne bomo resnično nikdar in nikoli ljubili niti sedanje domovine Amerike. Tako je rekel veliki predsednik Woodrow Wilson.

Ta moj članek sem napisal za o priliki rojstnega dne kralja Aleksandra, ki ga smatram za rešitelja in spasitelja Jugoslavije. Bog ga živi!

D. Gorinšek:

Zunaj pada beli sneg

Zunaj pada beli sneg,
mrzaz zaklepa duri,
zunaj vlada zima—smrt,
snežni metej buri.

Tukaj smrečica dehti,
lučke že brijajo,
tu kraljuje Jezušček,
lička mu žarijo.

Atek, zlata mamica,
narečja, smo ali nismo mi hoteli,
moja želja je le-ta
—dobro poslušajta—

Ko bom velik, že junak,
pa poklic izbral bom,
ej, to boste srečni vsi
—Jezušček postal bom.

Leopold Kusblan
SLOVENSKI
ODVETNIK

Cez dan:
513 ULMER BLDG.
Zvečer od 6—8
6411 ST. CLAIR AVE.

soba št. 7. Tel. Rand. 5195
Tel. Cherry 3982

JOSEPH J. OGRIN
ODVETNIK

401 Engineers Bldg.
Main 4126

Zvečer:
15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

Vesele božične praznike in srečno novo leto našim slovenskim prijateljem in odjemalcem

John E. Cass

LEKARNAR

Vogal Cherokee Ave. in E. 185th St.

Frank Skuly

6313 St. Clair Ave. Tel. HEnderson 4968

Vedno polna zaloga grocerijskega blaga, zelenjava, razno sadje. Sveže in doma prekajeno meso, šunke, plečeta, razne domače klobase. Cene zmerne, postrežba točna. Se priporočam za obilen obisk. Voščim vesel Božič in srečno Novo leto vsem znancem in odjemalcem.

FRANK ŽELEZNIK

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

4002 Jennings Rd.

Želi vsem odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto
Se priporočam

FRANK MRAMOR

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

4126 St. Clair Ave.

Se priporočam za nakup izvrstne grocerije in mesa za praznike

Vesel Božič in srečno novo leto

JOHN ŽNIDARŠIČ

SLOVENSKI KROJAČ

1134 E. 60th St.

Pri meni narejena obleka vam pristoji kot vlita

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem

J. VIDMAR

SLOVENSKA
GROCERIJA IN MESNICA

4702 St. Clair Ave.

Se priporočam cenjenim gospodinjam za nakup za praznike

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVIŠEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 211.

Part IV.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, DECEMBER 23rd, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI

Božični pozdravi ameriških Slovencev domovini

Petindvajset let je minulo, odkar se nahajam v Ameriki. Torej želim staršem, bratom in sestram v smledniški fari prav iskreno vesele božične praznike in srečno, veselo Novo leto 1930, obenem pa tudi vsem prijateljem in prijateljicam, znanecem, posebno še onim, ki se nahajajo tukaj iz smledniške fare, zlasti pa prijateljem v Milwaukee, Wis., in Valley, Wash., vsem slovenskim farmarjem. Udani prijatelj,
Andrej Werlich,
23100 Ivan Ave., Noble, O.

Pozdravljam mojega očeta Jožef Žura, mojega brata Franceta, sestro Ano, in vse moje prijatelje in znance. Želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno Novo leto!
Jožef in Agnes Žura,
3975 E. 121st St.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem mojim bratom, sestram, sestričnam in prijateljem ter znanecem, posebno pa moji ljubi mami, in želim na veselo snidenje enkrat v Mokronogu.
Alojzija Čebular,
iz Martinevasi pri Mokronogu.

Vesele božične praznike voščim vsem v fari Dobropolje, vsem Podgoričanom, posebej pa na št. 12, zlasti pa moji sestri Neži Kastelic v Zdenski vasi in vsej družini Šporar.
Anton Kastelic,
Martinov Tone.

Alojzija Flajšman iz Clevelanda pozdravlja mater in očeta ter materinega brata in jim želi vesele božične praznike, v vasi Dolenje Orle pri Sevnici.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem prijateljem in znanecem onkraj oceana, posebno pa iz srca želim vse najboljše naši ljubi materi in sestram na Vrtač pri Semiču.
Družina Bandi,
1222 E. 61st St.

Srečno Novo leto 1930 želim vsem v Ponikvah, posebno pa mojim staršem Gregorju in Amaliji Fink
Družina Fink,
7213 Hecker Ave.

Hatevžu Mehle, vas Lanišče, št. 11, pošta Skofljica pod Ljubljano, voščim vesele božične praznike in srečno Novo leto, mojemu očetu in bratu Janezu in botri Mariji Žitnik in družinam ter sosedom. Pozdravlja vse Laniščane.
Mary Lusin,
387 E. 163rd St.

Voščim vesele božične praznike Miha Lušinu, vas Zigmarsce, pošta Sodražica, pa tudi srečno Novo leto želim mojemu birmanskemu botru in družini ter moji sestri Heleni Vavtar, udani,
Frank Lušin,
387 E. 163rd St.

Voščimo vesele božične praznike in srečno Novo leto 1930 mojim staršem, bratom in sestram v vasi Zalag, pošta Prečna pri Novem mestu.
Družina Frank Smaltz,
21481 Nauman Ave.

Srečne in vesele božične praz-

nike ter veselo Novo leto želim spodaj podpisana vsem sledečim družinam v Ambrusu: materi Ani Hočevar, Jožetu Hočevar, Antonu Hrovat, Janezu Muhič, Antonu Vidmarju in vsem ostalim prijateljem in faranom v prijazni ambruški dolini. Najlepše pozdrave iz nove domovine!
Jože in Ivana Mišmaš,
1404 E. 53rd St.

Prav vesele in zadovoljne božične praznike ter srečno in veselo Novo leto želimo družinam Ivan Hrovat, vas Kal, Jakob Muhič, Ambrus, Ivan Šinkovec, Ambrus, Jos. Hočevar, Ambrus, Janez Gregorič, Primčavas in sploh vsem Kalanom in Ambrušanom.
Družina Louis in Marija Hrovat
7004 Hecker Ave.

Vesel in srečen Božič želim vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem širom Amerike in daleč tam v rojstni domovini.
Vaša Marjanca Kuharjeva.

Iskrene božične pozdrave pa tudi voščilo za srečno Novo leto pošiljamo Mariji Stimec, vas Kiržmanovo, p. Ošilnica. Prijateljski pozdravi!
Družina Može,
1044 E. 70th St.

Prav vesele in srečne božične pozdrave pošiljam iz Clevelanda materi Neži Brađač in sestri Amaliji ter možu v Stavčevasi, p. Dvor pri Žužemberku. Želim vsem skupaj tudi prav srečno in zdravo Novo leto 1930
Ivana Brađač, Cleveland.

Vsem prijateljem, zlasti pa sorodnikom, pa tudi vsem mojim znanecem v Clevelandu in drugod, ki so me obiskovali tekom leta na mojih farmah, želim prav vesele božične praznike in srečno Novo leto. Želim vsem skupaj dobro zdravje in izražam željo, da bi se tudi v Novem letu 1930 kaj pogosto videli.
Jos. in Mary Gramc,
Geneva, O.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim svoji mami, bratu in sestri v Žužemberku. Pozdravljeni!
Angela Amigoni,
Cleveland, O.

Podpisana pozdravljam Frančiško Peršin in moža v Kamniku, moje brate in hčere. Vsem želim vesele božične praznike in srečno Novo leto!
Ana Markovič.

Pozdravljam vse moje sestre in tete, mojega brata in strica. Želim vsem vesele božične praznike in srečno Novo leto!
Angela Drassler.

Pozdravljam svoje sestre Jerro in Korleta v Razborju, Marijo in Franceta Tiček v Doleh in moje sine ter hčere. Želim vsem vesele božične praznike in srečno Novo leto!
J. Markovič.

Iskrene božične pozdrave pošiljam prijateljem in znanecem iz Skocijana, posebno pa materi Mariji Čudovan in sestri Neži Marinčič. Želim tudi vsem

skupaj zdravo in srečno Novo leto!
Ana Fortuna,
5103 Miller Ave. Maple Heights Ohio.

Iskrene božične pozdrave pošiljam svojemu očetu kakor tudi vsem Gombiščanom pri Zatičini.
Alojzija Turk, roj. Medved,
Warrensville, O.

Spodaj podpisani prav lepo pozdravljam Francko Tomšič, moje ranjke žene sestro v Dečjivasi, št. 10. p. Zagradec. Voščim tudi vesele božične praznike in srečno Novo leto.
Frank Hočevar,
7806 Donald Ave.

Srčen pozdrav in božično voščilo mojemu dragemu očetu in bratu Louis, njegovi ženi, mojim sestram Anici in Urški in otrokom, botri Rubanovi in Antonu Kmetu, Jože Meglenu in teti Ambrozevi, botri Kovačič in vsem Tisovčanom in Steržancem. Voščimo vsem skupaj srečno in zdravo Novo leto 1930
Frances in Louis Hegler,
16017 Saranac Rd.

Iskrene božične pozdrave pošiljam moji sestri Frančiški Svet, Dolenja vas, kot tudi pozdravljam vsa njeno družino. Srečno in zdravo Novo leto 1930!
August Avčin,
1056 E. 61st St.

Prav vesel Božič in srečno Novo leto želim svojemu očetu in materi, bratom in sestram, stricu in vsem znanecem.
John in Mary Perpar,
1197 E. 173rd St.

Iskreno pozdravljam in želim vesele božične praznike ter srečno Novo leto Janezu Hočevar in Mariji Kotel, Staritrg pri

Rakeku. Frank Hočevar,
19108 Shawnee Ave.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim družini Terezije Modic, vas Volčje, pošta Nova vas pri Rakeku.
Družina Josip Modic,
1033 E. 62nd St.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem mojim domačinom, posebno pa moji ljubi mami.
Louis Trbežnik,
5909 Prosser Ave.

Srečno pozdravljam in želim vesele božične praznike ter srečno Novo leto 1930 Hinkotu Ločniškar v Kranju, Mariji Dolinar, vas Britof, pošta Kranj in Ivanu Roblek v Kranju.
Frank Dolinar,
1106 E. 64th St.

Srečne in vesele božične praznike in veselo Novo leto želim mojim staršem, bratu in sestri, B. L. Škrabec, vas Grahovo pri Cerknici. Srečne pozdrave od hčere.
Amalija Škrabec,
19006 Mohawk Ave.

Srečne in vesele božične praznike in veselo Novo leto 1930 želim jaz teti in stricu J. V. Vertačnik v Loki pri Zidanem mostu. Srečne pozdrave od družine
Victor Kranz,
19006 Mohawk Ave.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem sorodnikom in prijateljem!
Anton in Frančiška Antončič,
Cleveland, O.

tija in Jenčo Mico. Japček zlasti naroča bratu Francetu in Pepci, da enega spijeta na njegovo zdravje.

Najlepše pozdrave pošiljam svojim bratom in sestram in vsem prijateljem v sv. Križu pri Litiji. Vesele božične praznike in srečno, zdravo Novo leto!
Jakob Resnik in družina.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto voščimo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem širom Amerike in stare domovine.
Družina Jos. Mohar,
Painesville Farm, Turner, Mont.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim našim ljubim staršem, bratom in sestram, teti Micki in družini na Vidmu. Ljubi starši, najlepša zahvala za krasno in dragoceno darilo.
Družina Strniša, Marija Lovšin,
5914 Bonna Ave.

Obilo pozdravov pošiljam in želim srečen začetek Novega leta materi, sestri in bratu.
Ana Hrovat,
4084 E. 144th St.

Pozdravljam mater, brate in sestre ter želim vsem skupaj srečno Novo leto.
Martin Hrovat,
4048 E. 144th St.

Posiljam obilo pozdravov bratu Valentinu in Jožefu in njih družinam in želim srečen začetek Novega leta.
John Simončič in družina,
3754 E. 77th St.

Kako sem potoval v Ameriko

(Jože Skerl, Durant City, Pa.)

Tudi jaz bi rad prispeval par vrstic za božično številko in sicer bom popisal, kako sem potoval iz stare domovine v Ameriko.

To je bilo še pred vojno, ko se odpravimo iz naše vasi trije na daljno pot in se odpeljemo na postajo Rakek in z vlakom dalje proti Ljubljani. V Ljubljani hodimo od enega agenta do drugega in končno se ustavimo pri agentu Kristanu. Tam je bilo tudi že več drugih rojakov, ki so čakali, da se odpeljejo proti blaženi deželi, Ameriki. Pogodimo se za vozne listke, plačamo vse v gotovini, nakar nas je postregel s pristnim brinjčevcem. Oh, če bi ga imel sedajle en kozarček!

"Tale agent je pa dober človek," rečem sotovarišu, "da nas je tako lepo postregel."

"Ej, beži, beži, saj smo karte dobro plačali," odvrne ta.

Agent nas odpelje na kolodvor in kmalu nas potegne lukamatija iz ljubljanskega kolodvora in kmalu smo se peljali čez mejo naše lepe Slovenije.

Pripeljemo se v Buchs, tam nas je pa čakal majhen, čokat možič. Pelje nas v neko gostilno, kjer se dobro podpremo z jedačo in pijačo in potem pa vprašamo tega agenta, kedaj da se odpeljemo naprej, kedaj odpluje naša ladja in drugo. Agent nas potolaži, da bomo šli drugi dan naprej. Pride drugi dan in zopet naganjamo agenta, naj nas že vendar spravi naprej. Toda ta nam pa v naše veliko začudenje pove, da ni prišlo iz Ljubljane nič denarja za nas, in da moramo čakati tako dolgo, da pride denar za naše karte.

"Saprabolt, ta je pa lepa!" se pogovarjamo. "Karte smo pošteno plačali, sedaj naj pa čakamo tukaj. Parnik, ki nas je imel peljati v obljubljeni deželo, nas ne bo čakal, odplul bo najbrže brez nas."

"Ej, kaj," se oglasi eden naših sopotnikov. "Saj ni samo en parnik. Bomo pa drugega vzeli."

"Saj ni samo en parnik. Bomo pa drugega vzeli."

družina Udove,
7903 Aetna Rd.

Prisrčne pozdrave pošiljam naši teti Mariji Kolar na Rakeku in moji sestrični Frances Ribarič na Rakeku.

Družina Ivana Kolar,
1021 E. 61st St.

Vsem našim bratom, sestram, sorodnikom, znanecem in prijateljem v starem kraju in tu v Ameriki želim in voščimo največje božične praznike in prav srečno Novo leto!
Anton Miklavčič,
11006 Revere Ave.

Prisrčne pozdrave pošiljamo Tony in Lojzka Perko bratu Jožetu, njegovi ženi in sinu. Nadalje moji sestri Ivani, možu Nacetu in njenim otrokom. Pozdravljam tudi vse sosede in moje stare prijatelje in organizista Štefana v Ambrusu. Na svidenje spomladi!

Tony Perko,
R. R. No. 1, Willard, Wis.

Toda minil je en dan, minil je drugi in tretji, denarja pa od nikoder. Brzajavimo agentu v Ljubljano, pošljemo priporočeno pismo, a ne dobimo nobenega odgovora.

"Fantje, sedaj pa kar skupaj," je rekel eden. "Nekaj moramo ukreniti, sicer bomo za večno ostali tukaj. Po mojem mnenju nam ne preostaja drugo kot da gresta dva nazaj v Ljubljano in tistega agenta pošteno streseta za ušesa."

Vsi smo se strinjali s tem predlogom. Hitro poberejo od vsakega po eno kronco za vozne listke do Ljubljane, potem pa izberemo dva, ki naj bi se odpeljala v Ljubljano. Izbrali smo enega Ribničana, pa še enega drugega, ki sta imela oba dobro namazane jezike. Spremimo ju na kolodvor in jima naročujemo, kaj in kako naj govorita v Ljubljani. Voščimo jima še dobro srečo in vlak ju potegne nazaj v Ljubljano.

Kot sta nam pozneje pripovedovala, sta se podala v Ljubljani naravnost na magistrat. Tam povesta, kaj in kako, da nas je pa čakal majhen, čokat možič. Pelje nas v neko gostilno, kjer se dobro podpremo z jedačo in pijačo in potem pa vprašamo tega agenta, kedaj da se odpeljemo naprej, kedaj odpluje naša ladja in drugo. Agent nas potolaži, da bomo šli drugi dan naprej. Pride drugi dan in zopet naganjamo agenta, naj nas že vendar spravi naprej. Toda ta nam pa v naše veliko začudenje pove, da ni prišlo iz Ljubljane nič denarja za nas, in da moramo čakati tako dolgo, da pride denar za naše karte.

Uradnik mu je dobro izprašal vest in naš denar je bil kmalu pripravljen. Rojaka se pripeljeta zopet nazaj v Buchs in potem ni bilo nobenega zadržka več. V Buchsu smo bili ravno en teden in nikdo nas ni vprašal za denar za stanovanje in hrano za ves teden. Kdo je vse to plačal, ne vem.

Medtem je bil pa naš parnik odšel in čakati smo morali par dni na drugega. Omeniti moram še to, da se nam tisti čas v Buchsu ni godila slaba. Malo smo pili, malo kvartali, včasih katero zapeli, pa so minevali dnevi kaj hitro. Včasih smo jo udarili čez mejo v Avstrijo po tobak, ker je bil tam cenejši.

To je bilo takrat, ko sem bil še "ledik pa frej," sedaj imam pa že sive lase, pa se tako večsinih spominam na razne dogodke v mojih mladih letih.

Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine!

DUŠA LJUBEČA

(Marjanca Kuharjeva)

Radost veselje mi v srcu igra, da nisem še od vseh pozabljen; duša ljubeča zame živi, on je, ki zame drhti.

Čakala, plakala sem močno: da obiskal bi me on samo; toda on, on, pa ni prišel, smehljaj na licu mi je zvenel.

Luna počasi izza gora prikukala in mi povedala: ne bodi žalostno, bolno dekle, njemu je zate bije sroč.

Zdaj je zavriškalo bolno srce, pozabila sem na rane težke: saj je še on, ki zame živi, in jaz sem njegova, do konca dni.

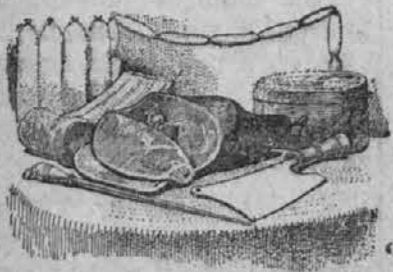
Opomba: To sem spisala, ko sem se nahajala v bolnišnici, kjer sem prestala težko operacijo.

Andrew Kavčnik

Velika zaloga cigar, cigaret, tobaka in candy — vse šolske potrebščine Baker's Hygrade Ice Cream Vesel Božič in srečno novo leto Se priporočam za obilen obisk!

1128 E. 71st St.
Tel. ENdicott 8853

Anton Malenšek

SLOVENSKA MESNICA

Za praznike zlasti priporočam vsakovrstno sveže in domače prekajeno meso. Zadovoljni boste za praznike, ako naročite **PRI MENI**

Vsem odjemalcem želim prav vesele božične praznike in srečno novo leto

1217 Norwood Rd.
Tel. ENdicott 1037

Voščim vsem svojim prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto

JOHN MANDEL

15322 Waterloo Rd.

JOS. KOŽELJ

4686 W. 130th St.

PRVOVRSTNA
TRGOVINA S ŽELEZNINO

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem

JOSEPH F. DOLINAR COMPLETE SHEET METAL WORKS

Izdelujem furneze in vsa dela spadajoča v kleparsko obrt

SE PRIPOROČAM!

Želim vsem prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto

1403 E. 55th St.
HEnderson 4736

JOS. LIKOZAR

789 E. 225th St.

Se vljudno priporoča rojakom za obisk svojih prostorov in želi vsem svojim prijateljem in znancem vesele božične praznike

Spomini mojih detinskih let

(A. M.)

Časopisi so moja prva stvar, ko pridem po prestanem delu v tovarni domov in ko to prečitam, vzamem sem in tam tudi kako knjigo iz svoje knjižnice. Nato se podam na kratek sprehod in le malokaterkrat se primeri, ko se tako sprehajam, da bi se ne domislil na svoja blažena detinska leta, ko smo se tri-štiri- in 5-letni korenjaki zabavali v solčnem spomladanskem času po prijaznih travnikih moje nezabne rojstne vasice M... V...

Solze ginjenja mi pridejo v oči pri spominu na minule čase in blažen nasmeh se poraja na mojem obrazu, ko se spominim časov, ki se več ne povrnejo. Jako dobro se še spominjam nedolžnih iger, ki so prišle iz naših otroških možganov, ki so še tako modrega moža pripravile na smeh. Spominjam se jih pa tudi nekaj, ki sem jih slišal od starejših, zaradi katerih sem pa vedno pokoro delal. Eno omenim tukaj, ki se jo najbolj spominjam in zavoljo katere so srebrni biseri kar v potokih tekli; gotov del telesa mi je bil pa za več dni svojo službo odpoval. Igra je bila sledeča:

Najpoprej moram omeniti, da za časa mojih detinskih let so hodili v zimskem času čevljarji in krojači delati in pripravljati obušale in obleke vsej družini za prihodnje leto. Kako je temu dandanes, mi ni znano, vendar mislim, da se je v tem oziru vse predručilo. Nekoč so tudi pri naši hiši delali kar trije čevljarji—oče in njegova dva sinova, kojih eden se nahaja v Pittsburghu, Pa. Zaposleni so bili ves teden in ob tej priliki so vasovali sosedje ter fantje iz bližnjih vasi do polnoči in tudi dlje. Fantje so pri-

povedovali vsakovrstne zgodbe, doživljaje in pripovedke, a starejši možakarji so govorili večinoma o živinoreji in poljskih pridelkih, kar me pa ni zanimalo.

Neki večer je pripovedoval eden izmed mladeničev, kako je mačko podkopal; tu je bilo smeja, da je celo možakarjem štrono zmešalo v njih pogovorih. Podkopal jo je pa samo na eni nogi, ker ga je močno opraskala po rokah; sprjaznila bi se bila rada pa še z njegovim nosom, pa jo je še pravčasno izpustil, nakar jo je poodila na skedenj, kjer se je znebila neljube ji podkve. Jaz sem kar svetil z vrha peči ter odprtih ust pazno poslušal vso zgodbo, si jo dobro zapomnil in tudi—sklep storil.

Minila je Velika noč ter prišel toliko zaželjeni čas za mladino, ko smo se veselo zabavali ter skakali po solčnatih travnikih. Bili smo štirje "gavnarji," da nam ga ni bilo para. V vasi smo bili na jako "dobrem" glasu in celo v bolj oddaljenih vaseh so poznali nas in naš karakter. Kjerkoli se je naredila kaka škoda, pa če smo jo mi povzročili ali ne—brez vsakega zaslišavanja so nam naši očete kar najtemeljiteje preustrojali našo kožo—toda malo je pomagalo ali pa nič.

Nekoč pokličem moje tri komarade h kratki konferenci, da se dogovorimo o zbirališču, prostoru in igranju prihodnjega dne. (Načrt smo imeli pripravljen vedno za en dan naprej.) Vse se je zgodilo na kratko in v splošno zadovoljnost.

Prihodnji dan se nas je zbrala četvorica na dogovorjenem prostoru in natančno ob določenem času. Prvi je prinesel domačega mačka—našo žrtev—

drugi polne žepce orehov—tretji za dva krajcarja pipec in moja malenkost velik žep, ki sem ga staknil in odrezal pri očetovi novi zimski suknji, ki jo itak niso potrebovali do prihodnje zime. Ker sem bil pri označeni četvorici vedno kot poglavar, sem hitro pograbil pipec ter pridno razpoloval orehe, še pridneje pa udrihal po slastnih jedercih. Ostali trije moji kolegi so bili pa bolj malo deležni teh dobrot, dasi sem jim radi lepšega seveda—prigovarjal, naj se potrudijo. Lupine smo pa lepo skladali eno poleg druge. Ko je bilo vse pripravljeno, pride pa naš muc na vrsto, ki je do sedaj brez vsakega opravila na nas pazil. Najprvo mu natakemo na glavo masko, zame usodepolni očetov žep, ter mu ga potegnemo čez glavo in skrbno pritrdimo za vrat. Nato ga z največjo pazljivostjo primemo za njegove tace, jaz pa kot "mojster kovač" se poslužim pripravljenih orehovit lupin in—kovanje se je pričelo. Prva lupina je bila prevelika, forej sem zbral manjšo, ki je bila prava, nato še drugo in dva kopita sta bila podkovanana. Na strašansko mrmranje, puhanje in ostre mačkove proteste se nisimo zmenili, niti se ozirali. Pričeli smo tretjo taco; izbiram in izbiram lupine, pa nobena mi ni bila po volji. Naposled vendar staknem eno, jo primerim in—kot umerjena, pritrdim jo in naprej na četrto taco, ki je bila pa kar mimogrede dokončana.

Nato smo mačka izpustili, da smo imeli zasluženi užitek od našega trudapolnega dela, po tegnivi mu še poprej pritrjeno masko z glave, nakar je bil prost. Ozira se na vse strani, skače sem in tja, mijavka, se ustavi, gleda, toda nova moda "šuhov" mu ne ugaja. Poskuša hoditi, toda noge mu gredo na vse strani, kakor po ledu. Mi smo se ubogemu mucu smejali, a on je tako milo mijavkal, da smo sklenili oprostiti ga nadležnih orehovit podkev. V tem nas zavoha sosedov sultan; da bi mu pa podkovanega mačka ne izdali, ker bi mu bila slaba predla, jo odkurimo urnih krač k skupini otrok, ki so se nedaleč od nas igrali in sultan z nami.

Po končanih igrah smo se vsi podali proti svojim domovom, navidezno tudi kovaška četvorica, toda za prvim ovinkom smo jo ubrali proti naši kovačnici, kjer smo mislili našemu mucu odvzeti podkvice. Toda mačka ni nikjer; vse pregledamo, toda zaman. Nato se podamo tudi mi vsak na svoj dom.

Drugi dan je primaha sosedov muc s potepenim repom lepo po tihem domov in jo neopažen ubere na svoj prostor vrh peči, kjer si je privoščil zaželjenega in tudi zasluženega spanca. Ko pa družina po končani južini pokliče tudi mačka na njegov delež in ker se povabilu ne odzove, gre gospodar k njemu, da bi videl kaj mu je, ker se tako kislno drži. Prime ga ter potegne k sebi, toda v tem trenutku zaropče podkev na njegovem "kopitu," ki je bilo že močno oteklo. Z velikim prizadevanjem jo srečno odstrani, nakar je bil maček zopet rešen, a hoditi je mogel samo po treh.

Gospodar ni vpraševal, kdo je bil kovač, ampak leskovko vzame in osumljenemu kovaču obleko dodobrega "sklofa." Kar je bilo pa še najhujše je to, ko je moral (dasi ni bilo treba) izdati svoje "sokovače," ki so bili vsi deležni taistih dobrot in v isti meri. Jaz pa kot "mojster kovač" še celo dvakrat.

Ko so moj oče neko pozno, hladno jesensko nedeljo hoteli iti k sv. maši, gredo po svoj molek ter ga spuste v sukno v žep. Toda molek smukne na tla in ker so bile jagode na molku približno tako debele ka-

(Dalje na 4. strani.)

Vesele božične praznike

in

srečno novo leto

želi

vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem

družina Jerič

3565 E. 81st St.

Prav vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem svojim odjemalcem in odjemalkam, ter se vam toplo priporočam za nakup grocerije pri meni. Istotako želim najlepše praznike in srečno novo leto vsem svojim prijateljem, sorodnikom in znancem širom sveta

Frank Leskovic

6303 Glass Ave.

Tel. HEnderson 5300

John Močnik

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

6517 St. Clair Ave.

Fine obleke za može in fante

Naredimo obleke po meri, da vam pristoje kot vlite

Želim vsem cenjenim rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto

Clover Dairy

SLOVENSKA MLEKARIJA

Vedno sveže mleko in vsi drugi mlekarški izdelki po nizkih cenah

Se zahvaljujemo rojakom za naklonjenost v tem letu in se priporočamo nadalje

Vesele božične praznike in srečno novo leto

1003 E. 64th St.

Tel. RAndolph 2737

VOŠČILO

Ne samo v duhu in iz navade, pač pa s pristnim priznanjem naših zadovoljnih stikov, podajamo vam naše najboljše voščilo, da bi živeli v največjem veselju in sreči skozi celo leto 1930.

Louis L. Ferfolia

POGREBNIK

3515 E. 81st St.

Tel. BRoadway 2520

"Hey, Johnny, kam jo pa režeš tako hitrih korakov, kam?"

"I kaj ne veš, da ima društvo Euclid, št. 29 SDZ,

maškeradno veselico

na Silvestrov večer

DNE 31. DECEMBRA, PRI ŠPELKOTU

"Veš, pa kar cekine bodo darovali maskam v nagrado. Prva nagrada bo cekin za \$5.00, druga \$2.00 in potem sledijo še druge."

Društvo Euclid se priporoča za obilen obisk od strani članov in naselbine sploh. Vstopnina je 25c.

Vabi

ODBOR.

Rudolph Perdan

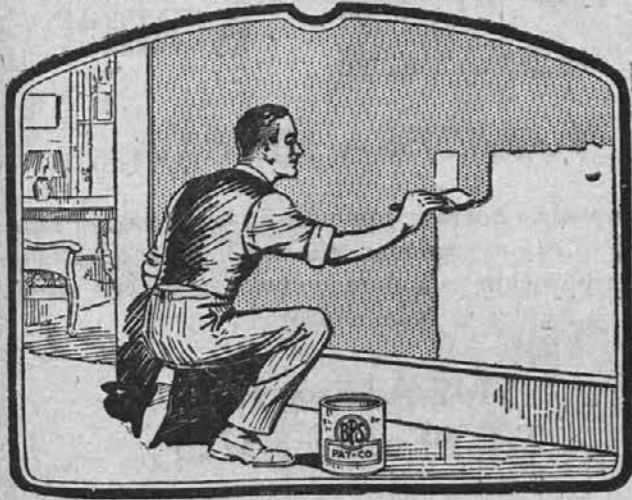
SLOVENSKA
MESNICA IN GROCERIJA

Posebno priporočam za praznike pravo domače posušeno meso, kot šunke, plečeta, želodce, klobase in drugo. Čisto, okusno blago, po zmernih cenah.

Polna zaloga dobrih jestvin za praznike

Vsem prijateljem in odjemalcem želimo vesele praznike in srečno novo leto

933 E. 185th St.
Tel. KEnmore 0622

IGNAC ŠEPIĆ

Hardware

16009 WATERLOO RD.

Zaloga raznega orodja in vseh hišnih potrebščin. Najboljša barva, firneži in olja.

Se priporočam

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem prijateljem in našim odjemalcem

Grdina Bros. & Co.

gazolinska postaja — najboljša olja
avtomobilska kolesa

in

BATTERY SERVICE

Kadar se vozite mimo, se ustavite pri nas

Frank Vesel

NAJVEČJA SLOVENSKA MESNICA

Priporočamo se slovenskim gospodinjstvom za praznike, ker pri nas dobite najbolj izbrano zalogo svežega in suhega mesa. Najfinejše šunke, klobase vsake vrste, perutnino in druge dobrote. Naše blago je garantirano čisto in se prodaja po najbolj zmernih cenah.

Tudi vse grocerijske potrebščine. Vsem našim prijateljem in znancem želimo vesele božične praznike in srečno novo leto

791 E. 185th St.

O, ko bi duš ne imeli

(Slika božičnega večera onkraj meje.)

Po deževnih dneh, po viharni noči je zapadel v gorah sneg. Zrak je postal mrzel, nebo jasno ko ribje oko. Solnce je sijalo skozi rahle tančice dvigajočih se megel in zlatilo pobočja in polja. Vsa pobočja in polja tolminskih gora, vipavske doline, Krasa, goriške okolice in Brd. Meglice so izginile, isjalo je čisto solnce, najčistejši ljubezni podobno, in okrevalo zemljo, hiše, ljudi . . . Ali je ogreval tudi njihova srca?

V eni izmed kmetskih hiš—morda je bilo to na Krasu ali tolminskih hribih, morda je bilo po vseh hišah od Triglava do morja tako—so stivali otroci jasele. Hlevček, Marijo in Jezička, svetega Jožefa, svete Tri kralje iz Jutrovega, pastirice in ovčice. Tudi na kravico in na volička niso pozabili. Nad hlevček so pritrtili angelčke, ki so držali napis:

“Mir ljudem na zemlji . . .”
Otroci tega niso razumeli, svoje veselje so kljub temu imeli. Le eden izmed njih, ki se je v solni laško slabo učil, je klečal za mizo, se opiral s komolci in gledal v čitanko. Med potegovanjem v nos je z muko zlogoval: “L'Italia e il giardino del mondo . . .” (Italija je vrt sveta). Zdaj, zdaj se je ozrl na jasele in se nasmehnil, kot so se v sreči nasmehali drugi. Zresnil se je znova, se spomnil na učitelja, pogledal očeta in zlogoval dalje . . .

Oče je kadil pipo in gledal v zlogujočega dečka. Nekaj mu je oralo čelo, nevolja je bila v njem. Zakričal bi bil nad paglavcem, a se je z muko zadrževal. On je hodil tri leta v šolo, da je nato desetkrat pisal svojemu dekletu, sedanjji ženi, to je bilo vse. No, brati je znal, to je res. Danes mu še to nič več ne služi. Ta paglavec pa še dekletu pisati ne bo znal, bral bo pa prav tako malo . . .

Starejša hči je sedela v mraku in čitala iz knjige. Gospodinja je ropotala v kuhinji, babica je čepela v zapečku in se grela. Od zunaj, iz večera, ki je ležal nad zemljo, je prišla pesem. Ni bila glasna: pritanjena, vroča je šla mimo oken.

“Odpri mi okence . . .”
Mahoma se je družina zganišla in poslušnila. Nekaj strahu pred nesrečo podobnega ji je šlo preko obraza. Pesem je nenadoma utihnila in se v kratkem jeku izgubila v tihoto.

“Da se upa,” je spregovoril gospodar in pogledal po ostalih. “Pa pred našo hišo. Kaj lahko bi se zgodilo . . .”

Bilo ga je sram besed, ki mu jih je strah narekoval. Hči, katero je pesem prijetno vzemirila, se je oglašila: “Saj ga nihče ni slišal . . .”

“Koncesije nimam, da bi jo lahko radi tega izgubil. Pa kljub temu . . . brez petja bomo že živeli.”

Deček je zlogoval: “L'Italia e bella e gloriosa . . .” (Italija je lepa in slavna).

Babica v zapečku se je oglašila: “Tone, kaj je pisal Jože? Povej, kaj je pisal Jože iz Brazilije! Zakaj ne poveš, a? Moj sin je, a ničesar ne izvem . . .”

Gospodar je dvignil glavo: “Mači, ne bodite sitna! Saj nič ni pisal!”

“Kaj bi bila sitna! Danes je prišlo pismo . . . Julka ga je sprejela. Zakaj mi skrivate?”

Gospodar se je ozrl po hčerki; ta je zaprla knjigo in je vzkliknila: “O, čisto sem pozabila!” Vzela je pismo s police in ga dala očetu.

Ta je meril dolgo časa naslov, tujo, modrikasto poštno znamko, poštni pečat . . . Slednjice je pismo pretrgal. Mladi abecedar je za trenutek nehal zlogovati in strmel v očeta, ki je bral pismo polglasno godrnjaje, ustnice so se mu premikale. Prebral je pismo, medtem je prišla večerja na mizo. Bral je še enkrat, žena ga je

prapršala: “Kaj piše?”
“Tako,” je spregovoril mož, “da ne dela več v tovarni, kjer je Tomaževga Filipa jermen zgrabil in ga ubil . . .”

“Jezus, Marija!”
“ . . . ampak je šel na polje delat. To delo je zdravo in ga je tudi bolj navajen. Prišel pa je tak vihar, ki je mnogo ljudi ubil, hiše posul, skoraj bi bilo tudi njega pokopalo . . .”

“Moj,” je zavjokala babica. “Zakaj pa je šel v Brazilijo? Saj bi bil tu dobil dela.”

“Kje?” je vprašal gospodar trdo. “Saj drug drugega izrivamo. Med lačnimi psi ne dobiš kosti!—In pravi, da nas pozdravlja, nam vošči vesele praznike . . . Saj o viharjih smo lahko v časopisih brali, pravi . . .”

“Pa nisi nič bral,” je dejala žena.

“Kje pa imaš časopis, da boš brala?” Saj so vse ustavili . . . Iz starih časopisov se novice ne izvedo. Sicer pa—bomo tudi brez časopisov živeli . . .”

Jaslice so bile narejene, deček je zlogoval: “Da noi si trova di tutto, pane, vino . . . Qui si vive bene . . .” (Pri nas je vsega dosti, kruha, vina . . . Tu se živi dobro).

Polglasne besede so spremljemale večerjo. Nato je prišel trenutek večerne molitve, družina je molila s sklenjenimi rokami, da bi jih obvaroval Bog kuge, vojske in lakote, molili so za duše, ki so vzele konec povodah in prepadih in nihče zanje ne ve, in za vse tiste žive ljudi, ki preganjanje trpijo.

Po molitvi so se otroci znova zagledali v jasele. Abecedar je vzel čitanko, potegnil dvakrat v nos in položil prstek na črto . . . Hči je brala iz knjige. Prišel je trenutek, katerega je vsako leto družina sedla, brala in poslušala. Tisti svečan trenutek, ko toplota objame telo in dušo in uho pričakuje zvonjenja božičnih zvonov, bakelj in polnočnice. Gospodinja je prekrizala roke in skoraj zadremala. Ko je pogledala, je dejala možu:

“Ali nič ne boš bral?”

“Saj nimam kaj . . .” In se je ozrl po hčeri, “kje imaš knjigo, ki si jo zadnjič brala in si dejala, da je lepa?”

“Tisto?” je vprašala hči. “Tisto so—vzeli.”

“Tisto so vzeli? In naš abecedar tudi?”

“Tudi. Le Koledar so vrnili.”

Gospodar je stisnil pest in je položil na mizo: “Tudi brez knjig bomo živeli. Pre . . .” In se je ozrl, da bi ugledal v šipi obraz in ušesa nesreče, ki so prisluskovala krog vseh oglov.

“Brez vsega bomo živeli?” se je oglašila babica iz zmedenega sanjam podobnega razmišljanja.

“Brez vsega bomo živeli? Tudi brez besede bomo živeli? Tudi brez molitve bomo živeli? Kaj govoriš, Tone! Brez vsega se ne da živeti! Če bašes telo, daj tudi duši! Daj tudi duši! . . .”

“Brez vsega bomo živeli,” se je gospodar pomračil. “Tudi brez . . .” Božični zvonovi so zapeli in ubili njegovo besedo. Mogočni, brneči glasovi so prodirali skozi noč in temo, mraz in tihota, ovijali srca, ovijali duše, plakali, se smejali, trkali na človeška čustva, obujali spomine, upanja, vse, vse . . . Človeku bi se zdelo, da poje zvonovi v mednarodnem jeziku, vendar to ni res. Vsi zvonovi od Triglava do morja so peli v materinskem jeziku tiste zemlje, razodevali vse, kar je bilo skritega, jokali so z žalostnimi, tolažili obupane, dajali vere in poguma in se smejali z novorojenim smehom vseh ljudi. Teh glasov ni bilo mogoče zapleniti, ne zabraniti njihovega blagodejnega vpliva na srca preplasnjenih . . .

“In mir ljudem na zemlji . . .”

Iz silnega čustva, ki je dvigalo prsi, iz strahotne stiske, ki je v spoznanju objela dušo, je gospodar stisnil zobe, nato je vzkliknil: “O, ko bi duš ne imeli!”

Deček se je znova zdrnil v branje: “Noi siamo felici di vivere in Italia . . .” (Srečni smo, da živimo v Italiji).

Zvonovi so peli, peli, peli . . . Duše so trepetale, se polnile in prekipemale . . . Duš, radi katerih so največ trpeli, jim nihče ni mogel vzeti . . .

JUGOSLOVANI DELALI SUEŠKI PREKOP

Te dni je svet obhajal 60-letnico, odkar se je izročil prometu Sueški prekop, ki je ena najvažnejših gospodarskih in političnih točk med Evropo in Azijo. Zanimivo je, da sta ob otvoritvi imela zelo važni vlogi dva Hrvat: fra Paško Vučetič, bosenski frančiškan, je prekop blagoslovil, Lončarič iz Selc v Hrv. Primorju pa je razstrelil zadnji kamen, ki je ločil Sredozemsko in Rdeče morje. Delo se mu je povsem posrečilo ter je dobil zato 60 zlatnikov. Ta denar je dal gospodarski temelj še danes znani rodovini Lončaričev v Hrv. Primorju.

Razen teh dveh Hrvatov je bilo pri gradbi Sueškega prekopa zaposlenih še znatno število jugoslovanskih delavcev, posebno primorskih Hrvatov.

ZA božične praznike in mrzle zimske dni

Skupna potreba
Znižane cene
Zaželjena prilika

SUKNJE IN OBLEKE

POSEBNOST

MOŠKE SUKNJE
SAMO \$25.00

MOŠKE OBLEKE
Preje Sedaj:
\$30.00 \$24.00

FANTOVSKO OBLEKE
\$25.00 \$19.95

DEŠKE OBLEKE:
\$10.00 \$ 8.00
\$12.00 \$ 8.60
\$15.00 \$12.00
\$18.00 \$14.40
\$20.00 \$16.00

DEŠKE SUKNJE:
\$ 8.50 \$ 6.80
\$10.00 \$ 8.00
\$12.00 \$ 8.60
\$15.00 \$12.00
\$18.00 \$14.40
\$20.00 \$16.00

Velika je naša izbira božičnih daril—velika je vaša prilika, da kupite darilo z dvakratnim zadovoljstvom . .

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE VAM VOŠČI

Grdina Hardware

6127 ST. CLAIR AVE.

Se zahvaljujemo za vašo naklonjenost v preteklem letu in se priporočamo še za leto 1930

Prodajalna, kjer se vedno lahko kupi ceneje, kot drugje

Cut Rate Meat Market

SLOVENSKA MESNIČA

1423 E. 55th St. Tel. Henderson 1559

Voščimo vesele božične praznike vsem našim odjemalcem in se tudi priporočamo še zanaprej

Zaloga našega mesa za praznike je izvrstna. Suhe šunke, plečeta, klobase, sploh vse, kar si poželite v svežem ali suhem mesu prodajamo vedno po najnižjih cenah. Blago vam pripeljemo na dom

PRAV VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO ZELI SVOJIM ŠTEVILNIM PRIJATELJEM, ZNANECM IN ROJAKOM

John L. Mihelich Co.

6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Domu

Cleveland, O.

Priporoča se v obisk:

ONIM, ki nameravajo potovati v stari kraj;
ONIM, ki želijo dobiti sorodnike iz starega kraja;
ONIM, ki pošiljajo denar v staro domovino, in
ONIM, ki rabijo notarske listine kakor: afidavite, izjave, testamente in druge listine, za tujakšno in evropsko uporabo.

VSA POJASNILA BREZPLAČNO!

Božični spomini
(Marjanca Kuharjeva)

Prav pusta zimska nedelja je. Zimski kralj sneg je že pogrnil golo naravo, njivo in dol, s svojim lepim, belim plaščem. Tudi teta burja je že prišla in vajuje med nami tako, da je človek najbolj srečen pri gorki peči.

Tako je danes z menoj. Sama sedim pri gorki peči, a duša mi je polna trpke žalosti in bolečin. Misli mi uhajajo nazaj v rojstno domovino, tja, kjer sem preživela toliko lepih svetlih večerov, kakoršne more slovenska duša praznovati le na Slovenskem. Le tam so se našim dušam vtisnili tisti gorki spomini, katere ne bomo nikdar pozabili.

Marsikdo bi bil rad doma za Božič—tudi jaz bi bila rada—da bi čula polnočni zvon, kako bo vabil vernike k polnočnici. Rada bi videla krdelo ljudi, ki se bodo zgrinjali iz bližnjih vase z gorečimi bakljami v rokah. Rada bi videla nedolžne vaške otroke, kako bodo hodili od hiše do hiše in občudovali, kje imajo lepše jaslice narejene.

Toda zame so minili ti brezskrbni dnevi. Usoda je hotela in morala sem v tujino. Vse je minilo, ostali so le spomini—ah, tako lepi spomini, tako gorki... Srečna sem, kadar živim ob teh spominih.

Živo se spominjam, kako so Bevska dekleta obhajala devetdnevnic pred Božičem. Med temi dekleti sem bila tudi jaz, dasiravno sem bila stara komaj 15 let. Zbrale smo devet hiš in vsaka hiša naj bi prenočevala Marijo za en večer—taka je bila navada.

Sredi vasi je lepa kapelica in v nji se nahaja kip Matere Božje. Devet dni pred Božičem smo šle in dvignile ta kip in šle iskati prenočišča zanj. Seveda je vsaka dekle že prej vedela, kedaj bo prenočevala Marijo za eno noč. Vsaka je naredila lep oltarček za Marijin kip.

Tako sem tudi jaz lepo počistila hišo tisti dan, ko sem pričakovala Marijo. Ko je odzvonilo Zdravo Marijo, sem že pri vratih pričakovala, kedaj da pride procesija k nam. Zdaleč začujem lepo petje in sto lučic se počasi pomika proti naši hiši. Vsak, ki je bil v procesiji, je imel prižgano svečo.

Ko pridejo do hišnih vrat, katere sem jaz prej zaprla, se zasliši glasno trkanje ob vratih. Jaz vprašam: "Kdo je?" in obenem odprem vežna vrata. Zunanaj, pred vrati pa kleči deklica in drži Marijin kip v roki in reče:

"Marija išče prenočišče... Sprejmi Marijo v njenem dolgem potovanju, v tem hudem zimskem mrazu, najčistejšo devico in mater Jezusa. Ne proslavljam jo samo danes in jutri, ampak imej vedno skrb za njeno češčenje."

Potem deklica poljubi kip in ga meni izroči. Tudi jaz ga poljubim kleče in jo pozdravim: "Pozdravljena, prečista Devica! Željno Te sprejemam pod svojo streho. Bodi mi zvesta pomočnica, varuj ob smrtni uri dušo mojo."

Nato vstanem in nesem Marijin kip v hišo in ga postavim v oltarček, katerega sem bila pripravila. Za menoj gredo vsi ljudje, ki so bili v procesiji in potem smo odmolili rožni venec in pete litanije. Po opravljenih molitvah so se ljudje razšli, jaz sem pa ostala sama pri oltarčku.

Samega veselja tisti večer še spati nisem mogla. Vedno sem hodila gledat, če lučke še gorijo.

Drugi večer so se pa ljudje zopet zbrali in jaz sem nesla Marijin kip v drugo hišo in zopet se je ponovil isti prizor. Tako se je ponavljalo večer za večerom, vseh devet dni. Na sveti večer pa smo nesle Marijin kip zopet nazaj v kapelico,

kjer smo bile dekleta postavile lepe jaslice.

Kmalu pa se je oglasil polnočni zvon, ki je vabil ljudi k polnočnici. V cerkvi se je opazilo ljudi, ki so prišli celo po ure daleč, v snegu in mrazu. Pri vsaki hiši je ostal le eden, ki je bil za varuha. Ta je imel nalogo, da je pekel krvave klobase, da so jih imeli domači na mizi, ko so se vrnili od polnočnice. Pri nas so bili za varuha stari oče, ali ta stari Janez, kakor so ga vaščani klicali.

Ko je minila polnočnica, smo hiteli domov h gorki peči, pa nad klobase. Tudi sorodniki iz bližnjih vase so se ustavili, da so se malo pogreli. Ko smo se najedli klobas, so se pa pričele razne božične povesti, in marsikatera je bila vmes tudi od strahov.

To so moji božični spomini, katerih ne bom nikdar pozabila. Vesel in srečen Božič vsem naročnikom in prijateljem Ameriške Domovine, tukaj v Ameriki in tudi tam, v daljni rojstni domovini!

Dom

Dom lahko urediš še tako v čistem slogu, ga opremi še do zadnje potankosti po pravih najzbranejšega okusa, pa je vkljub vsemu lahko hladen in neprijazen, grob vsake domačnosti, vsakega vedrega razpoloženja, če mu manjka duše, če ljudje sami svojemu domovanju ne dajo onega vedrega, veselega izraza, ki rodi svetlo toploto in posvečuje najbolj preprosto in skromno sobo. In baš k temu bi bilo treba ljudi vzgajati še posebej in mnogo bolj kot doslej.

Visoko in hvaležno nalogo ima pri tem žena, katere bistvo se zrcali v prvi vrsti v njenem domačem krogu. V tem je neomejena gospodarica, zakaj v največ slučajih prihaja mož v nekem oziru le kot gost za malo časa domov. Pride domov, da si odpočije, da zaduha zrak, ki je drugačen od prašnega zraka zunaj s svojim drvenjem in brezobzirnim tekanjem. In doma naj bi ga vsak predmet, vsaka slika, vsaka cvetlica razvedrila, mu povedala, da so še druge stvari na svetu poleg grdobij, ki jih življenje vsakomur dan za dnem meče kot bolesterne ovire na pot.

Razpoloženje, ki vlada doma, ki se očituje predvsem v zunanosti in v bistvu žene, vpliva na možovo življenje v domačem krogu, na njegovo ustvarjalno silo in veselje do dela, na njegov celotni značaj mnogo bolj nego si kdo misli. Jed naj bo še tako preprosta—gostija je, če je miza čedno pripravljena. Nikdar pa ne bo tako, če žena svoje naloge ne izpolni—in ne ustvarja razpoloženja, kadar mož ni mogel pred pragom otrestiti vse, prav vse grenkobe svojega poklicnega življenja...

Najlepši dom postane možu ječa, če je v njem večen prepir in vpitje, če žena ni doume-la, da naj bi bila ona sama s svojim bistvom v prvi vrsti domu najlepši okras. Žal pa je še mnogo žen, ki mislijo, da mora dobra gospodinja od zgodnjega jutra do poznega večera komandirati služkinjo, se pre-kati z otroki in divjaki s cunjjo za prah kakor pol blazna iz sobe v sobo. Potem se čudijo, če je mož rajši zdoma kot doma, kjer tako nobene domačnosti ne najde.

Pa je vendar tako lahko za ženo, da je sama domu v najvišji in najboljši okras. Boga-stvo in revščina prav nič ne prihajata v poštev. Kakor je žena gospodinja v svojem domačem kraljestvu, naj tudi sip-lje vanj dobroto in veselje! Ka-ko svetel in poln sreče bo tedaj vsak dom!

Skrivnosti svetega večera in božičnih praznikov

Menda ni praznika in ne pri-like, ki bi jo ljudstvo tako bujno prepletlo s svojo cvetočo fantazijo (domišljijo), kakor baš Božič. Se dandanes je po raznih krajih Slovenije ohranjenih vse polno šeg in navad zlasti pa mnogo praviljnih čarov. Nekaj teh hočemo navedeti z Notranjskega:

Čarovnice lahko človek spozna pri polnočnici. Prinesti mora s seboj v cerkev stolček iz več vrst lesa in pred povzdigovanjem stopiti nanj. (Les je v vraži natanko predpisan.) Takoj se ozro vse čarovnice proti vratom, a predzreš jo mora hitro odkuriti iz cerkve in vreči čudodelni stolec v vodo. Če tega ne stori, ga čarovnice zagrabijo in raztrgajo na drobne kose, ako pa pravočasno vrže stolček v vodo, nimajo več moči do njega.

V ris hodijo med polnočnico. Treba je iti na križpoti, tako daleč, da ne sega do tja glas farnega zvona. Tamkaj zariše človek krog in stopi vanj. Seveda je treba moliti, da rogateg človeka v tem krogu—risu—ne upropasti. Tudi iz risa ne sme človek stopiti; kajti zunaj ima to noč zlodej svojo moč, dokler polnočnica ne mine. Ali kdor se prav ravna, izve v risu vse skrivnosti prihodnjega leta; smrti, požare, ujme in nadloge, pa tudi vse važne vesele dogodke.

Tudi pod mizo pred jaslicami je na vse tri svete večere, namreč pred svetim dnem, novim letom in tremi kralji odkrita bodočnost. Treba pa je iti pod mizo ta čas, ko gre družina "okrog ogla."

Najbolj je marsikdo radoveden, koliko dni mu je še odmerjenih v tej dolini solz. Na sveti večer lahko izve, ali

bo prihodnje leto preživel ali ne. Treba mu je v času, ko gredo "okrog ogla", trikrat leteti okrog hiše in tretjič hitro čez ramo pogledati skozi srednje okno. Če mu je prihodnje leto namenjena smrt, bo v tem videl sam sebe na mrtvaškem odru, drugače pa je lahko spet za vse leto potolažen in brez skrbi.

Miza pred jaslicami, ki stoji ves božični čas na njej poprtnjak, je sveta. Kdor bi te dni sedel nanjo, se mu naredijo tvori za kazen.

Poprtnjak je kruh, ki ga vse tri svete večere blagoslavlja. Ogromni hlebi so to, ki jih z belim prtom pregrnjene hranijo na mizi do praznika sv. Treh kraljev. Ta dan jih načno in razdele. Vsaka oseba pri hiši dobi svoj kos poprtnjaka, pa tudi vsaka žival, zlasti goveja živina. Otrokom postavljajo kose poprtnjaka, po enega belega in enega črnega, na glavo, drugega vrhu drugega z željo, da bi v novem letu toliko zrastle, kolikor sta oba kosa dolga. Pri premožnih hišah znaša to čisto čez pol metra!

Pri živini odvraca poprtnjak bolezen. Zato ga nekaj posuše in dajejo po koscih govedu vse leto, kadar katero oboli, kramvam pa tudi pred oteletjem. Na noveka leta dan je treba vstati zgodaj. Kdor ta dan zaleži, mu gre leto narobe.

Gospodar, ki hoče pridelati dosti sadja, potresa na vse tri svete večere dreve po vrtu. Ako tega ne stori, mu ne bo nič pridlo obrodilo.

Luč sme nažgati na sveti večer prvi samo gospodar. Prižgati pa je ne sme z žveplenko, ampak s trsko, ki jo je nažgal v peči. Ako mu luč medtem, ko jo nese iz kuhinje skozi vežo

v hišo, ugasne, je znamenje, da se bliža njegovo življenje h kraju. Zato skrbno zapro vsa vrata, da ne bi bilo prepaha nikjer. Sele potem prenese gospodar luč in z resnim, kolikor mogoče svečanim glasom, vošči družini dober večer.

Kdor se v čast sv. Treh kraljev od svojega šestega leta dalje posti, in sicer tako strogo, da na dan pred praznikom od solnčnega vzhoda do zahoda ne zaužije prav nič, razen ob enajstih griljaj kruha in požirek vode, mu pridejo sveti toliko zgodaj napovedat njegov konec, da mu ni treba umreti nagle in neprevidne smrti.

Uspeh in sreča posameznika, izvirata večkrat iz neuspeha drugih.

Če hočeš živeti v prijateljstvu z drugimi, ne očitaj jim njih napak.

Neumnež odpre v jezi svoja usta in zapre svoje oči.

Dobro premišljena tolažilna beseda, je več vredna kot zlato.

SPOMINI MOJH DETINSKIH LET

(Nadaljevanje iz 2. strani)

kor orehi ali še bolj, se je tistih nekaj potolklo.

Mene je baš tedaj usoda trajno zasledovala, in oče me začel od strani pogledovati—jaz pa, kakor da bi o tem ničesar ne vedel, jo hočem ubrisati skozi vrata na svobodo. Toda predno se mi je posrečilo prijeti za kljuko, sem se že nahajal kakor v kleščah in ko sem se znajdel v kotu vrh peči, sem imel gluho sedalo, z ušes je pa kar žarelo. Po tem dogodku in igri sem kovaško obrt zapustil za vedno—pa če Jaka vrjame al' pa ne.

Kadar vam je dolgčas, pa obiščite svojega starega prijatelja

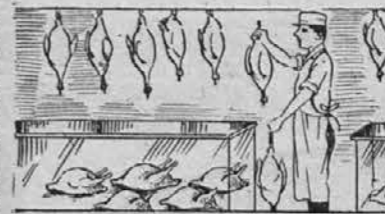
Frank Čoš-a

na 3877 Lakeside Ave.

RESTAVRACIJA IN MEHKE PIJAČE

Se priporočam

Vsem prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto

Frank Kramer

SLOVENSKA MESNICA

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem mojim odjemalcem, znancem in prijateljem, in se priporočam za nakup svežega in suhega mesa še znanprej

1147 Addison Rd.

Tel. Henderson 3728

JOHN GODNJAVEC
SLOVENSKA GROCERIJA

1011 E. 64th St.

Vsem prijateljem in odjemalcem želimo vesele božične praznike in srečno novo leto

MARTIN ZUGEL

SLOVENSKA GROCERIJA

1115 Norwood Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto SE PRIPOROČAM

JOE IVANČIČ
SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

618 E. 200th St.

CANDY STORE IN MEHKE PIJAČE
Vesel Božič in srečno novo leto

DR. J. V. ZUPNIK
ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Ave.
(vhod na 62. cesti)

Želi vesele božične praznike in srečno novo leto vsem Slovencem in Hrvatom

Vesele božične praznike in srečno novo leto voščim vsem mojim cenjenim odjemalcem in prijateljem

ANTON OGRINC
SLOVENSKI MESAR

6414 St. Clair Ave.
ENDicott 3716

FRANK FABIAN
1385 E. 53d St.

PRVOVRSTNA MESNICA

Sveže meso ter vseh vrst prekajenega
Vesel Božič, srečno novo leto!

BOSCH RADIO

SCREEN-GRID

THE BEST CHOICE ON CHRISTMAS

The Bosch Radio Combination Receiver and Speaker Console embodies Screen-Grid quality in an inexpensive combination. Perfectly chosen woods and veneers combined with rich carving. It has electrodynamic speaker. Price less tubes, \$168.50

New Bosch Radio De Luxe Console is truly the last word in radio—uses seven tubes, three of which are the new Screen-Grid type, two are the large new audio amplifiers arranged in push-pull cabinet has tall sliding doors concealing dial panel and electrodynamic speaker. Antique in Old English line. Price less tubes, \$140.00

Give a Bosch Radio for Christmas and you give "The Best in Radio." It is the radio that is correctly engineered to the new screen-grid tubes—its tonal quality is unapproached, its selectivity and sensitivity are revolutionary. Your family will always be proud of their Bosch Radio—the far-away stations, the small stations as well as the big ones are always at your finger-tip command. Hear the new Bosch—see the new cabinets with concealed electrodynamic speaker. It makes an ideal Christmas gift.

Frank Cerne
CREDIT JEWELRY, RADIO & MUSIC HOUSE
6033 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 0465